

προλεταριακή

Προητάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

σημαιο

δεκαπενθήμερη εφημερίδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (μαρξιστικού-λενινιστικού) www.kkempl.gr Σάββατο 10 Μάη 2025 ■ χρόνος 43ος φ. 984 ■ 1.50€

Εκπαιδευτικοί και νεολαία στο στόχαστρο της επίθεσης Υπόθεση όλου του λαού η άμεση μαζική αντίσταση

Αθήνα, Πρωτομαγιά 2025

«**Η** θέση μας είναι ξεκάθαρη και η κατεύθυνση που έχω δώσει στο υπουργείο πολύ σαφής: εάν κάποιος αρνείται επί της αρχής να αξιολογηθεί, δεν πρέπει να έχει

θέση στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης». Με αυτή του τη δήλωση, κατά την επίσκεψή του στο υπουργείο Παιδείας (25/4) ο Μητσοτάκης επιχείρησε να εγκαινιάσει την κλιμάκωση της επίθεσης που έχει ξεκινήσει απέναντι στην εκπαίδευση με το όχημα της αξιολόγησης.

Είχε προηγηθεί, βέβαια, η ομιλία του στη Βουλή στη συζήτηση για τα Τέμπη (5/03), όπου άνοιξε τη συζήτηση για την αξιολόγηση σαν συνταγματική υποχρέωση και για την άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτή η ομιλία «συνέπεσε» διαβολικά με την ανακοίνωση της δυννητικής αργίας για την αγωνίστρια εκπαι-

δευτικό Χρύσα Χοτζόγλου, πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, για κινητοποίηση ενάντια στην αξιολόγηση.

Έτσι και τώρα, τις δηλώσεις αυτές έχει ακολουθήσει ένα μπαράζ από ρεπορτάζ σε αστικές φυλλάδες, αλλά και στα ΜΜΕ, για την αξιολόγηση τόσο στο δημόσιο συνολικά όσο -και- κυρίως στην εκπαίδευση και στους εκπαιδευτικούς. Από την πρώτη μέρα «διέρρευσε» σε φιλοκυβερνητικά εκπαιδευτικά site ότι ετοιμάζεται νομοσχέδιο για την εκπαίδευση, για να αρχίζουν να μπαίνουν σε εφαρμογή και όλες οι παραπάνω απειλές. Ήταν «διαρροές» που επιβεβαιώθηκαν τόσο από τις ανακοινώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου όσο και από τις πιο πρόσφατες δηλώσεις της Υπουργού (07/5) για άμεση νομοθετική παρέμβαση για «αξιολόγηση παντού».

συνέχεια στη σελίδα 12

Αργία, απολύσεις,
πειθαρχικά, διώξεις
Η τρομοκρατία
δεν θα περάσει!

Ο δρόμος ανοίγει
όσο τον περπατάμε!
Συνέντευξη
με τη Χρύσα Χοτζόγλου
(σελ. 12, 13)

Ελληνοτουρκικά
Σενάρια πολέμου για δικαιολόγηση
ιμπεριαλιστικής εξάρτησης,
αμερικανικών βάσεων
και εξοπλισμών μαμούθ
Ο κύριος λόγος, ίσως, της σημερινής έντασης της «τουρκοφοβίας» και της συνακόλουθης «αμερικανοφιλίας» να είναι η δικαιολόγηση της εξαγγελίας των νέων θηριωδών εξοπλιστικών προγραμμάτων.

(σελ. 2)

ΚΚΕ: Το στραμπούληγμα
της γλώσσας του ομορτισμού
Δύσκολες οι εποχές
για πολιτικές ακροβασίες

(σελ. 5)

Στα σκαριά νέο νομοσχέδιο
για παραπέρα χτύπημα
των εργασιακών σχέσεων
Νέα αντεργατική επίθεση
σε ωράριο και σταθερή δουλειά

(σελ. 11)

Ουκρανία
Η σύγκρουση ΗΠΑ-ΝΑΤΟ
με Ρωσία σε νέα φάση
Μάλλον όλες οι τελευταίες εξελίξεις καταδεικνύουν ότι μπαίνουμε -αν δεν έχουμε ήδη μπει- σε μια φάση που τα ιμπεριαλιστικά επιτελεία και κυρίως αυτό των ΗΠΑ αξιολογούν τα αποτελέσματα των μέχρι τώρα κινήσεών τους.

(σελ. 18)

(σελ. 14, 15, 16)

Όχι σε νέα Νάκμπα
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

(σελ. 24)

Όλοι στις συγκεντρώσεις

Αθήνα: Σάββατο, 17 Μάη, 1:30 μμ,
Συγκέντρωση στο Πάρκο Ελευθερίας,
Πορεία στις πρεσβείες ΗΠΑ-Ισραήλ
Θεσσαλονίκη: Πέμπτη, 15 Μάη, Άγαλμα Βενιζέλου

Ελληνοτουρκικά

Σενάρια πολέμου για δικαιολόγηση ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, αμερικανικών βάσεων και εξοπλισμών μαμούθ

Δεν είναι η πρώτη φορά που διακινούνται στον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο αλλά και σε τηλεοπτικούς σταθμούς σενάρια πολεμικής εμπλοκής Ελλάδας-Τουρκίας. Κατά το πολύ πρόσφατο παρελθόν (2023-2024) είχαν δει το φως της δημοσιότητας ανάλογα «τουρκικά σχέδια». Σε μια μάλιστα περίπτωση, γαλλική εφημερίδα προέβλεπε πολεμική σύρραξη Τουρκίας-Ελλάδας το 2027!

Πρόσφατο δημοσίευμα γνωστής ελληνικής ιστοσελίδας μεταφέρει, όπως λέει, άποψη ξένου ιστότοπου που κάνει λόγο για αποκάλυψη τουρκικών απόρρητων σχεδίων κατά τη διάρκεια της επονομαζόμενης δίκης «Βαριοπούλα» στην Ιστανμπούλ το 2010! Τα σχέδια αυτά είχαν συζητηθεί στο πλαίσιο ενός, επίσης απόρρητου, στρατιωτικού σεμιναρίου ακόμη πιο παλιά, το... 2003! Το δημοσίευμα επικαλείται την ύπαρξη σχεδίων εισβολής της Τουρκίας στην Ελλάδα, με στρατιωτική επιχείρηση σε νησιά του Αιγαίου και «υποστηρικτικά» στη Δυτική Θράκη. Η «εισβολή» φέρεται ως πολύ καλά σχεδιασμένη, που όμως «αποτράπηκε» από την παρουσία των αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων στη χώρα μας.

Αυτές οι στρατιωτικές δυνάμεις και οι πάμπολλες αμερικανικές βάσεις εκθειάζονται ως σπουδαίος «αποτρεπτικός παράγοντας» των τουρκικών στρατιωτικών σχεδίων. Η προβολή ενός στρατιωτικού σχεδίου του παρελθόντος στο παρόν και το μέλλον συνδυάζεται με τα νέα γεωπολιτικά δεδομένα που έχει δημιουργήσει η αμερικανική στρατιωτική παρουσία στη χώρα και ιδιαίτερα την αναβάθμιση της βάσης της Σούδας αλλά και τη

δημιουργία της βάσης στην Αλεξανδρούπολη. Αυτή η τελευταία «αναβαθμίζει» γεωστρατηγικά τη χώρα μας, αφού παρακάμπτεται έτσι ο Βόσπορος. Συνδυαστικά γίνεται αναφορά στην ανανέωση της «Συμφωνίας Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας» ΗΠΑ-Ελλάδας αλλά και στην ανάλογη μεταξύ Γαλλίας-Ελλάδας. «Έχουμε» ισχυρούς προστάτες, λοιπόν, και μπορούμε να... κοιμόμαστε ήσυχοι.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι γιατί επανέρχονται με χρονοκαθυστέρηση αυτά τα σενάρια. Ποιοι τα διακινούν και σε τι προσβλέπουν. Και, βέβαια, γιατί επιλέγεται η παρούσα χρονική στιγμή για τη διακίνησή τους. Για να απαντηθούν αυτά τα ερωτήματα, χρειάζεται να υπενθυμίσουμε ορισμένα πολιτικά δεδομένα:

Πρώτον, ότι η χώρα μας είναι βαθιά

εξαρτημένη από τη Δύση, τις ΗΠΑ και την ΕΕ. Ότι οι στρατιωτικές συμφωνίες που υπογράφονται δεν είναι τίποτε περισσότερο και τίποτα λιγότερο από έκφραση αυτής της σχέσης πραγμάτων μεταξύ ιμπεριαλιστικών κρατών και εξαρτημένων χωρών. Ότι η παρουσία αυτών των ιμπεριαλιστών-προστατών της άρχουσας τάξης αναβαθμίζεται, ενισχύεται και παίζει όλο και μεγαλύτερο ρόλο στη χώρα και την περιοχή. Ότι το σύνολο του αστικού πολιτικού συστήματος και η εκάστοτε αστική κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να διαχειρίζεται τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης ως συμπληρωματικά των συμφερόντων των ιμπεριαλιστών που την εξαρτούν. Ότι οι πολιτικές που εφαρμόζονται ενάντια στην εργατική τάξη, τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, το λαό και τη νεολαία οφείλουν, πριν απ'

όλα, να λαμβάνουν υπόψη τις δικές τους απαιτήσεις κ.λπ. κ.λπ.

Δεύτερον, ότι ολόκληρη η επικράτεια έχει μετατραπεί σε μια απέραντη αμερικανονατοϊκή βάση. Τα αμερικανικά στρατεύματα «αλωνίζουν» σε στεριά, αέρα και θάλασσα. Το βλέπουμε ξεκάθαρα με τη συμμετοχή στην άδικη σύγκρουση στην Ουκρανία αλλά και με τη συνεχιζόμενη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού και την υποστήριξη, πολιτική και στρατιωτική, του κράτους-τρομοκράτη του Ισραήλ. Ότι η πολιτική της διπλής (αμερικανικής-ευρωπαϊκής) εξάρτησης έχει οδηγήσει σε νέα «επεισόδια», με τον γαλλικό ιμπεριαλισμό να παίρνει με τη σειρά του πιο ενεργή, σε σχέση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους «συμμάχους», θέση. Η στάθμευση και διέλευση στρατιωτικών δυνάμεων και υλικού ομο-

Τρέχουν τα εξοπλιστικά, βαθαίνει η εμπλοκή

Οι ανακοινώσεις για τους νέους θηριώδεις στρατιωτικούς εξοπλισμούς με ορίζοντα δεκαετίας δεν πρέπει να αναγνωστούν αποσπασματικά, αλλά σαν κομμάτι μιας ευρύτερης στράτευσης στις υπηρεσίες των ιμπεριαλιστών.

Άλλωστε οι εξελίξεις σχεδόν σε καθημερινή βάση επιβεβαιώνουν ότι η ελληνική εμπλοκή στα πολεμικά μέτωπα των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ εμπλουτίζεται με νέα δεδομένα. Τη δήλωση συμμετοχής «υπό όρους» στην ουκρανική εκστρατεία των προθύμων δια στόματος Μητσοτάκη στη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ, ακολούθησε το δημοσίευμα του Reuters για πιέσεις στην Ελλάδα για αποστολή Patriot στην Ουκρανία. Χωρίς φωτιά δεν υπάρχει καπνός και σίγουρα η συζήτηση στα ντόπια επιτελεία είναι προχωρημένη, σε αναμονή φυσικά με το πώς θα διαμορφωθούν οι επόμενες κινήσεις των ιμπε-

ριαλιστικών αφεντικών στο Ουκρανικό.

Δεν μπορεί να προσπεραστεί ότι ήδη η χώρα λειτουργεί σαν πολεμικό ορμητήριο. Οι συμφωνίες επ' αόριστον παραμονής των βάσεων των προηγούμενων χρόνων άνοιξαν τον δρόμο και πλέον είναι διαρκής η αναβάθμιση των εγκαταστάσεων και η παραχώρηση κάθε είδους διευκόλυνσης και υποδομής στους ΑμερικανοΝΑΤΟϊκούς. Τρένα με οπλισμό φεύγουν για Ουκρανία, ελικόπτερα ξεφορτώνονται στην Καβάλα, η Αλεξανδρούπολη είναι κόμβος εφοδιασμού, ενώ η Σούδα πάντα γεμάτη με πολεμικά κάθε λογής. Διευκολύνσεις στην τρομοκρατική του δράση απολαμβάνει και το σιωνιστικό κράτος, αφού από ό,τι καταγγέλλεται, του δόθηκε άδεια να πετάξει στον ελληνικό εναέριο χώρο, για να χτυπήσει το πλοίο έξω από τη Μάλτα. Επίσης, έχει αξία να αναφερθεί ότι ελληνικές φρεγάτες πάνε και έρχον-

ται στην Ερυθρά Θάλασσα, την ίδια ώρα που οι Αμερικανοί βομβαρδίζουν ξανά την Υεμένη.

Οι αγορές όπλων ύψους 28 δισεκατομμυρίων, την ίδια ώρα που για τον λαό μπαίνει κόφτης στον μισθό με τον περιβόητο αλγόριθμο, συμπληρώνουν αυτή την πολιτική της εμπλοκής. Είναι ενταγμένες στη συνολική πολεμική προετοιμασία των ιμπεριαλιστών της Δύσης. Δεν είναι τυχαίο ότι ο εκβιασμός Τραμπ για 5% του ΑΕΠ για αμυντικές δαπάνες παραμένει βασική απαίτηση των ΗΠΑ για τις χώρες του ΝΑΤΟ και μάλιστα διαφαίνεται ότι θα είναι από τα βασικά επίδικα της επόμενης συνόδου τον Ιούνιο. Και οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές από τη μεριά τους, παρά τις αντιθέσεις τους, είναι αναγκασμένοι να μπουν στον χορό των εξοπλισμών, για να μη παραγκωνιστούν περαιτέρω από τις εξελίξεις αλλά και για να διεκδικήσουν ενε-

γότερο ρόλο στο μοίρασμα του πλανήτη. Με τη Λευκή Βίβλο και το ReArm Europe επιχειρούν να στηρίξουν την παραπάνω κατεύθυνση, με αξεδιάλυτο ακόμα το από πού θα αγοράζονται τα οπλικά συστήματα.

Σε αυτό το πλαίσιο έγινε η αίτηση που έκανε η ελληνική κυβέρνηση για την ενεργοποίηση της ρήτρας εξαίρεσης για στρατιωτικές δαπάνες 500 εκατομμυρίων για το 2026. Η ΕΕ απελευθερώνει πόρους για την πολεμική προετοιμασία, παρακάμπτοντας δημοσιονομικούς περιορισμούς. Αυτή η ρύθμιση φωτογραφίζει τις επείγουσες εξοπλιστικές ανάγκες της Γερμανίας, που είναι και η πρώτη που αιτήθηκε, άλλα έσπευσε να τη χαιρετίσει και ο Μητσοτάκης.

Ήδη έχουν δρομολογηθεί δαπάνες για όπλα πάνω από 2,5% του ΑΕΠ για τα επόμενα χρόνια. Ιδιαίτερα μετά το 2026 προδιαγράφεται απογείωση των δαπα-

ΕΝΙΟΧΥΣΤΕ
την έκδοση

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR3201107110000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ.3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkemi.gr

► λογείται ανοικτά από το σύνολο του αστικού προσωπικού, ενώ πολιτικές, στρατιωτικές, ακόμη και οικονομικές κινήσεις προαναγγέλλονται στην... Ουάσινγκτον και τις Βρυξέλλες.

Τρίτον, ότι καθημερινά ανακοινώνονται από την κυβέρνηση καινούργια εξοπλιστικά προγράμματα, με ορίζοντα τότε πενταετίας, τότε επταετίας, τότε δωδεκαετίας και βλέπουμε. Έχει χαθεί ο λογαριασμός των δεκάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων και ευρώ που «γδέρνουν» μόνιμα και σταθερά τις λαϊκές μάζες. Είναι λεφτά που προέρχονται από την ένταση της εκμετάλλευσης, την γιγάντωση της ακρίβειας, του πληθωρισμού και της φτώχειας, την εκτόξευση των ανελαστικών δαπανών διαβίωσης, τη φοροεπιδρομή και φοροληστεία, τη μείωση ή ακόμη και κατάργηση κονδυλίων που αφορούν την περίθαλψη, την εκπαίδευση, τη στέγη, την κοινωνική ασφάλιση, τους ανέργους. Πρώτα και κύρια, είναι χρήματα που απομυζούν το κεφάλαιο, ο ιμπεριαλισμός και οι κυβερνήσεις τους από την επί δεκαετίες πολιτική της λιτότητας, με τη συνεχή μείωση των μισθών, των μεροκάματων και των συντάξεων. Από τους αλληπάλληλους αντεργατικούς και αντιλαϊκούς νόμους που έχουν διαμορφώσει τον σύγχρονο εργασιακό και κοινωνικό μεσαίωνα.

Δεν χρειάζεται, επομένως, και ιδιαίτερη «οξυδέρκεια» για να αντιληφθεί ο καθένας γιατί επανέρχονται ξανά και ξανά αυτά τα σενάρια πολεμικής εμπλοκής Ελλάδας-Τουρκίας. Όχι ότι δεν υπάρχει αυτό το ενδεχόμενο. Ίσα ίσα. Οι αντιθέσεις και ο ανταγωνισμός ανταγωνισμός μεταξύ των δύο αρχουσών τάξεων είναι επικίνδυνος για τους δύο λαούς και μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να οδηγήσει σε πολεμικό επεισόδιο, ακόμη και σε πόλεμο. Η σημερινή επίκλησή του, ωστόσο, η διακίνηση «σχεδίων» και «σεναρίων» γίνονται για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Γιατί πρέπει να δικαιολογηθεί η παρουσία και ο ρό-

λος των αμερικάνων ιμπεριαλιστών ως τάχα μου «επωφελής» για τη χώρα και το λαό μας. Διότι οι ιμπεριαλιστικές αλυσίδες πρέπει να παρουσιαστούν ως «συνεργασία για την ειρήνη, την ασφάλεια και την ευημερία» στην περιοχή. Γιατί η εξαρτημένη φύση της άρχουσας τάξης πρέπει να γίνει «εθνικό» χαρακτηριστικό και πρόταγμα. Επειδή η λογική και πρακτική της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης απαιτείται να γίνει «θέσφατο» και για το λαό.

Επιπρόσθετα, τα σύγχρονα αφήγημα του αστικού ραγιαδισμού περιλαμβάνει υποχρεωτικά τη «νομιμοποίηση», πρώτα και κύρια στις συνειδήσεις, του «χρήσιμου» ρόλου που παίζει η παρουσία των αμερικανικών-νατοϊκών βάσεων, προβάλλοντας τον «μπαμπούλα» της Τουρκίας και την «αναγκαιότητα» ύπαρξης των βάσεων αυτών και γενικότερα της μετατροπής ολόκληρης της χώρας μας σε μια απέραντη στρατιωτική βάση. Τι κι αν, κατά το παρελθόν, αυτές οι βάσεις και η αμερικανική παρουσία λειτούργησαν ακόμη κι ενάντια στα αστικά συμφέροντα -γιατί για τα λαϊκά δεν γεννάται ζήτημα. Η άρχουσα τάξη παραμένει ασπώνδυλη, ανερχόμενη, χωρίς ίχνος εθνικής συνειδήσης. Γνωρίζει την ύπαρξή της ως ιδύνουσα τάξη και φροντίζει να το επιβεβαιώνει, με το αζημίωτο, καθημερινά.

Ο κύριος λόγος, ίσως, της σημερινής έντασης της «τουρκοφοβίας» και της συνακόλουθης «αμερικανοφιλίας» να είναι η δικαιολόγηση της εξαγγελίας των νέων θηριωδών εξοπλιστικών προγραμμάτων. Το αστικό αφήγημα ότι «υπερασπιζόμαστε την ειρήνη μέσω της αύξησης των στρατιωτικών δαπανών» δεν δείχνει να πολυεύχεται το λαό στις μέρες μας. Ιδιαίτερα όταν η καθημερινότητα, για την οποία δήθεν κόπτονται οι κρατούντες, γίνεται όλο και πιο δυσβάστακτη. Οι εξοπλισμοί δεν τρώγονται κι αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα της ολιγαρχίας του πλούτου!

νών. Αποτελεί πρόκληση για τον λαό, που τον καλούν να αποδεχτεί ζωή με ψίκουλα, επικαλούμενοι δημοσιονομικούς περιορισμούς και από την άλλη να διαφημίζουν ότι θα ξεδεύουν χωρίς φρένο για τα όπλα των ιμπεριαλιστών από το ματωμένο πλεόνασμα που μάζεψαν από τον κόπο του. Είναι συνάμα και αποκαλυπτικό για τον ταξικό χαρακτήρα του πυρήνα της πολιτικής τους, αλλά και για τους λεγόμενους δημοσιονομικούς κανόνες της ΕΕ και των στοχεύσεων που υπηρετούν. Άλλωστε, οι ίδιοι που αναγνώριζαν ότι τα εξοπλιστικά προγράμματα προηγούμενων δεκαετιών έπαιξαν τον ρόλο τους στη κρίση του χρέους του 2010, σήμερα λύνουν τα λουριά για να γεμίσουν την Ευρώπη κανόνια. Έτσι κι αλλιώς, ο λογαριασμός δεν τους αφορά...

Ο Μητσοτάκης από το συνέδριο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος υπενθύμισε για άλλη μια φορά το πλαίσιο. Το καλό παιδί του NATO ισορροπεί στις δύο βάρκες της εξάρτησης, παραμένει συνεπές στις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και δηλώνει παρών για τις επόμενες αποστολές. Αυτή είναι και η πραγματική εθνική γραμμή της άρχουσας τάξης, που την οδηγεί στο βάθεμα της εμπλοκής και άρα επιταχύνει την εξοπλιστική κούρσα. Η χώρα γεωπολιτικός μεντεσές, ορμητήριο θανάτου, με πολιτικό προσωπικό

έτοιμο να χύσει το αίμα του λαού για τις αξίες των πατρώνων του. Με αυτό το χαρτί διεκδικεί εύνοιες έναντι της Τουρκίας στο Αιγαίο και αλλού.

Είναι δεδομένο ότι η κούρσα εξοπλισμών, ως στοιχείο της συνολικότερης εμπλοκής, έχει συνέπειες για τον λαό και την εργατική τάξη. Ενισχύει τα δεσμά της εξάρτησης και την επικυριαρχία των ιμπεριαλιστών στον τόπο. Μας φορτώνει τον λογαριασμό, που ήδη πληρώνει ο κόσμος της δουλειάς με τον ιδρώτα και το αίμα του. Επιταχύνει την επίθεση που ξηλώνει κατακτήσεις, για να στηθεί η οικονομία πολέμου. Πολλαπλασιάζει τους κινδύνους να βρεθούμε στη γραμμή του μετώπου ως κρέας για τα κανόνια των «εχθρών». Αλλά έχει και πολιτικές συνέπειες την ενίσχυση της φασιστικοποίησης, την ιδεολογική υποταγή του λαού σε αντιδραστικά αφηγήματα, τον πολιτικό του αφοπλισμό.

Χαρακτηριστικό των αρνητικών συσχετισμών της εποχής η στάση υποταγής της κυρίαρχης Αριστεράς και στο θέμα των εξοπλισμών. Πρόκειται για μια στάση που υπονομεύει τη δυνατότητα του λαού να χαράξει τον δικό του δρόμο. Καλούμαστε να συμβάλλουμε στην αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης, με προοπτική συγκρότησης αντιπολεμικού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος.

Αποψη

Επεισόδιο 1: Στις 25 Φεβρουαρίου, η Χρύσα Χοτζόγλου, εκπαιδευτικός της ΕΛΜΕ Πειραιά, μπαίνει σε δυνητική αργία από τον υπουργό Παιδείας Πιερρακάκη, απομακρύνεται, σαν επικίνδυνη, από τους μαθητές της και στερείται του μισθού της, λόγω «*χαρακτηριστικός ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς*». Το έγκλημά της ήταν ότι ακολούθησε τις αποφάσεις του συνδικαλιστικού της οργάνου και συμμετείχε στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση.

Επεισόδιο 2: Αμέσως μετά τα μεγαλειώδη συλλαλητήρια της 28/2, ο πρωθυπουργός, εμφανώς θορυβημένος από τη λαοθάλασσα που βγήκε στον δρόμο αντιδρώντας στην πολιτική του συστήματος που υπηρετεί, δηλώνει, λίγο ως πολύ, ότι για την κακή κατάσταση των σιδηροδρόμων και τους 57 νεκρούς στα Τέμπη φταίει ότι δεν γίνεται αξιολόγηση των εργαζομένων στον ΟΣΕ και στο δημόσιο.

Επεισόδιο 3: Στις 25 Απριλίου, ο πρωθυπουργός δηλώνει προκλητικότερα ότι εάν κάποιος εκπαιδευτικός «*αρνείται επί της αρχής να αξιολογηθεί, δεν πρέπει να έχει θέση στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης*», δείχνοντας την πόρτα της εξόδου για τους, πάνω από 2.000, εκπαιδευτικούς που αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζουν πει-

χρονα ηλεκτρονικά μέσα τις καθιστά πιο αποδοτικές. Σε κάθε δε επαφή των πολιτών με τα ΚΕΠ θα ακολουθεί μήνυμα αξιολόγησης της υπηρεσίας στο κινητό τηλέφωνο. Μια τακτική που εφαρμόζεται κατά κόρον στον ιδιωτικό τομέα και τις πολυεθνικές ως δαμόκλειο σπάθη πάνω από τα κεφάλια των εργαζομένων που δεν πιάνουν τους στόχους τους.

Όσο για την αξιολόγηση των υπηρεσιών των ΟΤΑ, τι περιμένουμε στα σοβαρά να δείξουν τα ερωτηματολόγια, παρά αυτό που τραγικά αποκαλύπτουν τα καθημερινά εργατικά «ατυχήματα» με τους δεκάδες νεκρούς και τραυματισμένους εργάτες, τις υποστελεχωμένες υπηρεσίες καθαριότητας και τους συμβασιούχους στις κοινωνικές δομές, που δεν ξέρουν αν και πότε θα ανανεωθεί η σύμβασή τους, με αποτέλεσμα η λειτουργία των παιδικών σταθμών, και όχι μόνο, να είναι στον αέρα.

Το σχέδιο axiologisi.ypes.gov είναι επικίνδυνο. Εκμεταλλεύεται τις χρόνιες παθολογίες του αστικού κράτους, τη συνειδητή απαξίωση των κοινωνικών υπηρεσιών, τα ίδια τα χαρακτηριστικά και τη φύση του καπιταλιστικού συστήματος, που αδιαφορεί επιδεικτικά για τις ανάγκες του λαού, αλλά και την ελλειπή πολιτική του συγκρότησης για να στρέψει τη δικαιολογημένη

axiologisi.ypes.gov

Τόσο προβλέψιμοι αλλά και τόσο επικίνδυνοι!

θαρχικά για τη συνδικαλιστική τους δράση και τη συμμετοχή τους στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση.

Επεισόδιο 4: Στις 28 Απριλίου, πάνω από δυο χρόνια μετά το έγκλημα των Τεμπών, παρουσιάζεται «πανηγυρικά» στο υπουργικό συμβούλιο το νομοσχέδιο για τον εκσυγχρονισμό του ΟΣΕ με την αξιολόγηση του προσωπικού του να αναγορεύεται στον βασικότερο ίσως παράγοντα αποτροπής των μελλοντικών ατυχημάτων-εγκλημάτων.

Επεισόδιο 5: Στις 6 Μαΐου, ο πρωθυπουργός παρουσιάζει την πλατφόρμα axiologisi.ypes.gov στην οποία πάνω από 4.000.000 πολίτες θα αξιολογήσουν το δημόσιο.

Εκεί ο πολίτης θα απαντά «ανώνυμα» σε ερωτηματολόγιο για μια σειρά από υπηρεσίες που είτε έχουν φυσική παρουσία είτε όχι. Καθόλου τυχαία, σε μια πρώτη φάση έχουν επιλεγεί υπηρεσίες όπως ο e-ΕΦΚΑ, η ΑΑΔΕ, το Κτηματολόγιο, οι Αστικές Συγκοινωνίες, οι ΔΥΠΑ, οι πολεοδομίες κλπ. που η επαφή του λαού με αυτές έχει ταυτιστεί με την ταλαιπωρία, τις πολώσεις καθυστερήσεις, τις αναμονές, τις ουρές και κυρίως τα πρόστιμα και τις πληρώμες. Μια κατάσταση χρόνια, που έχει να κάνει με τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές, την χρόνια υποβάθμισή τους, τις ιδιωτικοποιήσεις μεγάλου μέρους τους και, εν τέλει, την απαξίωσή τους.

Σε αντιδιαστολή δε με αυτές θα αξιολογηθούν και υπηρεσίες gov.gr, στις οποίες το σύστημα έχει επενδύσει εξ ανάγκης από την πανδημία και μετά. Καθόλου τυχαίο και αυτό για να επιβεβαιωθεί, πολύ απλά και δήθεν αβίαστα, η πεποίθηση ότι οι εργαζόμενοι στις δημόσιες υπηρεσίες είναι «φύρα» και η αντικατάστασή τους με σύγ-

αγανάκτησή του από τη λειτουργία του αστικού κράτους εναντίον του ίδιου του εαυτού του.

Και έχει πολλούς αποδέκτες. Στόχος είναι, κατ' αρχάς, η τρομοκρατία και η πειθάρχηση των δημοσίων υπαλλήλων, των ελάχιστων εργαζομένων που έχουν, ακόμα, αναφορά στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, των τελευταίων εργαζομένων που, στον χώρο τους, τηρούνται στοιχειωδώς τα αυτονόητα και πληρώνονται κάθε 13 και 27 του μήνα! Προλείπει τη έδαφος για την επιβολή με τη βία της αξιολόγησης στο δημόσιο. Προετοιμάζει την κοινωνία για απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων και άρση της μονιμότητας. Ποντάρει στον κοινωνικό αυτοματισμό και στην τεχνητή αντίθεση δημόσιων και ιδιωτικών υπαλλήλων. Σπρώχνει στην ανθρωποφαγία, ενθαρρύνοντας επιθέσεις βίας, όπως την αναγραφή φασιστικών συνθημάτων για «τουρκόφιλους καθηγητές κομμούνια» στα σχολεία του Πειραιά και τα δεκάδες περιστατικά βιαιοπραγίας σε βάρος εργαζομένων στα νοσοκομεία από αγανακτισμένους ασθενείς και συνοδούς.

Στόχος είναι όμως και κάθε εργαζόμενος που πρέπει να μάθει ότι δεν υπάρχουν κερτημένα, ούτε μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα, και ότι όλα είναι «υπό αξιολόγηση». Στοχοποιεί κάθε αγωνιστή που αντιστέκεται και υπερασπίζεται το δικαίωμα στη δουλειά και τη συλλογική οργάνωση. Θέλει να φιμώσει, με τρομοκρατία και εκβιασμούς, κάθε φωνή που βρίσκεται στη μεριά των εργαζομένων, του λαού, της νεολαίας, και υπερασπίζεται τα δικαιώματά τους. Και γι' αυτό πρέπει ο λαός να πετάξει στα σκουπίδια αυτή την επιχείρηση διάλυσης των κατακτήσεών του.

δημοκρατικά δικαιώματα

Λόφος Στρέφη MAT και «κρότου – λάμψης» απέναντι σε κατοίκους και παιδιά... Η αντιλαϊκή καταστολή σε δράση!

Αρχικά, τα χαράματα του Σαββάτου 26 Απρίλη, αστυνομικές δυνάμεις, MAT και ΟΠΚΕ μαζί με εκπρόσωπο του αστικού, ταξικού δικαστικού συστήματος εισέβαλαν στην κατάληψη «Εξωστρεφής», στο Λόφο του Στρέφη. Κατάσχεσαν αντικείμενα προς «διερεύνηση», προχώρησαν σε προσαγωγές και κατέλαβαν το χώρο. Έναν χώρο -που είχε καταληφθεί τον Απρίλη του '24 και υποστηρίζεται από συλλογικότητες της αυτονομίας, αλλά και κατοίκους- με χαρακτηριστή ανοικτού στεκιού, ενώ πρωτύτερα ήταν ένα δημοτικό εστιατόριο, με άδεια... «αναψυκτήριου» και με σχέδια για παραπέρα «επιχειρηματική αξιοποίησή» του. Με εντολή Χρυσοχοϊδή είχαν απαγορευτεί οι εκδηλώσεις στο χώρο για τον ένα χρόνο της κατάληψης. Αν η μια πλευρά του «κινήτρου» της κρατικής καταστολής είναι η επιβολή των σχεδίων για τη λεγόμενη «ανάπλαση» όλης της ευρύτερης περιοχής των Εξαρχείων και του Κέντρου προς όφελος της καπιταλιστικής κερδοφορίας (Airbnb, μαγαζιά, Σταθμός Μετρό), η άλλη πλευρά είναι η «μη ανοχή» απ' τους διαχειριστές του συστήματος σε καταστάσεις που ευνοούν τη διακίνηση ή τη διάπαλη ιδεών «εκτός προδιαγραφών». Η «μη ανοχή» σε πραγματοποίηση εκδηλώσεων και συνελεύσεων ανοικτών στους κατοίκους και στη νεολαία, που τόσο φοβούνται. Πόσο μάλλον σε πραγματοποίηση κινηματικών πρωτοβουλιών. Κι αυτό είναι πιο «κρίσιμο» για τη λεγόμενη «δημόσια ασφάλεια» από την «πάταξη της ανομίας της κατάληψης ενός δημοτικού αναψυκτηρίου», που δηλώνει ο Χρυσοχοϊδης.

Στη συνέχεια, το μεσημέρι της Κυριακής, 27 Απρίλη, δυνάμεις των MAT και κλούβες στρατοπέδευαν στο Λόφο του Στρέφη, ανάμεσα σε κόσμο της γειτονιάς, σε γονείς με καρτσάκια με μωρά, σε ηλικιωμένους και παιδιά που συμμετείχαν σε τουρνουά ποδοσφαίρου στο γηπεδάκι του Λόφου, όπως κατήγγειλε και ο Σύλλογος Γονέων του 36ου Δημοτικού Σχολείου. Που, προφανώς, δεν κινδυνεύει να χαρακτηριστεί «περιθωριακός». Εκεί, τα MAT έριξαν χημικά και χειροβομβίδες «κρότου - λάμψης» σε μια προσπάθεια να τρομοκρατήσουν τους κατοίκους και τους νέους ανθρώπους που συμμετείχαν σε κινητοποίηση διαμαρτυρίας για την εκκένωση του κτιρίου της κατάληψης «Εξωστρεφής». Είχε προηγηθεί η απαγόρευση πραγματοποίησης συναυλιών στα Εξάρχεια απ' τον Χρυσοχοϊδή, με αφορμή επεισόδια στα Εξάρχεια μετά τη λήξη μιας συναυλίας καταγγελίας της σφαγής στη Γάζα, στις 12 Απρίλη, στο Στρέφη. Επεισόδια άσχετα με τη συναυλία αυτή. Μια απαγόρευση που, όσο εξοργιστική κι αν είναι, φάνηκε πως δεν αφορούσε μόνο τις συναυλίες στα Εξάρχεια αλλά και όσες συγκεντρώσεις και εκδηλώσεις στην περιοχή κρίνουν.

Το μήνυμα που επιδιώκεται να σταλεί είναι -για πολλοστή φορά- ευρύτερο. Προς τους κατοίκους, προς τη νεολαία και το λαό. «Απαγορεύουμε» όποιες εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις κρίνουμε. Με όποιο πρόσχημα. Στέλνουμε έξω απ' τα σπίτια σας, στη γειτονιά σας, στις πλατείες και στα πάρκα σας το «στρατό» των MAT, των ΔΙΑΣ, της ΟΠΚΕ, τις κλούβες. Δέρνουμε, σπρώχνουμε τον κόσμο με τις ασπίδες μας, παρεμποδίζουμε τη διέλευσή του, βρίζουμε και προκαλούμε, ρίχνουμε «κρότου - λάμψης», τρομάζοντας τα παιδιά σας, πνίγουμε την ατμόσφαιρα σε χημικά, προσάγουμε και συλλαμβάνουμε. Για να φοβηθείτε. Να τρομοκρατηθείτε. Να μη διεκδικείτε. Για να υποταχθείτε στην πολιτική και τις κάθε είδους επιδιώξεις μας.

Οι επίμονες αντιδράσεις των κατοίκων, οι αντιστάσεις και οι καταγγελίες δείχνουν ότι δεν θα περάσει το κλίμα τρομοκρατίας. Κι εδώ, κάθε δύναμη που αναφέρεται στο λαό και στο κίνημα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της.

Περισσότερη υποκρισία Μητσοτάκη για τη «βία των ανηλίκων», με στόχο τον έλεγχο της νεολαίας

Μνημείο υποκρισίας των εκπροσώπων ενός σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος, αλλά και προκάλλυμμα για την ενίσχυση του κρατικού ελέγχου και της καταστολής απέναντι στη νεολαία θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν οι δηλώσεις του Μητσοτάκη σχετικά με την «αντιμετώπιση της βίας των ανηλίκων» στο πλαίσιο της λεγόμενης «εθνικής στρατηγικής για την Πρόληψη και την Αντιμετώπιση της Βίας και της Παραβατικότητας Ανηλίκων», που εξήγγειλε στις 5 Μάη. Ας δούμε τους παραπλανητικούς «τίτλους» των προγραμμάτων που παρουσίασε:

- Την «καταπολέμηση του εθισμού στο διαδίκτυο». Όταν το σύστημα που υπηρετεί αυτός, η κυβέρνηση και η τάξη του προβάλλει συνειδητά στο διαδίκτυο ό,τι σκουπίδι μπορεί να σκεφτεί κανείς. Υποκουλτούρα, σκοταδισμό κάθε είδους, πρότυπα και κυριαρχία «ισχύος» και υποταγή, σοβινισμό, ρατσισμό, έμφυλη βία, φασιστική και ιμπεριαλιστική βία. Και στοχοποιεί -αν δεν διώκει- κάθε προοδευτική και αγωνιστική έκφραση.

- Τον έλεγχο απ' τους γονείς (ζητά και τη συνεργασία τους) του περιεχομένου και των χρονικών ορίων της διαδικτυακής παρακολούθησης του παιδιού, μέσω της εφαρμογής «Kids Wallet». Εδώ του... ξέφυγε το τι πρέπει να προσεχθεί! «Η αμφισβήτηση της εξουσίας είναι μέρος της αλλαγής του εγκεφάλου, στη φάση της προεφηβείας».

- Την «προώθηση του αθλητισμού»! Όταν κυριαρχεί σ' αυτόν η μετατροπή των ομάδων σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις, με στρατούς «οπαδών», οικονομικά συμφέροντα, πολιτικές και επιχειρηματικές «διαπλοκές» και τραμπουκισμούς.

- Τη «φροντίδα της ψυχικής υγείας»! Όταν το σύστημά τους σπρώχνει τους νέους στην απελπισία, «τάζοντάς» τους ένα ολοένα και πιο μαύρο μέλλον φτώχειας, ανεργίας, ανασφάλειας, αδικίας, πολέμου.

- Την «κοινωνική εργασία» στα σχολεία, αντί των αποβολών. Προφανώς με συστημικές προδιαγραφές και στην υπηρεσία της ταξικής εκπαίδευσης, αλλά και της κυρίαρχης ιδεολογίας, στην κοινωνία που ζούμε. Μην ξεχνάτε πως και για τους φυλακισμένους υπάρχει «κοινωνική εργασία». Μόνο που καθόλου προς όφελος της κοινωνίας δεν είναι.

Όσο για την αστυνομία και τους δικαστικούς μηχανισμούς, επανειλημμένα έχουμε γίνει μάρτυρες του γεγονότος πως όχι μόνο δεν «προστατεύουν» τους αδύναμους και τους αδικημένους (η στάση τους απέναντι στις κακοποιημένες γυναίκες και παιδιά είναι χαρακτηριστική), αλλά ο ρόλος τους είναι ακριβώς ο αντίθετος.

Όλες οι παραπάνω εξαγγελίες (θα ακολουθήσουν κι άλλες, είπαν) δεν είναι παρά μια κάλυψη, ένα «προπέτασμα καπνού», για να ελέγξουν παραπέρα τη νεολαία, να καταστείλουν τη σκέψη της, τις αναζητήσεις της, τα όνειρά της, τους αγώνες της. Αφήνοντας, ταυτόχρονα, απολύτως άθικτες τις αιτίες της βίας των ανηλίκων, που το άθλιο κοινωνικό τους σύστημα και η πολιτική τους παράγουν καθημερινά.

Μαζικές εξώσεις απ' τις προσφυγικές δομές...

...προανήγγειλε ο γενικός γραμματέας Υποδοχής, του υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, λόγω της «υπερσυσσώρευσης» των κρατούμενων προσφύγων στα άθλια αυτά στρατόπεδα. Παρόλο που ακόμα δεν έχει αναφερθεί κάποιο «σχέδιο» (μάλλον ανέκδοτο θα ήταν αυτό στην Ελλάδα της εξάρτησης και της φασιστικοποίησης), είναι φανερό η πρόθεση παραπέρα περιθωριοποίησης, εκμετάλλευσης και καταπίεσης των προσφύγων, για τους οποίους οι επιλογές που τους «προσφέρει» το ντόπιο σύστημα είναι: 1) Φυλάκισή τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. 2) Καταδίκη τους σε εξάθλιωση και περιφορά σε δρόμους και πλατείες, όπως έχει συμβεί όχι λίγες φορές στα νησιά ή ακόμα και στο κέντρο της Αθήνας. 4) Απέλαση. 5) Εργασιακή υπερεκμετάλλευση και ξεζούμισμά τους. Είναι ακριβώς αυτή η κατεύθυνση που χαρακτηρίζει την πολιτική του συστήματος της εκμετάλλευσης απέναντι στους ξεριζωμένους πρόσφυγες και τους μετανάστες, από τις ΗΠΑ του Τραμπ και τους ιμπεριαλιστές της Ε.Ε. μέχρι την ντόπια αστική τάξη και τους διαχειριστές της, που βρήκαν στο πρόσωπο του Βορίδη τον πιο κατάλληλο υπάλληλο. Ο οποίος έσπευσε να προαναγγείλει -την ίδια στιγμή με τα σχέδια εξώσεων- νέο νομοσχέδιο, που θα αυξάνει τη «διοικητική κράτηση» των προσφύγων από 18 σε 24 μήνες.

Να δοθεί πολιτικό Άσυλο στον απεργό πείνας Mesut Aydin

Ο τούρκος πολιτικός πρόσφυγας Mesut Aydin έχει ξεκινήσει απεργία πείνας «γρήγορου θανάτου» από τις 9 Απρίλη στο στρατόπεδο προσφύγων στη Φιλιπιάδα Άρτας. Αίτημά του η χορήγηση Ασύλου, για το οποίο έχει υποβάλει αίτηση εδώ και ...22 μήνες, με στόχο τη μετάβασή του στη Βόρεια Ευρώπη, όπου βρίσκονται οι συγγενείς του. Δηλώνει ότι δεν θα δεχθεί καμιά ιατρική και διατροφική παρεμβάση και πως επιμένει στο αίτημά του, έχοντας επιβιώσει μετά από δεκαετίες βασανιστηρίων στην Τουρκία. Να του δοθεί άμεσα πολιτικό Άσυλο!

Στην εντατική εθελοντής διασώστης, ύστερα από άγριο ξυλοδαρμό από αστυνομικούς

Το γεγονός πως δεν σταμάτησε σε αστυνομικό έλεγχο γιατί φοβήθηκε, κατέχοντας δίπλωμα μηχανής μικρότερου κυβισμού απ' αυτήν που οδηγούσε, έφτανε για να τον χτυπήσουν τόσο, ώστε να τον στείλουν στην Εντατική... Πρόκειται για έναν νέο άνθρωπο, 20χρονο σπουδαστή της σχολής του ΕΚΑΒ και εθελοντή διασώστη... Ήταν τέτοια τα χτυπήματα που δέχθηκε απ' τους αστυνομικούς της Ομάδας ΔΙΑΣ (τον χτύπαγαν ακόμα και με τον ασύρματο), που ο πατέρας του δεν αναγνώρισε καν το πρόσωπό του. Η φονική αυτή αστυνομική επίθεση έγινε στις 17 Απρίλη στην οδό Καλυφτάκη, στην Κηφισιά. Η... «δικαιολογία» της αστυνομίας για τον ξυλοδαρμό αυτό, όπου τον χτύπαγαν στο κεφάλι ενώ του είχαν περάσει χειροπέδες, ακόμα και όταν έχασε τις αισθήσεις του, ήταν ότι «έτρεχε» και πέρασε φωτεινό σηματοδότη. Τη «μηνία» τους φρέναρε, κάπως, το προσωπικό ενός ασθενοφόρου που πέρασε από εκεί τυχαία. Ωστόσο, ένας συνέχιζε να τον χτυπά...

ΚΚΕ: το στραμπούληγμα της γλώσσας του οπορτουνισμού

Δύσκολες οι εποχές για πολιτικές ακροβασίες

Έχει ενδιαφέρον να παρατηρήσει κανείς τις ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις του ΚΚΕ, αλλά και τις συνεχείς μεταβολές τους. Γιατί παρά την προβολή του κόμματος αυτού από τις δυνάμεις του συστήματος ως «κόμμα με σταθερές θέσεις», η πραγματικότητα είναι ότι ίσως μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ ξεπερνάει το ΚΚΕ στις οβιδιακές μεταμορφώσεις, με μοναδικό κριτήριο το στενό κομματικό του συμφέρον.

Είναι γεγονός ότι όσο ο ΣΥΡΙΖΑ ηγούνταν στον εσωτερικό ανταγωνισμό των δύο πτερύγων του ρεφορμισμού στη χώρα μας, το ΚΚΕ πλειοδοτούσε σε «κομμουνιστική» ρητορεία, ακόμα και σε υπερβολικό και λανθασμένο βαθμό (το τι έκανε στην πράξη είναι γνωστό). Ήταν οι εποχές που το ΚΚΕ δήλωνε «εμείς δεν είμαστε αριστεροί, είμαστε κομμουνιστές», για να φτάσει σήμερα να φιλοδοξεί να είναι μια χοάνη απογοητευμένων παραγόντων του συστήματος.

Αντίστοιχα, την ίδια εποχή, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε πάρει κεφάλι στον μεταξύ τους ανταγωνισμό, το ΚΚΕ δήλωνε με διάφορους τρόπους ότι δεν μπορεί να τίθεται ζήτημα διακυβέρνησης στον καπιταλισμό. Και για να μη νομίζει κανένας ότι υπαινισσόμαστε κάποια πολιτική διαφορά Κουτσούμπα-Παπαρρήγα, παραθέτουμε το παρακάτω απόσπασμα:

«Ποτέ, καμία κυβέρνηση στο έδαφος του καπιταλισμού και της ΕΕ, ό,τι κι αν λέει, όποιους κι αν τιμάει στα λόγια και απ' όπου κι αν κρατάει η σκούφια αυτών που την απαρτίζουν, δεν υπάρχει περίπτωση να διαχειριστεί φιλολαϊκά το σύστημα της εκμετάλλευσης και τους γραφτούς και άγραφους, σιδερένιους νόμους του» (Δ. Κουτσούμπας, 3/4/2019, <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=10279563>).

Η πίεση του ΣΥΡΙΖΑ έπαψε. Το ΚΚΕ δεν χρειάζεται να καμώνεται πια καμιά ταξική καθαρότητα και αριστερούς «σεκταρισμούς». Έτσι, ο Δ. Κουτσούμπας (πάλι) προχωράει στις απαραίτητες ακροβασίες, απαντώντας στην ερώτηση αν το ΚΚΕ θέλει να κυβερνήσει:

«Εμείς δεν πρόκειται να μπούμε σε κυβέρνηση μαζί με τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, τον ΣΥΡΙΖΑ και όλους αυτούς που ταλαιπωρούν τον ελληνικό λαό, κι έχουν αυτές τις προτάσεις, σήμερα, στα πλαίσια αυτού του συστήματος, αυτού του διεφθαρμένου κράτους [...]. Μα εμείς μιλάμε ότι θα είμαστε στη διακυβέρνηση, θα 'μαστε στην εξουσία, για αυτή παλεύουμε, που θα αντιπαλεύει όμως αυτό το σύστημα, τον καπιταλισμό, αυτό το κράτος, το αστικό [...] που θα αντιπαλεύει το εφοπλιστικό κεφάλαιο, το βιομηχανικό κεφάλαιο που καταπιέζει τους εργάτες. Όταν η εργατική τάξη θα είναι στην εξουσία και εκεί θα έχουμε θεσμούς λαογέννητους [...] Άρα μη λέμε ότι εμείς δεν θέλουμε να κυβερνήσουμε. Δεν θέλουμε να κυβερνήσουμε με αυτούς.» (<https://www.902.gr/eidisi/politiki/391509/o-provlimatismos-gia-tis-exelixeis-na-vrei-agonistiki-diexodo-se-symporeysi>, στο 58', και ενώ ο 902 σημειώνει στο χρονικό απόσπασμα το κείμενο «Θέλει το ΚΚΕ να κυβερνήσει»!).

Έχουμε και λέμε, λοιπόν. Το ΚΚΕ «θα είναι στη διακυβέρνηση». Για να καθιστάσθούν όσοι είχαν μάθει την «προηγούμενη» γραμμή, προστίθεται από τον ΓΓ του ΚΚΕ κολλητά ότι «θα είναι στην εξουσία», αφήνοντας να εννοηθεί ότι εννοεί το ίδιο πράγμα. Αμ δε! Αυτή η... διακυβέρνηση και εξουσία, τελικά, «θα αντιπαλεύει τον καπιταλισμό και το αστικό κράτος, το εφοπλιστικό και το βιομηχανικό κεφάλαιο». Που για να τα αντιπαλεύει

όλα αυτά η... διακυβέρνηση και η εξουσία, μάλλον θα υπάρχουν! Ενώ, ταυτόχρονα, το ΚΚΕ και η εργατική τάξη θα έχουν την εξουσία και λαογέννητους θεσμούς! Ναι, όλα μαζί σε μια σούπα... Πραγματικός σουρεαλιστικός μύλος...

Τι μένει, τελικά, από όλα αυτά; Ότι το ΚΚΕ θέλει πρώτα να δημιουργήσει καλύτερο συσχετισμό στο πλαίσιο του συστήματος, για να φτάσει να βάλει πλάτη στο πολιτικό πρόβλημα της άρχουσας τάξης. Άλλωστε, εδώ που τα λέμε, (χωρίς, βεβαίως να είναι το ίδιο πράγμα) ούτε η ΝΔ θέλει να κυβερνήσει με «τους άλλους», ούτε καν το σε κρίση ΠΑΣΟΚ. Το ΚΚΕ απλώς φυλάγεται και τίποτα παραπάνω.

Τέτοια σύγχυση (και συγχώνευση) διαφορετικών όρων, όπως της διακυβέρνησης και της εξουσίας, μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο σε κάποιον ιδεολογικοπολιτικό αστοιχειώτο άνθρωπο. Και επειδή, την καθοδήγηση του ΚΚΕ δεν μπορεί να την κατηγορήσει κανείς για κάτι τέτοιο, δεν μπορεί στην περίπτωση αυτή, να μιλάμε για τίποτα άλλο από μια συνειδητή διασπορά σύγχυσης, η οποία μπορεί να επιτρέπει στον οπορτουνισμό να κάνει εκείνο ή το αντίθετό του, να υποστηρίζει σήμερα το άλφα και αύριο να το καταγγέλλει, χωρίς να πληρώνει τίποτα.

Και εμείς; Τι λέμε πάνω σε αυτό το ζήτημα; Μπορεί να τεθεί στους επαναστάτες κομμουνιστές και την εργατική τάξη ζήτημα διακυβέρνησης;

Στην ιστορία της ταξικής πάλης, τίποτα δεν μπορεί να αποκλειστεί (και θα αποφύγουμε για λόγους οικονομίας χώρου, μιας και από μόνο του είναι ένα τεράστιο ζήτημα, τις ιστορικές αναφορές, οι οποίες, άλλωστε δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μανιέρα για το μέλλον). Παρά το γεγονός ότι θεωρούμε ένα τέτοιο ενδεχόμενο εξαίρεση, δεν μπορούμε να αποκλείσουμε εντελώς το ενδεχόμενο να τεθεί σε κάποια χώρα, σε κάποια χρονική στιγμή, κάποιο τέτοιο ζήτημα. Όμως, και σε αυτήν την περίπτωση το κρίσιμο ζήτημα παραμένει αυτό που ΔΕΝ ΛΕΕΙ το ΚΚΕ και ο ΓΓ του. Ότι ακόμα και αν βρεθούν στη διακυβέρνηση οι επαναστάτες κομμουνιστές, θα βρεθούν ΠΟΛΥ ΣΥΝΤΟΜΑ στο καθήκον να απαντήσουν ΤΟ ζήτημα. Αυτό της πολιτικής εξουσίας, δηλαδή της επανάστασης, δηλαδή της συντριβής του αστικού κράτους, δηλαδή το να έρθει η εργατική τάξη και τα σύμμαχά της στρώματα στην εξουσία! Μάλλον αυτό το κεφαλαίωδες ζήτημα αποτελεί... μικρή λεπτομέρεια για

την καθοδήγηση του ΚΚΕ και επιλέγει τη θολούρα και τη σύγχυση διαλύοντας συνειδήσεις...

Μια υποσημείωση: Ας ξαναμιλήσουμε για το αστικό κράτος

Ο... σουρεαλισμός έχει και τις εξειδικεύσεις του: Διαβάσαμε ένα άρθρο του ΗΤ με τίτλο «Θα μας σώσει απ' τις ιδιωτικοποιήσεις το κράτος του κεφαλαίου;» στον Ριζοσπάστη (μπορείτε να το δείτε εδώ: <https://www.902.gr/eidisi/politiki/391526/tha-mas-sosei-ap-tis-idiotikopoiiseis-kratos-toy-kefalaioy>).

Το άρθρο αυτό θα λέγαμε έχει αντιγράψει διάφορες δικές μας τοποθετήσεις. Ή, έστω, μπορεί κάποιος να υποθέσει ότι οι προβληματισμοί της καθοδήγησης του ΚΚΕ στο ζήτημα αυτό κινούνται στην ίδια κατεύθυνση με τους δικούς μας. Ας παραθέσουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα, με τα οποία μπορούμε χοντρικά να συμφωνήσουμε:

«[...]ανέβηκαν ξανά στην επιφάνεια μια σειρά ιδεολογήματα παιλιάς σοσιαλδημοκρατικής και οπορτουνιστικής “κοπής” [...]

«[...] Έφτασαν να ισχυριστούν ότι η επανακρατικοποίηση με “εργατικό-κοινωνικό έλεγχο” και την πίεση ενός ισχυρού κινήματος μπορεί να επιβάλει ότι οι κρατικές επιχειρήσεις θα λειτουργούν δωρεάν και θα υπηρετούν (!) τις λαϊκές ανάγκες [...]

«[...] Στην πραγματικότητα συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο: Όποια πολιτική δύναμη καλλιεργεί την προσδοκία ότι θα μας σώσει το κράτος του κεφαλαίου σπέρνει αυταπάτες για τη δυνατότητα φιλολαϊκού μετασχηματισμού του καπιταλισμού και στην πράξη παραπέμπει τον αγώνα για ανατροπή του στις ελληνικές καλένδες [...]

«[...] Συγκαλύπτει τον ταξικό χαρακτήρα του κράτους [...]

«[...] Διατηρεί και ενισχύει την απατηλή θεωρία ότι το κράτος αποτελεί ένα ταξικά “ουδέτερο γήπεδο”, όπου τάχα αναμετρώνται το κεφάλαιο και το εργατικό-λαϊκό κίνημα. Ότι με έναν ευνοϊκότερο συσχετισμό δύναμης και μια “αριστερή-προοδευτική” κυβέρνηση υπάρχουν δυνατότητες για την υλοποίηση ενός μεταβατικού προγράμματος “ρήξης” που θα στρέψει το κράτος σε φιλολαϊκή κατεύθυνση. [...]

«[...] στο έδαφος της καπιταλιστικής οικονομίας κάθε επιχειρηματική λειτουργ-

γία, ανεξάρτητα απ' την ιδιοκτησιακή μορφή της επιχείρησης -κρατική, ιδιωτική ή μεικτή- υποχρεωτικά στηρίζεται στην ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και στην αφαίμαξη των υπόλοιπων λαϊκών στρωμάτων [...]

«[...] Η πλούσια ιστορική πείρα αποδεικνύει περίτρανα τον βαθιά ταξικό χαρακτήρα της λειτουργίας όχι μόνο των κρατικών επιχειρήσεων αλλά και κρατικών υπηρεσιών “κοινωνικού” χαρακτήρα. [...]

«[...] κάθε επανακρατικοποίηση φορτώνει πάντα τα βάρη στον λαό. [...]

Ωραία θα λέγαμε! Ας δούμε και τη συνέχεια, ως προς την προοπτική:

«Υπάρχει διέξοδος από τον βάλτο της εκμετάλλευσης και της ανασφάλειας για τη ζωή μας. Είναι ο δρόμος της εργατικής εξουσίας, του σοσιαλισμού, οπότε θα αλλάξει χέρια η ιδιοκτησία, θα κοινωνικοποιηθούν τα εργοστάσια, τα μέσα παραγωγής, οι υποδομές, η γη. Εκεί θα πάψουν οι Μεταφορές, η Υγεία, το Φάρμακο, η Μόρφωση, το νερό, τα καύσιμα, η ίδια η εργατική δύναμη να αποτελούν εμπορεύματα».

Και κάπου εδώ έρχεται και η κατεύθυνση των άμεσων στόχων πάλης:

«Μπαίνουμε μπροστά στους αγώνες για ΣΣΕ με ουσιαστικές αυξήσεις μισθών και συντάξεων, ενάντια στην ακρίβεια και την ενεργειακή φτώχεια, για τα δικαιώματα των αυτοαπασχολούμενων, για να μετατραπεί σε οργανωμένο μαχητικό λαϊκό αγώνα η οργή που ξεχειλίζει. Σε έναν πανελλαδικό, συντονισμένο, λαϊκό ξεσηκωμό ενάντια στην πολιτική της “απελευθέρωσης” της ΕΕ και των ιδιωτικοποιήσεων για αποκλειστικά κρατικές Μεταφορές, Ενέργεια, Επικοινωνίες που θα λειτουργούν με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες».

Εδώ δεν χρειάστηκαν καν μερικά χρόνια για την κωλοτομία. Στο ίδιο άρθρο που «αποδεικνύει τον βαθιά ταξικό χαρακτήρα των κρατικών επιχειρήσεων» και που υποστηρίζει με πάθος ότι «οι κρατικές επιχειρήσεις δεν μπορούν να υπηρετούν τις λαϊκές ανάγκες», λίγες γραμμές παρακάτω (με το ίδιο πάθος) απαιτούνται «αποκλειστικά κρατικές Μεταφορές, Ενέργεια, Επικοινωνίες που θα λειτουργούν με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες»! Αυτό δηλαδή που κατακεραυνώνει το ίδιο το άρθρο!

Αυτά τα ευτράπελα φέρνει η σύγχυση διακυβέρνησης και εξουσίας, αυτά φέρνει η εξαφάνιση της επανάστασης και της συντριβής του αστικού κράτους.

Δεν έχουμε να σχολιάσουμε τίποτα περισσότερο, παρά μόνο να επαναλάβουμε τον υπότιτλο: Δύσκολοι καιροί για ακροβασίες...

Θεσσαλία

Έργα προς... εργαλειοποίηση

Περίπου δύο χρόνια μετά τις καταστροφικές πλημμύρες «Daniel» και «Elias» τον Σεπτέμβρη και Οκτώβρη του 2023 και αφού οι εργαζόμενοι και ο λαός της Θεσσαλίας συνεχίζουν να βιώνουν καθημερινά τις επιπτώσεις τους, κυβέρνηση και περιφέρεια συνεχίζουν τον εμπαιγμό.

Κανένα έργο αποκατάστασης ή καινούριο αντιπλημμυρικό δεν έχει προχωρήσει, εκτός από πρόχειρα μπαλώματα, που καταρρέουν στην πρώτη βροχή ή από τη χρήση. Όσες αποζημιώσεις δόθηκαν αποτελούν άλλη μία κοροϊδία απέναντι στην αγωνία του κόσμου για τη ζωή και το πώς θα τα βγάλει πέρα με τα τεράστια προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί.

Πρόσφατα ανακοίνωσαν και υπέγραψαν πως θα διατεθούν 1,35 δισ. ευρώ για τα έργα που θα κάνουν σε Θεσσαλία και Στερεά Ελλάδα. Πιο συγκεκριμένα αναφέρουν:

293,4 εκατ. ευρώ για τη Μαγνησία. 230,3 εκατ. ευρώ για τα Τρίκαλα. 184,5 εκατ. ευρώ για την Καρδίτσα. 85,6 εκατ. ευρώ για τη Λάρισα. 87,3 εκατ. ευρώ για την Εύβοια. 18,6 εκατ. ευρώ για τη Φθιώτιδα. Και 452 εκατ. ευρώ για τα σιδηροδρομικά έργα.

Έργα που ανακοινώνονται εδώ και δύο χρόνια και ποτέ δεν ξεκινούσαν μιας και οι μεγάλες κατασκευαστικές ντιλάριζαν μεταξύ τους σε έναν ανταγωνισμό για το μοίρασμα της πίτας. ΤΕΡΝΑ, ΑΚΤΟΡ, ΜΕΤΚΑ, ΑΒΑΞ είναι κάποιες από

τις εταιρίες που έχουν μπει στο χορό των εκατομμυρίων. Και εδώ αξίζει να σημειώσουμε ότι η προκήρυξη των έργων αυτών ήταν φωτογραφική για τις μεγάλες κατασκευαστικές, αποκλείοντας τις μικρότερες, οι οποίες προσέφυγαν δικαστικά.

Τέτοιου είδους έργα, αφενός, αποτελούν «πεδίο δόξης λαμπρό» για τους κεφαλαιοκράτες προκειμένου να ξεκινήσουν ένα καινούργιο φαγοπότι. Από τα ντιλαρίσματα και τις συμφωνίες κάτω από το τραπέζι μέχρι τα υλικά και την ολοκλήρωση του εκάστοτε έργου, ο κεφαλαιοκράτης-ανάδοχός του έχει λαμβάνειν πολλά! Ενώ ο φτωχός λαός θα είναι αυτός που για ακόμη μια φορά με τον ένα ή τον άλλο τρόπο θα κληθεί να πληρώσει το μάρμαρο.

Αφετέρου, αποτελούν μια πολύ καλή διαδικασία προκειμένου κυβέρνηση, Περιφέρεια και οι λοιποί παρατρεχάμενοι να αποδείξουν στο λαό ότι επιτελούν έργο! Να χρυσώσουν με λίγα λόγια το χάλι της αντεργατικής πολιτικής που επιβάλλουν και προωθούν. Με φόντο τις επόμενες εκλογές, θέλουν να παίξουν το χαρτί της ανακοίνωσης των έργων για την αποκατάσταση από τις καταστροφικές πλημμύρες. Για αυτό και βάζουν και συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσής τους.

Τα 1,35 δισ. ευρώ είναι σταγόνα στον ωκεανό μπροστά στα 25 δισ. ευρώ του νέου εξοπλιστικού προγράμματος που ανακοίνωσε πρόσφατα ο Μητσοτάκης! Τρανή απόδειξη πως η κυβέρνηση, για

λογαριασμό της ντόπιας αστικής τάξης, κάθε άλλο παρά νοιάζεται πραγματικά για την αποκατάσταση των καταστροφών ή την αποζημίωση των αγροτών. Γιατί όχι μόνο επιλέγει να δώσει ψίχουλα για το λαό και υπέρογκα ποσά για τα εξοπλιστικά, αλλά σέρνει το λαό και τη χώρα πίσω από τους επικίνδυνους και φιλοπόλεμους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών αφεντικών τους!

Μέσα σε όλα, υπάρχει και η διαχείριση των υδάτων από τους Ολλανδούς της ΗΝΑ, σε πλήρη σύμπτωση με την πολιτική των ιμπεριαλιστών της ΕΕ και της κακόφημης ΚΑΠ. Μια εταιρία που έχει εκδώσει μελέτη που χρηματοδοτήθηκε από την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και περιλαμβάνει μια σειρά από προτάσεις όπως τη δημιουργία φραγμάτων, νέων πλημμυρικών ζωνών, την επέκταση της λίμνης Κάρλα και άλλα. Μέσα σε αυτήν τη μελέτη ρίχνουν για ακόμη μία φορά στο τραπέζι το ζήτημα της εκτροπής ποταμών, όπως του Αχελώου, με προτάσεις όπως αυτή για τα Τρίκαλα, όπου θα πρέπει να μετεγκατασταθούν κάποια χωριά (!) και ίσως να δοθούν κάποιες καλλιεργήσιμες εκτάσεις προκειμένου να δημιουργηθεί κανάλι ώστε τα νερά του Ληθαίου να μην πλημμυρίζουν την πόλη! Από την άλλη, επιδιώκουν να παρέμβουν άμεσα στον αγροτικό τομέα με προτάσεις για «αλλαγές καλλιεργειών» τις οποίες θέλουν οι ίδιοι να αναλάβουν για λογαριασμό ξένων μονοπωλίων.

Σε μια τέτοια διαδικασία μέσα στο σύ-

στημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης ένα είναι το σίγουρο. Κανένα έργο δεν πραγματοποιείται με γνώμονα τις ανάγκες και τα συμφέροντα των εργαζόμενων και του λαού της περιοχής. Μέσα στον καπιταλισμό και ιδιαίτερα σε έναν βαθιά εξαρτημένο καπιταλισμό, όποιο σχέδιο κι αν εκπονηθεί, όποια μελέτη κι αν αποφασίσει η κυβέρνηση να νομοθετήσει και να επιβάλει προς υλοποίηση θα έχει έναν και μόνο στόχο. Την προσπάθεια των κεφαλαιοκρατών να αυξήσουν την κερδοφορία τους! Αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, τις δουλειές, τις ζωές και την υγεία των εργαζόμενων και του λαού.

Απόδειξη για αυτό αποτελεί ή πρόσφατη μελέτη του ΚΕΠΥ όπου ούτε λίγο ούτε πολύ αναφέρει πως ουσιαστικά οι νεκροί εξαιτίας της κακοκαιρίας «Daniel» ήταν 335! Καθώς οι υγειονομικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν (μόλυνση νερού και εδάφους) προκάλεσαν πλήθος μολυσματικών ασθενειών με αποτέλεσμα να οδηγήσουν στο θάνατο εκατοντάδες κόσμου, κυρίως φτωχού κόσμου που είναι αποκλεισμένος από την περίθαλψη.

Όσες ενστάσεις και εμπόδια κι αν προκύψουν από διάφορους κολαούζους τους (εντός κι εκτός Βουλής), έχουν να κάνουν με τον ανταγωνισμό των κεφαλαιοκρατών για τη μοίραση της πίτας. Γιατί αν τα έργα γίνονταν με γνώμονα το δικαίωμα στη ζωή και τη δουλειά του λαού μας, τότε θα μιλούσαμε με εντελώς διαφορετικούς όρους.

Οι ρωγμές και καθιζήσεις στις Βούτες Ηρακλείου να γίνουν ρήγματα αμφισβήτησης και συλλογικοί αγώνες από τους κατοίκους

Όπως έγινε πρόσφατα γνωστό στα ΜΜΕ, στο χωριό Βούτες που βρίσκεται στα νότια προάστια του Ηρακλείου εμφανίστηκαν έντονες ρωγμές σε κτίσματα, δρόμους, πλατείες, τοιχία κτλ, προκαλώντας έντονη ανησυχία στους κατοίκους του, μιας και αρκετοί από αυτούς για λόγους ασφάλειας αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους. Με βάση το γεγονός αυτό κινητοποιήθηκαν υπηρεσίες του Δήμου, της Περιφέρειας και του υπουργείου Πολιτικής Προστασίας προκειμένου να εξηγήσουν τους λόγους για τους οποίους προκλήθηκαν αυτές οι ρωγμές. Ο γνωστός καθη-

γητής του ΟΑΣΠ Ευθ. Λέκκας ανέλαβε να καταγράψει το φαινόμενο και να προτείνει μέτρα για την αντιμετώπισή του.

Από την πλευρά μας, την επιστημονική, όπως συνήθως λέγεται, διάσταση του θέματος θα μπορούσαμε να την παρακάμψουμε και να σταθούμε σε αυτά που θεωρούμε επίδικα για τους κατοίκους του χωριού από δω και πέρα. Όμως αξίζει να σχολιαστεί το πώς το υπουργείο Προστασίας έχει στήσει, όπως φαίνεται και από άλλες περιπτώσεις, έναν μηχανισμό ειδικών οι οποίοι κινητοποιούνται άμεσα μόλις εκδηλωθεί κάποιο φυσικό φαινόμενο, καταστροφή κτλ ανά

τη χώρα και, κάνοντας χρήση της επιστημοσύνης τους, φροντίζουν να βγαίνει ένα πόρισμα το οποίο σε κάθε περίπτωση βγάζει έξω από το κάδρο των ευθυνών το κράτος, τις κυβερνήσεις και προπαντός την πολιτική που εφαρμόζεται διαχρονικά.

Προκύπτει λοιπόν ένα ερώτημα το οποίο εκδηλώνεται και από κατοίκους για το πού οφείλονται οι ρωγμές και η καθίζηση του εδάφους. Τα τεχνικά κλιμάκια που έχουν επιληφθεί του θέματος το αποδίδουν στις πρόσφατες βροχοπτώσεις και λίγο πολύ ότι είναι ένα γεγονός στα πλαίσια των φυσικών φαινομένων. Υπάρχουν όμως μαρτυρίες από μόνιμους κατοίκους ότι το νερό το οποίο έχει εγκλωβιστεί στα αργιλικά υπεδάφη του οικισμού οφείλεται στις διαρροές του απαρχαιωμένου δικτύου ύδρευσης-αποχέτευσης οι οποίες, αν και έχουν διαπιστωθεί τουλάχιστον δύο χρόνια τώρα, δεν έγιναν επί της ουσίας ενέργειες προς αποκατάσταση μιας και οι δυνατότητες των προέδρων των τοπικών κοινοτήτων, με την πολιτική που εφαρμόζεται τις τελευταίες δεκαετίες στην τοπική αυτοδιοίκηση, είναι ανύπαρκτες.

Δεν είναι τυχαίο ότι μετά τη διακοπή της υδροδότησης της γειτονιάς στην οποία δημιουργήθηκαν τα προβλήματα αυτά, οι καθιζήσεις σταμάτησαν, όπως τουλάχιστον πρόσφατα δημοσιοποιήθηκε. Η πολιτική της εγκατάλειψης της υπαίθρου και η μη πραγματοποίηση στοιχειωδών έργων υποδομής ώστε να

μπορούν να διαβιούν με ασφάλεια οι άνθρωποι στα χωριά είναι και σε αυτή την περίπτωση φανερή.

Οι κάτοικοι των Βουτών κάθε άλλο παρά πρέπει να καθισυχάζονται από τις όποιες διαβεβαιώσεις για το σταμάτημα των καθιζήσεων και πολύ περισσότερο είναι ανάγκη να μπει επιτακτικά το θέμα της ασφάλειας, των αποζημιώσεων των κτισμάτων που έχουν υποστεί βλάβες και να δοθούν άμεσα κονδύλια για να καλυφθούν τα ζητήματα στέγασης που έχουν προκύψει.

Αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να αφεθεί στα χέρια των ειδικών ούτε και περιορίζεται σε μια καταγραφή αιτημάτων που θα υποβληθούν ως ερώτημα στη Βουλή, για να έχουν την ίδια τύχη με τα υπόλοιπα ερωτήματα.

Πρέπει να γίνει ενεργή υπόθεση όλων των κατοίκων του χωριού, που με συλλογικό τρόπο και επιμονή πρέπει να τα διεκδικήσουν, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν στη χώρα μας, όταν ολόκληρα χωριά αποκαταστάθηκαν από το κράτος σε παρόμοιες περιπτώσεις. Γιατί, αν δεν το κάνουν, το πιο πιθανό είναι να επικρατήσει μια λογική ελάχιστου κόστους, ατομικής διαχείρισης και εγκατάλειψης στο χρόνο της κατάστασης. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Αρκαλοχωρίου, όπου 3 και πλέον χρόνια από τον καταστροφικό σεισμό, η κατάσταση της διαμονής των πληγέντων σε κοντέινερ δείχνει να παγιώνεται.

Αλλαγές στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Συνέχεια της αντιδραστικής πολιτικής

Ο Νέος Κώδικας Αυτοδιοίκησης παρουσιάστηκε στις 28/04/2025 στο κοινό συνέδριο ΚΕΔΕ-ΕΝΠΕ, από τον υπουργό Εσωτερικών, Θ. Λιβάνιο, που, όπως υποστήριξε, «επιλύει, υπέρ της εύρυθμης λειτουργίας της τοπικής αυτοδιοίκησης διασταυρούμενες και ανεπίκαιρες, πλέον, στην πάροδο των ετών, νομοθετικές ρυθμίσεις».

Ας δούμε συνοπτικά τις προτάσεις που έχουν πιο πολύ ενδιαφέρον πριν περάσουμε στη δικιά μας εκτίμηση για το περιεχόμενο αλλά και τη σκοπιμότητα που κρύβεται πίσω από τις συγκεκριμένες προτάσεις «των 4 βιβλίων της Τ.Α.» που καταθέτει η κυβέρνηση.

1. Εκλογική διαδικασία. Οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες θα εκλέγονται σε ένα γύρο με πλαφόν το 42%. Οι δημοτικές και περιφερειακές αρχές της χώρας θα εκλέγονται σε έναν και μόνο γύρο. Ο εκλογέας θα έχει τη δυνατότητα επιλογής και δεύτερου συνδυασμού, στο ίδιο ψηφοδέλτιο. Σε περίπτωση που κανένας συνδυασμός δεν συγκεντρώσει το 50% + 1 ψήφο επί των έγκυρων ψήφων της πρώτης επιλογής, οι δύο πρώτοι σε ψήφους συνδυασμοί προκρίνονται στη δεύτερη φάση καταμέτρησης. Οι δεύτερες ψήφοι (δεύτερη επιλογή) των ψηφοδελτίων των συνδυασμών που μένουν εκτός της δεύτερης φάσης προστίθενται στις ψήφους των δύο πρώτων συνδυασμών. Επιτυχών συνδυασμός θα ανακηρύσσεται όποιος έχει συγκεντρώσει α) κατά την πρώτη φάση, το 42% + 1 ψήφο επί των εγκύρων της πρώτης επιλογής ή β) κατά τη δεύτερη φάση, τις περισσότερες ψήφους μεταξύ των δύο πρώτων συνδυασμών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι δεύτερες ψήφοι των ψηφοδελτίων των συνδυασμών που αποκλείστηκαν

από τη δεύτερη φάση. Ο νικητής των εκλογών θα έχει τουλάχιστον τα 3/5 των εδρών του δημοτικού ή περιφερειακού συμβουλίου, ενώ το «πλαφόν αποκλεισμού», όπως έχει χαρακτηριστεί το όριο εισόδου 3%, παραμένει ως έχει.

2. Δυνατότητα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας για τους εκλογείς, εφόσον το επιθυμούν. Εύκολα να κατανοήσεις κανείς τους στόχους των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών που προσπαθεί να επιβάλει το σύστημα παντού, από τα σωματεία και τις ευρωεκλογές, τώρα στις δημοτικές και πιθανά στην επόμενη φάση στις εθνικές εκλογές.

4. Κατάργηση δημοτικών ενοτήτων ως εκλογικών περιφερειών στους δήμους - όλοι οι δήμοι της χώρας θα είναι ενιαία εκλογική περιφέρεια.

Αν για τους μεγάλους δήμους της Αθήνας δεν έχει μεγάλη σημασία, είναι κατανοητό ότι στους δήμους της επαρχίας θα συμβάλει στην επιτάχυνση της ερημοποίησης χωριών και περιοχών της χώρας και συγκέντρωσης των κατοίκων στο κέντρο του δήμου, αφού οι κάτοικοι των πιο απομακρυσμένων περιοχών δεν θα έχουν ούτε την προσχηματική εκπροσώπηση που τους παραχωρούσε ο «Καλλικράτης».

7. Ανασχεδιασμός όλου του νομοθετικού πλαισίου που αφορά τις εκλογικές δαπάνες των υποψηφίων συνδυασμών και εν γένει τους κανόνες διεξαγωγής της προεκλογικής εκστρατείας (ενδεικτικά, απλοποίηση τήρησης βιβλίων συνδυασμών σε αναλογία με την ισχύουσα νομοθεσία για σωματεία, επανακαθορισμός περιορισμού εμφανίσεων, ειδική μέριμνα για παράνομη αφισκοκόλληση, επανακαθορισμός ανωτάτων ορίων δαπανών συνδυασμών και υποψη-

φίων, εξαίρεση από δημοσιοποίηση στοιχείων στην κεντρική βάση δεδομένων των υποψηφίων συμβούλων). Σε αυτό το σημείο είναι χαρακτηριστική η λύσσα για την αφισκοκόλληση... και ο έλεγχος των οικονομικών των υποψηφίων. Ο στόχος προφανής, οι δυνάμεις της αριστεράς ή λαϊκές δυνάμεις που δεν μπορούν και δεν θέλουν να πάνε να έρχονται σε επαφή με το λαό έξω και πέρα από τα ελεγχόμενα από το σύστημα «κανάλια».

Ποια προβλήματα και ποιοι είναι οι στόχοι της κυβέρνησης και του συστήματος με τις συγκεκριμένες προτάσεις; Προτάσεις που θα γίνουν και νόμος μετά από εξαντλητική διαβούλευση πριν από τις καλοκαιρινές διακοπές (κατά δήλωση του υπουργού). Γενικότερα οι συγκεκριμένες προτάσεις εντάσσονται στη συνολικότερη πολιτική της αντιδραστικοποίησης του συστήματος, υπηρετώντας την με δύο τρόπους. Από τη μία πλευρά «σφίγγει» τον έλεγχο του κράτους και του συστήματος στην Τ.Α. και από την άλλη αντιδραστικοποιεί ακόμα περισσότερο το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης και απαλείφει τα όποια λαϊκά χαρακτηριστικά της είχαν απομείνει.

Η ΝΔ με τις συγκεκριμένες αλλαγές προσπαθεί να απαντήσει την απώλεια των 3 μεγάλων δήμων στις προηγούμενες εκλογές στον Β' γύρο από την αντιπολίτευση (εξαιτίας της πολυδιάσπασης των υποψηφιοτήτων της, της αποχής αλλά και των συσπειρώσεων αντιπάλων μεταξύ α' και β' γύρου). Η αποστοίχιση που εκφράστηκε στα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών οξύνθηκε ακόμα περισσότερο στις ευρωεκλογές όπου καταγράφτηκε η αποδυνάμωση του βασικού πυλώνα του συστήματος και η αδυναμία

στη συγκρότηση του δεύτερου πυλώνα της αστικής διαχείρισης που τόσο έχει ανάγκη το σύστημα. Η είσοδος του λαού στο προσκήνιο με τα μεγαλειώδη ξεσπάσματα με αφορμή το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη στις 26 Γενάρη και τις 28 Φλεβάρη όξυνε ακόμα περισσότερο την πολιτική αστάθεια και την πολιτική κρίση του συστήματος. Έτσι λοιπόν η κυβέρνηση (για λογαριασμό του συστήματος της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης) επιλέγει να απαντήσει την πολιτική αστάθεια στο συγκεκριμένο ζήτημα με έναν οργανωτικό τρόπο, μια και δεν μπορεί να «θεραπεύσει» τα αίτια.

Είναι αδύνατον στη φάση που διανύουμε να σταματήσει την αποστοίχιση μεγάλων κομματιών του λαού από τα κύρια συστημικά σχήματα-κόμματα. Η αποστοίχιση μεγάλων κομματιών του λαού είναι αποτέλεσμα της επί μακρόν αντιλαϊκής πολιτικής της φτώχειας, της ανεργίας, της κατάργησης οποιουδήποτε εργασιακού δικαιώματος, της διάλυσης της περίθαλψης και της εκπαίδευσης και της μαύρης προοπτικής. Η πολιτική αστάθεια προκαλείται από την προσπάθειά της να προσαρμοστεί στις όλο και πιο αυξημένες απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών σε μια περίοδο που οι αντιθέσεις μεταξύ τους οξύνονται, άρα και οι απαιτήσεις απέναντι στην αστική τάξη της χώρας είναι συνεχώς μεταβαλλόμενες και αλληλοσυγκρουόμενες μεταξύ ΕΕ και Αμερικανών.

Με τις συγκεκριμένες αλλαγές προσδοκά ότι θα αναγκάσει τα από τα δεξιά της κόμματα (και τους λεγόμενους αντίρτες της ΝΔ), και όχι μόνο, πριν ακόμα τις εκλογές, να υποταχθούν και να συναλλαχθούν με τον κύριο εκφραστή της αστικής τάξης, στη συγκεκριμένη περίοδο που διανύουμε, τη ΝΔ. Εξασφαλίζοντας για το σύστημα «τοπικούς άρχοντες» που θα διαχειρίζονται τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τις ΣΔΙΤ με τρόπο που θα εξασφαλίζει τη συνέχιση της πολιτικής «όλα για το κεφάλαιο» και θα συμφωνούν μέχρι κεραίας στην πολιτική που χαράζει η εκάστοτε κυβέρνηση.

Για το λαό, οι συγκεκριμένες προτάσεις είναι μια αντιδραστική τομή στη σχέση του με την τοπική αυτοδιοίκηση αλλά και στην εκλογική έκφρασή του. Το σύστημα και η κυβέρνησή του θεωρεί ότι στη συγκεκριμένη φάση μπορεί να κάνει προβολή του συσχετισμού σε βάρος του λαού και σε θεσμικό επίπεδο (εκλογικό) με τα αναγκαία δημοκρατικά προκαλύμματα. Η απολιτικοποίηση της σχέσης του λαού με την τοπική αυτοδιοίκηση και η μετατροπή της ακόμα περισσότερο σε συναλλακτική και συνδιαχειριστική σχέση, χωρίς κανένα περιθώριο λαϊκής οργάνωσης και διεκδίκησης, αποτελεί συνέχεια των αντιδραστικών νόμων του προηγούμενου διαστήματος, που απαγορεύουν το δικαίωμα στη διαδήλωση (ν. Χρυσοχοϊδή), το δικαίωμα στην απεργία, το δικαίωμα στην οργάνωση σε σωματεία που δεν είναι κάτω από τον κρατικό έλεγχο (ν. Χατζηδάκη-Γεωργιάδη).

Εν τέλει μπορεί να πει κάποιος ότι έρχεται να παραμορφώσει-ακυρώσει ακόμα και το «αστικό δικαίωμα» στην ελεύθερη ψήφο, αναγκάζοντας το λαό να ψηφίζει μόνο ό,τι του επιτρέπει το σύστημα και όχι ό,τι οι δημότες θεωρούν ότι μπορεί να συμβάλει στη διεκδίκηση και στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

Άγραφα

Ξανά διαδηλωτές σε δίκη για κινητοποίηση ενάντια σε ανεμογεννήτριες

Άλλη μια δίκη σε βάρος διαδηλωτών που συμμετείχαν σε κινητοποίηση ενάντια στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα Άγραφα είναι να γίνει στις 20 αυτού του μήνα. Συγκεκριμένα, στις 20 Μάη, μετά από αναβολές, δικάζονται στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Καρδίτσας 17 (δεκαπτά!) διαδηλωτές που συμμετείχαν σε πορεία διαμαρτυρίας που έγινε τον Ιούνιο του 2021, στον ορεινό αυχένα Τυμπάνου στα Άγραφα Ευρυτανίας, ενάντια στην εγκατάσταση και τη λειτουργία δικτύου μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας από αιολικό «πάρκο». Οι 17 κατηγορούνται για «εξύβριση», «λακτίσματα», «απωθήσεις» και άλλες παρόμοιες «βιαιοπραγίες» κατά αστυνομικών!

Δεν είναι η πρώτη φορά που αγώνες ενάντια σε ανεμογεννήτριες ποινικοποιούνται και διαδηλωτές σέρνονται κατηγορούμενοι. Τα τελευταία χρόνια, από την Τήνο (36 οι κατηγορούμενοι κάτοικοι!) μέχρι την Εύβοια και από τη Σκύρο μέχρι τον Άρδακτο Ρεθύμνου, αλλά και σχεδόν σ' όλες τις περιοχές με ανεμογεννήτριες, είναι δεκάδες και εκατοντάδες οι αντίστοιχες περιπτώσεις. Στην Καρδίτσα είναι η τρίτη δίκη που γίνεται για τις ανεμογεννήτριες.

Τον Οκτώβριο του 2022, σε δίκη για κινητοποίηση που έγινε τον Αύγουστο του 2019 έξω από το Δημαρχείο Καρδίτσας, ήταν τέσσερις οι κατηγορούμενοι αγωνιστές, οι οποίοι και τελικά αθωώθηκαν με ομόφωνη αθωωτική απόφαση του δικαστηρίου. Ομόφωνα αθωωτική ήταν, επίσης, και η απόφαση για άλλους δύο κατηγορούμενους, σε παρόμοια δίκη τον Γενάρη του 2025, ξανά για κινητοποίηση που έγινε στον Τύμπανο τον Ιούλη του 2022. Πρόκειται για «βιομηχανία» δικών με διάτρητα κατηγορητήρια «καρμπόν», με ψευδείς αστυνομικές καταθέσεις και κατασκευασμένα στοιχεία, που συνήθως καταρρέουν στα δικαστήρια.

Στο γενικότερο πλαίσιο επίθεσης του συστήματος σε δικαιώματα και ελευθερίες, αντιδραστικοποίησης και φασιστικοποίησης της δημόσιας και πολιτικής ζωής, η κυβέρνηση της ΝΔ με δίκες, διώξεις και στοχοποίηση αγωνιστών επιχειρεί να τρομοκρατήσει το κίνημα και την κοινωνία, να ποινικοποιήσει και να καταστείλει τους αγώνες ενάντια στην πολιτική της. Μια αντιλαϊκή πολιτική, που με πρόσχημα την «πράσινη μετάβαση», ληλατεί τη φύση, απαξιώνει παραγωγική γη, εμπορευματοποιεί-ιδιωτι-

κοποιεί την ενέργεια και μετατρέπει το ρεύμα από κοινωνικό αγαθό σε πανάκριβο εμπόρευμα, για να κερδοσκοπούν οι πάροχοι-αρπακτικά. Ο λαός και οι εργαζόμενοι δεν είδαν κανένα όφελος από τη μεγάλη «διείσδυση» των ΑΠΕ στο μείγμα ηλεκτροπαραγωγής (55,3% για το 2024), για την οποία κάθε τόσο περφηφάνεται η κυβέρνηση. Ίσα-ίσα η συνεχώς αυξανόμενη συμμετοχή των ΑΠΕ στην εγχώρια ηλεκτροπαραγωγή έφερε απανωτές αυξήσεις στους λογαριασμούς ρεύματος, ακρίβεια και ενεργειακή φτώχεια στα λαϊκά νοικοκυριά. Αυτή η πολιτική, με «όχημα» τις ΑΠΕ, βαθαίνει την ενεργειακή εξάρτηση της χώρας, απαξιώνοντας από τη μια τις «μη στοχαστικές» πηγές ενέργειας (υδροηλεκτρικά κ.λπ.) και «πλημμυρίζοντας» από την άλλη την αγορά με αμερικάνικο LNG. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και μ' αυτά τα επιδίκαια, οι αγώνες ενάντια σ' αυτή την πολιτική δεν είναι ούτε παράνομοι, ούτε ανεπίκαιροι. Είναι δίκαιοι και αναγκαίοι. Και η πλατιά αλληλεγγύη στους διωκόμενους αγωνιστές, η μαζική απαίτηση για αθώωσή τους, αυτούς τους αγώνες στηρίζει, αυτούς τους αγώνες υπηρετεί.

«Νέος ΟΣΕ»

Ασφαλής σιδηρόδρομος ή διαφημιστική καμπάνια νέας διάλυσης;

Ηδη από το φετινό φόρουμ των Δελφών, στις 10 Απρίλη, αλλά και στη συνέχεια κατά τη... διαφημιστική συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου της 28ης Απρίλη, το κυβερνητικό επιτελείο παρουσίασε το όραμά του, που σύντομα θα μεταφραστεί και σε νόμο του κράτους, για έναν ακόμη νευραλγικό τομέα της χώρας, τον σιδηρόδρομο. Και, πράγματι, η κατάσταση είναι τόσο εφιαλτική όσο ακούγεται...

Ο νέος ΟΣΕ στα πρότυπα της ΔΕΗ

«Στόχος της κυβέρνησης είναι να αναστήσει τον νέο ΟΣΕ με βάση το μοντέλο που ακολούθησε στην περίπτωση της ΔΕΗ. [...] μέσα σε λίγα χρόνια μετετράπη από μια σχεδόν προβληματική κρατική επιχείρηση σε έναν όμιλο με διευρυμένο αποτύπωμα σε αγορές γύρω από την ενέργεια [...]». Αυτά συνοψίζουν την εικόνα που θέλει να παρουσιάσει η κυβέρνηση, σύμφωνα με στελέχη της, στα οποία αποδίδουν την παραπάνω περιγραφή κάποια δημοσιεύματα. Το «μοντέλο ΔΕΗ», όμως, στην πραγματική ζωή κάθε άλλο παρά χαρακτηρίζεται από αυτό το πλασματικό success story.

Η ΔΕΗ το 2012 χάνει την αποκλειστικότητα στην παραγωγή, μεταφορά, διανομή και πώληση ηλεκτρικής ενέργειας και την ίδια χρονιά ιδρύονται οι θυγατρικές της, ΑΔΜΗΕ και ΔΕΔΔΗΕ. Φυσικά, είχε προηγηθεί η υπονόμηση της επιχείρησης, προκειμένου να καταστεί «αναγκαία» η «εξυγίανση» μέσω του διαμελισμού της και της παραχώρησής της κατά ένα μέρος στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Σε αυτό τον δρόμο και εν καιρώ μνημονίων, οι εργασιακές σχέσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων δέχτηκαν τα πρώτα ισχυρά πλήγματα, με την κατάργηση της μονιμότητας, τις απολύσεις και τις μειώσεις μισθών. Φτάνοντας στο σήμερα, το... παράδειγμα προς μίμηση που λέγεται ΔΕΗ χρεώνει στον λαό το ρεύμα στην τριπλάσια τιμή...

Αυτό είναι το «μοντέλο ΔΕΗ» στην πραγματικότητα και σε κάτι αντίστοιχο ήδη οδηγούν τον σιδηρόδρομο. Ο διαμελισμός έχει ήδη συμβεί, η επανένωση με νέους όρους έχει πάρει τον δρόμο της, ενώ η υπονόμηση δρομολογείται και με όχημα το έγκλημα των Τεμπών, αφού το υπουργείο Μεταφορών και η κυβέρνηση έρχονται σήμερα να αποδώσουν ευθύνες ξανά στις διάφορες «παθογένειες». Αυτές που είναι γέννημα θρέμμα του ίδιου του συστήματος, των κυβερνητικών διαχειριστών του και των πολιτικών τους.

Εσχάτως, η κυβέρνηση της ΝΔ έχει προκρίνει και ένα ακόμη επιχείρημα, για το οποίο μάλιστα υπερηφανεύεται ιδιαίτερα. Ο Μητσοτάκης, στην παρουσίαση του νέου ΟΣΕ κατά τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, ανέφερε: «[...] θα απαιτηθεί εδώ να κινηθούμε με διαδικασίες οι οποίες ενδεχομένως να είναι ξένες προς τις συνήθειες διαδικασίες του ελληνικού Δημοσίου, με τη μέγιστη δυνατή ευελιξία, φτάνοντας στα όρια ενδεχομένως και του ευρωπαϊκού νομοθετικού πλαισίου». Αυτό για το οποίο υπερηφανεύεται, είναι το προσπέρασμα των διαδικασιών του Δημοσίου, τις οποίες όμως οι ίδιοι δημιούργησαν και υποστήριξαν για δεκαετίες!

Σε αντίστοιχο κλίμα, πηγαίνοντας και παραπέρα όμως, κινήθηκε και ο Κυρανάκης, αναφέροντας ότι: «στον ΟΣΕ το υπάρχον προσωπικό παραμένει για δεκαετίες, γεγονός που δυσχεραίνει την πρόοδο, ενώ η διαδικασία των δημόσιων συμβάσεων συχνά καθυστερεί τις εξελίξεις. Παρ' όλο που η νέα εταιρεία θα έχει δημόσιο χαρακτήρα, θα πρέπει να υπερβεί τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και να λειτουργεί με ρυθμούς ιδιωτικού τομέα». Ανοικτή ομολογία, σε συνέχεια ανάλογων δηλώσεών του στα ΜΜΕ, ότι θα προχωρήσουν σε απολύσεις, με όχημα φυσικά την υπερδύναμη της αξιολόγησης... Οστόσο, τα «χαρακτηριστικά ιδιωτικού τομέα» δεν αφορούν μόνο τους ρυθμούς, αλλά και τους μισθούς. Όχι φυσικά της πλατιάς δημοσιοϋπαλληλίας, αλλά των στελεχών που θα προσληφθούν «από την αγορά», όπως είπε ο

Κυρανάκης στους Δελφούς, αλλά και ύστερα από «κάλεσμα σε Έλληνες του εξωτερικού που σήμερα έχουν θέσεις ευθύνης σε σιδηροδρόμους σύγχρονων κρατών, να έρθουν με καλύτερους μισθούς από αυτούς που προσφέρει το ελληνικό Δημόσιο», όπως πρόσθεσε. Ανοικτή αποδοχή, δηλαδή, για τους μισθούς πείνας στο Δημόσιο, από υπουργό της κυβέρνησης, ο οποίος ταυτόχρονα ομολογεί ότι «λεφτά υπάρχουν», αλλά μόνο για διευθυντές, προϊστάμενους και τομεάρχες «από την αγορά»...

Υπάρχει μια σειρά άλλων λεπτομερειών, ως προς τη στρατηγική της νέας εταιρείας, τις οποίες θα αναλάβει να τις λύσει ο ιδιώτης εξωτερικός σύμβουλος, εν προκειμένω η μία εκ των τεσσάρων μεγάλων συμβουλευτικών εταιρειών, η ΕΥ (Ernst & Young), η οποία θα λάβει 2.618.100€ για τις υπηρεσίες της. Επίσης γνωστή τακτική αυτής της κυβέρνησης για τους φορείς του Δημοσίου, η αθρόα τροφοδότηση δηλαδή του ιδιωτικού κεφαλαίου με εκατομμύρια ευρώ για παροχή υπηρεσιών συμβούλου, οι οποίοι αναλαμβάνουν να εξασφαλίσουν την υλοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στους οργανισμούς.

Νόμος για πιο ασφαλή τρένα;

Κάθε άλλο! Γιατί, απλώς, δεν λειτουργεί έτσι το σύστημα. Ο μόνος στόχος είναι η εξασφάλιση των κερδών του κεφαλαίου, το συνεχές του τάισμα και η εξασφάλιση της σταθερής του ευημερίας. Ταυτόχρονα, στόχοι είναι η διάλυση των εργασιακών σχέσεων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, η αξιολόγηση και οι απολύσεις, οι φρονηματικού χαρακτήρα καταδίκες. Κι αν ευδοκιμήσει η αντιγραφή του... θαύματος της ΔΕΗ, η δραστική αύξηση του κομίστρου για τις μετακινήσεις. Τέτοιο είναι το μέλλον του σιδηρόδρομου, αυτά είναι τα βασικά χαρακτηριστικά που επιδιώκει το σύστημα. Οι ασφαλείς και οικονομικές μετακινήσεις παραμένουν αίτημα του λαού!

Απόλυση Κώστα Γενιδούνια

Κίνηση με πολλούς στόχους

Στις 30 Απριλίου, παραμονή της Εργατικής Πρωτομαγιάς, η διοίκηση της Hellenic Train προχώρησε στην απόλυση του Κώστα Γενιδούνια, μέχρι πριν λίγο καιρό προέδρου των μηχανοδηγών της Hellenic Train και μέλους της διοίκησης της ΓΣΕΕ. Και, μάλιστα, την ημέρα που κατέθεσε εκ νέου την υποψηφιότητά του για τις επερχόμενες εκλογές στο σωματείο, με έναν άκρως προκλητικό τρόπο, χωρίς καμία αιτιολόγηση, με... θυροκόλληση στην πόρτα του σπιτιού του.

Αυτή τη στιγμή δεν είναι γνωστά τα ιδιαίτερα γεγονότα που προηγήθηκαν και, ίσως, αποτέλεσαν την αφορμή για αυτή την απόλυση. Ακολουθήσαν δημοσιεύματα και ανακοινώσεις που κάνουν αναφορά στη «μεταπήδηση» του στο στελεχικό δυναμικό της εταιρείας, καθώς και η δήλωση του προέδρου των εργαζομένων της Hellenic Train που μιλάει για απόλυση «στελέχους της εταιρείας και όχι συνδικαλιστή».

Οστόσο, ανεξάρτητα από τις ιδιαίτερες περιστάσεις της απόλυσής αυτής, τις προφάσεις και τις αιτιάσεις, το σίγουρο είναι ότι δεν είναι καθόλου τυχαία. Δεν είναι, επίσης, τυχαία ούτε η χρονική στιγμή που επιλέχθηκε, αλλά ούτε και ο τρόπος που έγινε.

Μόλις δυο μήνες μετά τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις για το έγκλημα των Τεμπών ενάντια στην πολιτική που δολοφονεί ζωές και δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των πρακτικών της Hellenic Train, και μόλις δυο ημέρες μετά την παρουσίαση στο υπουργικό συμβούλιο του νομο-

σχεδίου για τη «μετατροπή του ΟΣΕ σε μια νέα ΔΕΗ», με ειδική βαρύτητα στην αξιολόγηση του προσωπικού του (η οποία σημειωτέον γίνεται ήδη επί χρόνια), απολύεται ο πρώην πρόεδρος των μηχανοδηγών, που, επανειλημμένα και ανοικτά, κατήγγειλε εκ μέρους του σωματείου του τις συνθήκες λειτουργίας των σιδηρόδρομων.

Αλλά και ο τρόπος της απόλυσης, η προκλητικότητα και η εργοδοτική αυθαιρεσία να πετιέται με τέτοια άνεση στο δρόμο ένας συνδικαλιστής, ο οποίος, μάλιστα, έχει την «πολιτική» κάλυψη του ΣΥΡΙΖΑ και της ΓΣΕΕ, επίσης, δεν είναι τυχαία. Άλλο ένα περιστατικό που δείχνει πώς οι αντεργατικοί νόμοι που έχουν περάσει, δίνουν αέρα και οπλίζουν την εργοδοσία και το κράτος με μπόλικο θράσος.

Τα μηνύματα, λοιπόν, αυτής της κίνησης είναι πολλά και οι αποδέκτες ακόμα περισσότεροι: οι εργαζόμενοι της Hellenic Train, που δεν πρέπει να σηκώνουν κεφάλι και να μιλάνε ακόμα και για την έλλειψη ασφάλειας στον χώρο εργασίας τους· οι εργαζόμενοι του ΟΣΕ, που ενόψει του «εκσυγχρονισμού» του θα πρέπει να σκύψουν το κεφάλι και να αποδεχθούν την αξιολόγηση, την τρομοκρατία, τους εκβιασμούς και ότι είναι οι μόνοι υπεύθυνοι για όλα τα κακά των σιδηροδρόμων· αλλά και όλος ο λαός που «τόλμησε» να βγει στον δρόμο κατά εκατοντάδες χιλιάδες διεκδικώντας ασφαλείς μεταφορές και ζωή με αξία και αξιοπρέπεια. Και όλα αυτά με τις ευλογίες της κυβέρνησης, που, δυο μήνες μετά, δεν μπορεί να ξεπεράσει το «χαστούκι» της 28/2.

8 Μάη 2015

Δικαίωση για τα θύματα της έκρηξης στα διυλιστήρια των ΕΛΠΕ μπορεί να δώσει μόνο η πάλη των εργατών

10 χρόνια συμπληρώθηκαν απ' την 8η Μάη του 2015, τη μέρα που εκδηλώθηκε έκρηξη και φωτιά στο διυλιστήριο Ασπροπύργου των Ελληνικών Πετρελαίων, οδηγώντας 4 εργάτες σε φριχτό θάνατο. Εκείνο το πρωινό, στο πλαίσιο της γενικής συντήρησης με όλες τις μονάδες παραγωγής εκτός λειτουργίας, ένα εργολαβικό συνεργείο δύο εργατών ξεκίνησε κατά τις 7:30, με έντυπη άδεια εργασίας για τη συγκεκριμένη δουλειά (μία απ' τις χιλιάδες στη γενική συντήρηση), να λύνει μια βάνα σε γραμμή (σωλήνα) που συνέδεε μια μονάδα με μια από τις δεξαμενές. Αν και η γραμμή θεωρούνταν άδεια, ξεπλυμένη και απομονωμένη απ' τα ξημερώματα, λίγα λεπτά μετά το λύσιμο των πρώτων βιδών άρχισε η διαρροή μεγάλης ποσότητας εύφλεκτου υγρού. Ο ένας εργάτης βγήκε τρέχοντας στα όρια της μονάδας για να ειδοποιεί διερχόμενους να μην πλησιάζουν και ο άλλος ειδοποίησε τους χειριστές της μονάδας. Αυτός και οι 3 χειριστές (μόνιμοι εργαζόμενοι των ΕΛΠΕ) που έτρεξαν να δουν τι συμβαίνει περιστοιχίστηκαν απ' το υγρό, που δεν άργησε να εκραγεί. Βρέθηκαν να καίγονται ζωντανοί, με άλλους εργαζόμενους να τους κατασβάνουν και μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία, όπου τέθηκαν σε καταστολή και, σε διάστημα μερικών εβδομάδων, έχασαν όλοι τη ζωή τους.

Παρά την υπονόμευση, οι Πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις έγιναν σε όλη τη χώρα!

Η Εργατική Πρωτομαγιά τιμήθηκε από δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους σε όλη τη χώρα, ως μέρα αγώνα και απεργίας, στον δρόμο με διαδηλώσεις. Όσο κι αν προσπαθούν να μετατρέψουν τη μέρα σε αργία, δεν μπορούν! Δεν μπορούν να σβήσουν από τις συνειδήσεις του λαού το προγραμματικό νόημα αυτής της μέρας, γιατί η 1η Μάη είναι μέρα-ορόσημο για τους αγώνες της εργατικής τάξης και του εργατικού κινήματος. Παρά τον αρνητικό συσχετισμό της σημερινής εποχής, συνεχίζει και εμπνέει την πάλη που πρέπει να δώσουν στο σήμερα οι εργαζόμενοι. Μας θυμίζει τους νικηφόρους αιματοβαμμένους αγώνες της εργατικής τάξης για δικαιώματα και μας δείχνει το δρόμο για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, κόντρα σε ένα καπιταλιστικό σύστημα που σαπίζει. Όπως και την αναγκαιότητα της πάλης για την επανακατάκτηση των εργασιακών δικαιωμάτων, που, ως ξένο σώμα για το ίδιο, το σύστημα με λύσσα χτυπά καθημερινά.

139 χρόνια μετά η Πρωτομαγιά ενοχλεί! Σε συνέχειες των προηγούμενων μαζικών απεργιών κι ας μην είχε την ίδια μαζικότητα, η 1η Μάη βρήκε τους εργαζόμενους στον δρόμο. Κόντρα στην υπονόμευση από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, που επιζητούν ρόλο συννομιλητή με το σύστημα και το πολιτικό προσωπικό του και εισέπραξαν, για ακόμη μια χρονιά, τις γυρισμένες πλάτες των εργαζόμενων. Κόντρα στην τρομοκρατία κυβέρνησης και κεφαλαίου, που προσπαθούν με κάθε τρόπο να βγάλουν τον λαό από τον δρόμο. Κόντρα στις αντιλήψεις που κυριαρχούν στις δυνάμεις που αναφέρονται στην Αριστερά και το κίνημα, οι οποίες αντιμετωπίζουν την Πρωτομαγιά εθιμοτυπικά και σαν μια ακόμα κίνηση ενταγμένη στις κοι-

Αναζητώντας τις αιτίες του συμβάντος, όπως ισχύει και σε όλα τα αντίστοιχα, αναδεικνύεται ένα ολόκληρο πλέγμα παραγόντων και όρων που έχουν συσσωρευτεί, ακόμα και για χρόνια, ώστε να οδηγήσουν σε τέτοιου μεγέθους έγκλημα. Προσεγγίσεις που επιχειρούν να περιορίσουν τις αιτίες σε επιμέρους πλευρές και ζητήματα, ουσιαστικά σκοπούν παρά αποκαλύπτουν την αλήθεια -και με τον τρόπο αυτό συντελούν στην επανάληψη των ίδιων συνθηκών, ανεξάρτητα από το τι υποστηρίζουν. Για το έγκλημα στα ΕΛΠΕ, η αστική δικαιοσύνη οδήγησε στα δικαστήρια μόνο εργαζόμενους με βαθμό παρόμοιο αυτών που σκοτώθηκαν. Τους καταδίκασε (με αναστολή) και... καθάρισε, αφήνοντας στο απυρόβλητο πρώτα απ' όλα την ιδιοκτησία (ιδιωτική και κρατική) αλλά και τα στελέχη. Αγνοώντας ότι το έδαφος στρώθηκε απ' τις δικές τους επιλογές, στη βάση των δικών τους συμφερόντων. Το ότι στο έδαφος αυτό υπήρξαν και «ανθρώπινα λάθη», δεν είναι αιτία· είναι συνέπεια.

Και ποιο ήταν το έδαφος; Αυτό που όριζε η ρητή κατεύθυνση επιτάχυνσης των εργασιών ώστε το διάστημα που οι εγκαταστάσεις μένουν εκτός λειτουργίας να συντομευτεί. Η καθυστέρηση έναρξης της γενικής συντήρησης ώστε να εκμεταλλευτεί η εταιρία τα υψηλά περιθώρια κέρδους το προηγούμενο διάστημα, με αποτέλεσμα κι ο εξοπλισμός να είναι σε χειρότερη κατάσταση κι οι εργασίες περισσότερες. Τη χρόνια μείωση του προσωπικού μέσω μηδανιών προσλήψεων ενώ οι εγκαταστάσεις μεγάλωναν, οι συνταξιοδοτήσεις πλήθαιναν και η «εθελούσια» του 2013 είχε διώξει πολύ έμπειρο προσωπικό. Η επέκταση της εργολαβοποίησης ώστε να σπάσουν τα κεκτημένα εργασιακά δικαιώματα. Το χτύπημα της επιχειρησιακής ΣΣΕ το 2011 με αύξηση του ωραρίου, μείωση των αποδοχών, κόψιμο θέσεων και διαμόρφωση ενός συνολικού κλίματος τρομοκρατίας. Κι αυτά είναι μόνο μερικά βασικά σημεία.

Αυτό που απειλεί την ουσιαστική ασφάλεια των εργατών, τότε και τώρα, είναι η πολιτική που προωθεί τα συμφέροντα της εργοδοσίας. Ο μόνος δρόμος για να υπερασπιστεί η εργατική τάξη τη ζωή της, είναι η συγκρότηση της πάλης της ενάντια στην πολιτική της υποταγής της στις ανάγκες του κεφαλαίου.

νοβουλευτικές τους αυταπάτες, στις οποίες θέλουν να εγκλωβίσουν τον λαό.

Η Ταξική Πορεία και το ΚΚΕ (μ-λ) μέσα από τα δυναμικά τους μπλοκ κατήγγειλαν την αντιλαϊκή εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης που φτωχοποιεί τον λαό και απολύει όποιον τολμάει να σηκώσει κεφάλι. Δίνοντας και έναν αντιπολεμικό χαρακτήρα κόντρα στους εξοπλισμούς, στους άδικους πολέμους και στη σφαγή στη Γάζα. Αναδεικνύοντας τη μόνη πραγματική διέξοδο, τον δρόμο του αγώνα κόντρα στην εργασιακή βαρβαρότητα για τους επόμενους νικηφόρους αγώνες του αιώνα μας.

Πάτρα

Γιάννενα

Θεσσαλονίκη

Χανιά

Κινητοποιήσεις για την Εργατική Πρωτομαγιά σε όλο τον κόσμο

Η εργατική τάξη και οι λαοί σε όλο τον κόσμο συνεχίζουν να τιμούν την Εργατική Πρωτομαγιά ως μέρα μνήμης και αγώνα. Κόντρα στην προσπάθεια του συστήματος διεθνώς να μετατρέψει αυτή τη μέρα σε άνευρη αργία, οι εργαζόμενοι βγήκαν για ακόμη μια χρονιά στους δρόμους σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, αντιστεκόμενοι στην αντιλαϊκή-αντεργατική πολιτική και υπερασπιζόμενοι τα δικαιώματά τους.

Δεκάδες χιλιάδες κόσμου βγήκε στους δρόμους σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Στο Παρίσι, σωματεία και οργανώσεις κατέκλυσαν τους δρόμους διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς, εκφράζοντας την εναντίωσή τους στην άνοδο της ακροδεξιότητας στη χώρα και την αλληλεγγύη τους στον ηρωικό Παλαιστινιακό λαό. Η αστυνομία επιτέθηκε, με αποτέλεσμα συλλήψεις και τραυματισμούς διαδηλωτών. Αντίστοιχες κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν σε πόλεις της Γερμανίας, με συνθήματα ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό και υπέρ του δικαιώματος του Παλαιστινιακού λαού για ενιαίο κράτος από τη θάλασσα μέχρι το ποτάμι.

Πρωτόγνωρα μαζικές διαδηλώσεις για την 1η Μάη πραγματοποιήθηκαν σε περίπου χίλιες πόλεις στις ΗΠΑ. Οι κινητοποιήσεις αυτές έρχονται μετά από δύο μαζικές συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν στις 5 και 19 Απριλίου. Τα συνθήματα επικεντρώθηκαν ενάντια στην επίθεση στα δικαιώματα της εργατικής τάξης, και ιδιαίτερα των μεταναστών, και υπέρ του δικαιώματος των εργαζομένων στη συνδικαλιστική δράση. Στη Νέα Υόρκη συγκεκριμένα, μεγάλο κομμάτι της διαδήλωσης αποτελούσαν από τους φοιτητές που εδώ και μήνες παλεύουν ενάντια στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Στην Ταϊβάν, την Ιαπωνία, τις Φιλιππίνες, το Νεπάλ, την Ινδία, το Ιράκ, την Ινδονησία, το Πακιστάν και αλλού, η εργατική τάξη πλημμύρισε τους δρόμους, κρατώντας ζωντανή τη μνήμη των αιματοβαμμένων εργατικών αγώνων, 139 χρόνια μετά τη μεγάλη απεργία στο Σικάγο.

Στην Τουρκία, και συγκεκριμένα στην Κωνσταντινούπολη, η κυβέρνηση μπλόκαρε την πλατεία Ταξίμ, σταματώντας ήδη από το βράδυ της 30ης Απριλίου τη διέλευση μετρό και λεωφορείων. Για μέρες

πριν, η αστυνομία έκανε επιδρομές και πραγματοποίησε πάνω από 100 συλλήψεις. Ο τουρκικός λαός, που έχει βγει το τελευταίο χρονικό διάστημα μαζικά στον δρόμο ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική, έσπασε την απαγόρευση και διαδήλωσε κατά εκατοντάδες χιλιάδες. Η αστυνομία επιτέθηκε στους διαδηλωτές με ξύλο, χημικά και αύρες και συνέλαβε πάνω από 400 ανθρώπους.

Σε όλο τον κόσμο το σύστημα επιτίθεται ανελέητα στην εργατική τάξη, τους εργαζόμενους και τη νεολαία, τσακίζοντας κατακτήσεις και δικαιώματα αιώνων. Οι λαοί, όμως, δεν παραμένουν θεατές. Με όπλο τη συλλογική πάλη αντιστέκονται και διεκδικούν. Αυτός είναι και ο μόνος δρόμος για να κατακτήσουν νίκες, και να απελευθερώσουν όλη την ανθρωπότητα από τα δεσμά αυτού του σάπιου συστήματος.

Κωνσταντινούπολη

Παρίσι

Μπροστά στο 17ο Συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ

Στις 21/5 ξεκινάει το 17ο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ. Στα 3 χρόνια που μεσολάβησαν από το προηγούμενο συνέδριο, και απομακρυνόμενοι από την περίοδο της πανδημίας, η κυβέρνηση της ΝΔ έβαλε μπροστά την εφαρμογή των σχεδίων της για ξήλωμα οτιδήποτε θυμίζει δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζόμενων και του λαού στον χώρο της περίθαλψης.

Η πανδημία ανάγκασε εκβιαστικά την κυβέρνηση να καθυστερήσει την εφαρμογή της επίθεσης σε όλο της το εύρος. Ωστόσο της έδωσε την ευκαιρία να προωθήσει σημαντικό μέρος των επιδιώξεών της. Την επέκταση των ελαστικών μορφών εργασίας με την πληθώρα των συμβασιούχων κάθε κατηγορίας, την επιβολή εντατικοποίησης χάριν των έκτακτων συνθηκών, την κοροϊδία των επιδομάτων, τις συγχωνεύσεις τμημάτων, την καθιέρωση μετακινήσεων από νοσοκομείο σε νοσοκομείο ακόμα και σε άλλες πόλεις. Ενώ και απέναντι στην απαίτηση του λαού για περίθαλψη, απάντησε με την «ατομική ευθύνη» και κλείνοντας τα νοσοκομεία για δυο χρόνια, οδηγώντας στην εκατόμην των θυμάτων.

Εκτοτε η κυβέρνηση έχει προχωρήσει στην ατζέντα της με μια σειρά παρεμβάσεις που έχουν αλλάξει το τοπίο και όχι προς το καλύτερο τόσο για τους εργαζόμενους, όσο και για όσους έχουν ανάγκη περίθαλψης.

Στόχος είναι ένα σύστημα περίθαλψης που δεν θα κοστίζει στον κρατικό προϋπολογισμό. Που θα χρηματοδοτείται κατ' ευθείαν από την τσέπη των αποκαλούμενων «ληπτών υγείας», δηλαδή των ασθενών, και τις χορηγίες των διαφόρων ιδρυμάτων. Ένα σύστημα περίθαλψης που θα δίνει τη δυνατότητα στους κάθε είδους επενδυτές, από το μονοπωλιακό κεφάλαιο μέχρι τους «ημέτερους» εργολάβους, να συσσωρεύουν περισσότερο πλούτο, στην πλάτη εργαζόμενων και ασφαλισμένων. Με άλλα λόγια, θα διαμορφώνει ένα τοπίο ευνοϊκό για αυξημένη κερδοφορία για το ιδιωτικό κεφάλαιο και ταυτόχρονα θα απαλλάσσει και το κράτος από το οικονομικό και πολιτικό κόστος της περίθαλψης.

Ενώ, ήδη στην επαρχία, με προσχηματικές δικαιολογίες όπως ελλείψεις και άγονες προκηρύξεις, καταργούνται θέσεις ιατρικών ειδικοτήτων ή συγχωνεύονται σε γειτονικά νοσοκομεία, στερώντας ολόκληρες περιοχές από αναγκαία περίθαλψη, παράλληλα, ετοιμάζεται και ο νέος «Υγειονομικός Χάρτης» που θα δώσει και επιστημονική επίφαση σε αυτή την αναδιάρθρωση. Η εφαρμογή των DRG και η ΑΞΙ-

ΟΛΟΓΗΣΗ αποτελούν, την «προκρούστεια κλίνη» στην οποία θα μετρηθούν οι «ανάγκες» του συστήματος και θα προσδώσουν το απαραίτητο τεχνοκρατικό άλλοθι.

Η άλλη μεγάλη πολυδιαφημισμένη τομή, ο «προσωπικός γιατρός» και η δήθεν πρωτοβάθμια περίθαλψη, στίνεται μόνο ως εμπόδιο στην απαίτηση του λαού για περίθαλψη. Χαρακτηριστικό είναι η ανάθεση στους ανειδίκευτους αγροτικούς γιατρούς του ρόλου του οικογενειακού γιατρού. Ακόμα και ο όρος του GATEKEEPING, αποκαλύπτει ότι στόχος είναι η αποθάρρυνση και η παρεμπόδιση του ασθενή να αναζητήσει την περίθαλψη που χρειάζεται. Εκτός αν είναι διατεθειμένος, εφ' όσον έχει τη δυνατότητα, να πληρώσει.

Σε αυτό το τοπίο δεν υπάρχει θέση για «παρωχημένες ιδεοληψίες» όπως τα εργασιακά δικαιώματα, το 8ωρο, οι αξιοπρεπείς αποδοχές ή η μόνιμη και σταθερή δουλειά. Οι συνολικότερες ρυθμίσεις που επιχειρεί η κυβέρνηση της ΝΔ στο μέτωπο των εργασιακών σχέσεων δεν μπορούν να αφήσουν αλώβητο τον χώρο της περίθαλψης. Η κατάργηση του 8ωρου αποτελεί παγιωμένη κατάσταση στους εργαζόμενους στο κυκλικό ωράριο και συμπληρώνεται με τις χιλιάδες χρωστούμενες μέρες αδειών και ρεπό. Ακόμα και για το ιατρικό προσωπικό, η υπερεφημέρευση και οι μετα-

κινήσεις από νοσοκομείο σε νοσοκομείο για να καλυφτούν κενά, πλέον είναι καθεστώς.

Και για να προληφθεί η όποια αντίδραση των εργαζόμενων, και αν δεν επαρκεί η τρομοκρατία και η πειθαρχία των διαφόρων ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ατομικών ή ομαδικών, έχει προετοιμαστεί το έδαφος με τους αντεργατικούς νόμους για τη φήμωση των σωματείων και την απαγόρευση των απεργιών και των διαδηλώσεων.

Και απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις ποια είναι η δράση της ομοσπονδίας; Περιφερόμενα «καραβάνια υγείας», με ελάχιστη ή καθόλου συμμετοχή εργαζόμενων. Κινητοποιήσεις που αλλού ονομάζονται απεργίες αλλά κανείς δεν μπορεί να απεργήσει, και αλλού στάσεις εργασίας που κανείς δεν παίρνει είδηση. Και μπόλικες προσφυγές στα αστικά δικαστήρια είτε για τα δώρα είτε για την ένταξη στα ΒΑΕ. Με τους εργαζόμενους πάντοτε στη γωνία, μόνιμα στον ρόλο του ψηφοφόρου «πελάτη».

Πλάι σε αυτή την ξεπουλημένη ηγεσία, και οι δυνάμεις του ρεφορμισμού βαυκαλίζονται στην αέναη προτασεολογία τους για το «Σύστημα Υγείας» που θα ικανοποιήσει τις «σύγχρονες ανάγκες». Σε μια περίοδο που το σύστημα επιτίθεται ολομέτωπα στον λαό, επιχειρούν άλματα στο κενό, με προγράμματα, σχεδιασμένα συστήματα και «επιθετικά» αιτήματα που, τάχα, θα δημιουργήσουν οάσεις μιας άλλης κοινωνίας μέσα στη ζοφερή πραγματικότητα που ο λαός μας βιώνει καθημερινά. Στην καλύτερη των περιπτώσεων, σπέρνουν αυταπάτες που οδηγούν στην αδιέξοδο οδό της κάλπης, αλλά στη χειρότερη εκδοχή προτείνουν μια «άλλη» διαχείριση της κρίσης του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

Οι δυνάμεις της ΤΑΞΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ, με την παρέμβασή τους και στις αρχαιρεσίες των σωματείων, προσπάθησαν να ανοίξουν τον διάλογο ανάμεσα στους εργαζόμενους τόσο για τα προβλήματα στον εργασιακό χώρο, τα γενικότερα προβλήματα των εργαζόμενων και του λαού, αλλά και να αναδείξουν τον μόνο δρόμο που μπορεί να οδηγήσει στην ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής. Τον δρόμο των συλλογικών διαδικασιών και του μαζικού αγώνα. Με όπλο τη συνέλευση, την απεργία και τη διαδήλωση. Και αυτή την κατεύθυνση θα προσπαθήσουν να αναδείξουν με την παρέμβασή τους στο συνέδριο, μακριά από εκλογικά παζάρια και την καρεκλοθρηρία των συστημικών και ρεφορμιστικών δυνάμεων.

Στις πλάτες των εργαζομένων και φέτος η «βαριά βιομηχανία» της χώρας

Εκίνησε ήδη η τουριστική σεζόν και τα διαφημιστικά για την προσέλευση των τουριστών δίνουν και παίρνουν, για να αυγατίσει τα κέρδη της η «βαριά βιομηχανία» της χώρας. Έτσι, την ίδια στιγμή που οι διακοπές αποτελούν είδος πολυτελείας για τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού, οι εργαζόμενοι που καλούνται να εργαστούν στον κλάδο του επισιτισμού και του τουρισμού θα έρθουν για μια ακόμα χρονιά αντιμέτωποι με τις άθλιες συνθήκες εργασίας, την ένταση της εκμετάλλευσης και την εξαθλίωση.

Δεν είναι μάλιστα λίγες οι περιπτώσεις που οι εργαζόμενοι πληρώνουν ακόμα και με το ίδιο τους το αίμα την επιδίωξη του κεφαλαίου και της εργοδοσίας για ολοένα και μεγαλύτερη αύξηση των κερδών τους. Πριν καλά καλά ξεκινήσει η σεζόν, καταγράφονται δύο θανατηφόρα εργοδοτικά εγκλήματα. Ο 65χρονος που εγκλωβίστηκε στο πλυντήριο του ξενοδοχειακού συγκροτήματος όπου δούλευε και η 59χρονη που καταπληκώθηκε από κρεβάτι στερεωμένο σε τοίχο καθώς καθάριζε κατάλυμα στη Σαντορίνη. Αυτά είναι τα αποτελέσματα των ανύπαρκτων μέτρων προστασίας, των πρόχειρων κατασκευών, του διαλυμένου εξοπλισμού και των εξουθενωτικών ωραρί-

ων που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι του κλάδου κάθε χρόνο.

Μάλιστα καθόλου δεν λείπει να αλλάξει όλη αυτή η αθλιότητα, με τους εργαζόμενους να λένε «κάθε πέρας και καλύτερα». Αποδεικνύεται και από τις 80.000 κενές θέσεις εργασίας που έχουν καταγραφεί φέτος στον κλάδο του επισιτισμού - τουρισμού, από τις οποίες οι 50.000 αφορούν ξενοδοχεία. Πόσο ελκυστικό να φανεί άλλωστε σε έναν εργαζόμενο να μένει σε γιασιά, αντίσκηνα, υπόγεια και σιβαγμένους ο ένας πάνω στον άλλο για να εργάζεται 7 στα 7 για μήνες, με ατελείωτα ωράρια από το πρωί μέχρι το βράδυ, με την εντατικοποίηση να

χτυπάει κόκκινο και τους μισθούς καθηλωμένους σε επίπεδα που δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να ισοφαρίσουν την εξάντληση μέχρι τελικής πτώσεως που βιώνει καθημερινά.

Οι τεράστιες ελλείψεις προσωπικού δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να καλυφθούν με την πολυδιαφημισμένη πολιτική της κυβέρνησης για κάλυψη θέσεων εργασίας με εργαζόμενους από τρίτες χώρες μέσω διμερών συμφωνιών, στο καθεστώς της βίζα «ειδικού σκοπού». Οι σχετικοί με τον κλάδο τη χαρακτηρίζουν σαν «σταγόνα στον ωκεανό», αναδεικνύοντας ότι η εντατικοποίηση δεν πρόκειται να κοπάσει, ενώ και όσοι

έρθουν να δουλέψουν έτσι θα βρεθούν σε καθεστώς άγριας εκμετάλλευσης και με την απειλή της απέλασης να συμπληρώνει την απειλή της απόλυσης.

Ακόμα και η κήρυξη των δύο κλαδικών ΣΣΕ, αυτής των εργαζομένων στον επισιτισμό - τουρισμό και αυτής των ξενοδοχοϋπαλλήλων, ως υποχρεωτικών για όλο τον κλάδο, δεν αποτρέπει την εργοδοτική αυθαιρεσία, που τροφοδοτείται από το οπλοστάσιο των αντεργατικών νόμων. Στις δεδομένες συνθήκες αποσυγκρότησης των εργαζομένων, προσφέρεται μόνο για το πιασάρισμα του κυβερνητικού αφηγήματος περί «κανονικότητας στην αγορά εργασίας».

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση, οι -δεκάδες χιλιάδες- εργαζόμενοι στον τουρισμό και τον επισιτισμό δεν μπορούν να αποδεχτούν τη διάλυση των δικαιωμάτων και της ζωής τους. Έχουν ανάγκη συλλογικής και οργανωμένης αντιπαράθεσης με την εργοδοσία και το κεφάλαιο. Κόντρα στη συμβιβασμένη συνδικαλιστική ηγεσία που αναζητά διυλισμούς συνεννόησης και «κατανόησης» με την εργοδοσία και την κυβέρνηση. Κόντρα στην πολιτική του «όλα για το κεφάλαιο», που μεταφράζεται σε πλήρη διάλυση των εργαζομένων από την κούραση και την εξαθλίωση.

ΣΤΑ ΣΚΑΡΙΑ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Νέα αντεργατική επίθεση σε ωράριο και σταθερή δουλειά

Τη «δόξα» των προκατόχων της στο Υπουργείο Εργασίας φαίνεται ότι ζήτησε η Ν. Κεραμέως η οποία –σύμφωνα με δημοσιεύματα– ετοιμάζει νέο αντεργατικό νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο αυτό θα αποτελεί συνέχεια των αντεργατικών νόμων Χατζηδάκη (4808/2021) και Γεωργιάδη (5053/2023) και στόχο έχει το παραπέρα χτύπημα στο δικαίωμα των εργαζομένων για πλήρη και σταθερή δουλειά, αλλά και το πετσόκομμα της εργατικής αμοιβής. Πίσω από έναν ακόμη εύηχο τίτλο του τύπου «βελτίωση του θεσμικού πλαισίου περί ενίσχυσης Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας», η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει να διευρύνει τις συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, να κάνει ένα ακόμη βήμα προς τη μετατροπή των εργαζομένων σε σύγχρονους δούλους.

Το νέο νομοσχέδιο που αναμένεται να κατατεθεί για «δημόσια διαβούλευση» (τη γνωστή διαδικασία-απάτη) τις επόμενες εβδομάδες θα προβλέπει:

- **Συμβάσεις κατά παραγγελία ή συμβάσεις μηδενικών ωρών.** Πρόκειται για την επέκταση της γνωστής αντεργατικής διάταξης που προβλέπει ο νόμος Γεωργιάδη, καθώς αναμένεται να καταργηθούν και οι ελάχιστες προϋποθέσεις που έπρεπε να ισχύουν για τις συμβάσεις μηδενικών ωρών (προκαθορισμός των ωρών και των ημερών αναφοράς, και ειδοποίηση του εργαζόμενου το λιγότερο 24 ώρες νωρίτερα). Δημοσιεύματα αναφέρουν ότι το υπουργείο Εργασίας προωθεί το ηλεκτρονικό σύστημα «Εργάνη 2» όπου πλέον ο εργοδότης θα μπορεί να δηλώνει την ανάθεση εργασίας σε εργαζόμενο ακόμη και 10 λεπτά νωρίτερα!

- **Πρόσληψη μέσω κινητού τηλεφώνου.** Αυτό αφορά μία ακόμα χειρότερη εξέλιξη, καθώς η κακόφημη μέθοδος της ειδοποίησης μέσω sms που αφορούσε τις συμβάσεις μηδενικών ωρών που έφερε ο νόμος Γεωργιάδη, τώρα επεκτείνεται και σε αυτή καθαυτή την πρόσληψη ενός εργαζομένου! Μάλιστα, αυτή τη δυνατότητα θα την έχουν και οι «ενδιάμεσοι» εργοδότες, δηλαδή οι εργολάβοι-δουλέμποροι, που θα μπορούν να νοικιάζουν τους εργαζόμενους για λίγες ώρες ή 1-2 ημέρες.

- **Ιευθέτηση του χρόνου εργασίας ακόμα και σε εβδομαδιαία βάση.** Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σημαίνει ότι ο εργαζόμενος θα δουλεύει για κάποιες ημέρες έως και 10 ώρες χωρίς επιπλέον αμοιβή και θα παίρνει κάποια άλλη περίοδο ρεπό. Μετά το χτύπημα του νόμου Χατζηδάκη που κατέργησε την προϋπόθεση συλλογικής διαπραγμάτευσης ανάμεσα στον εργοδότη και το σωματείο που εκπροσωπούσε το σύνολο των εργαζομένων της επιχείρησης, τώρα ο νέος νόμος κάνει ακόμη πιο «ευέλικτη» τη διάλυση του ωραρίου.

- **Αύξηση των επιτρεπόμενων υπερωριών στις 200 ετησίως,** αντί για 150 που είναι έως σήμερα. Πρόκειται για την επέκταση της ρύθμισης του νόμου Χατζηδάκη, που αύξησε τις υπερωρίες από 120 σε 150 ετησίως με παράλληλη μείωση της υπερωριακής αμοιβής.

- **Μείωση των ημερών απουσίας του εργαζομένου ώστε να μπορεί κάποιος να απολυθεί χωρίς αποζημίωση απόλυσης,** από τις 10 ημέρες «αυθαίρετης αποχής» που προβλέπονται σήμερα.

Στην ουσία πρόκειται για την επέκταση όλου του αντεργατικού πλαισίου που παρουσιάζεται ως «ευελιξία», ενώ στην πραγματικότητα αποτελεί διάλυση των εργατικών δικαιωμάτων, υποδούλωση των εργαζομένων και νομιμοποίηση κάθε εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

Πρόκειται για διατάξεις κομμένες και ραμμένες στα χαρακτηριστικά του ντόπιου κεφάλαιου που στη μεγάλη του πλειοψηφία λειτουργεί στη βάση της «αρπαχτής», του «ό,τι κάτσει», χωρίς δυνατότητα σχεδιασμού. Πρόκειται για διατάξεις προσαρμοσμένες στη «βαριά βιομηχανία» του τουρισμού και ιδιαίτερα του κλάδου του επισιτισμού που θέλουν να έχουν τη δυνατότητα να καλούν όποιον εργαζόμενο θέλουν, όποτε θέλουν και χωρίς «πολλά πολλά», χωρίς δηλαδή τον κίνδυνο να βρεθούν παράνομοι. Γι' αυτό και είναι πολύ σοβαρό το ενδεχόμενο να ψηφιστεί το νομοσχέδιο αυτό στις αρχές του καλοκαιριού.

Επείγεται η κυβέρνηση της ΝΔ να παρέχει στο κεφάλαιο και την εργοδοσία κάθε είδους διευκόλυνση για το παραπέρα ξεζούμισμα των εργαζομένων. Επείγεται να αποδείξει στα ξένα και ντόπια αφεντικά της ότι εξακολουθεί να

είναι η πλέον κατάλληλη για την προώθηση της αντεργατικής πολιτικής που έχουν ανάγκη. Και η αντεργατική της πολιτική θα συνεχιστεί.

Η διεύρυνση του χτυπήματος στο ωράριο και στις εργασιακές σχέσεις, το χτύπημα στο δικαίωμα της πλήρους και σταθερής εργασίας, δεν είναι μόνο υπονόμηση κάθε έννοιας σταθερότητας στη ζωή των εργαζομένων (με όποιο κόστος έχει αυτό –οικονομικό, υγείας κ.λπ.). Είναι, επιπλέον, χτύπημα στη συγκρότηση της εργατικής τάξης.

Αποτελεί στοιχείο της ιδεολογικής επίθεσης ενάντια στους εργαζόμενους, οι οποίοι καλούνται να αποδεχτούν ότι προτεραιότητα έχουν τα συμφέροντα της εργοδοσίας. Καλούνται να ξεχάσουν ότι αυτοί είναι που παράγουν τον πλούτο αυτού του κόσμου. Καλούνται να ξεχάσουν την ιστορία των εργατικών αγώνων και των εργατικών κατακτήσεων.

Ιδιαίτερη είναι η σημασία της επίθεσης αυτής για τους νέους εργαζόμενους. Αυτούς, δηλαδή, που δεν έχουν γνωρίσει συλλογικές συμβάσεις, που δεν έχουν γνωρίσει συλλογική οργάνωση των εργαζομένων και συλλογική εργατική διεκδίκηση. Αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για το σύστημα η εμπέδωση του εργασιακού μεσαίωνα στις συνειδήσεις της νεολαίας, η αποδοχή της διαλυμένης κατάστασης που επικρατεί στους εργαζόμενους, η μοιρολατρική αποδοχή της ατομικής «διαπραγμάτευσης».

Και έχει ιδιαίτερη σημασία για το εργατικό κίνημα, η ανατροπή αυτής της επίθεσης. Η ανάδειξη του ταξικού της χαρακτήρα και της αναγκαιότητας συγκροτημένης, μαζικής, εργατικής αντίστασης για να μην περάσουν τα νέα αντεργατικά σχέδια. Πρόκειται για ένα καθήκον άμεσο και επιτακτικό, το οποίο πρέπει να υπηρετηθεί από σήμερα κιόλας.

Υ.Γ. Μετά από όλα αυτά, μόνο ως ανέκδοτο μπορεί να θεωρηθούν όσα αναφέρονται στη «σπουδή» της κυβέρνησης για την ενίσχυση των συλλογικών συμβάσεων!

Πανελλαδική απεργία πραγματοποίησαν διανομείς, κούριερ και εργαζόμενοι με μηχανάκι

Με συγκεντρώσεις σε μεγάλες πόλεις της χώρας απέργησαν την Πέμπτη 8 Μάρ διανομείς, κούριερ και εξωτερικοί εργαζόμενοι με μηχανάκι, διεκδικώντας, μεταξύ άλλων, συλλογική σύμβαση, βελτίωση των όρων δουλειάς και ουσιαστική ασφάλεια. Η διαρκής μεγέθυνση του κλάδου τα τελευταία χρόνια, αλλά κι οι δύσκολες συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι, με αμέτρητους τραυματισμούς και θανάτους στην ασφάλτο, ειδικά καθώς για τους περισσότερους δεν πρόκειται για κάποια περιστασιακή απασχόληση, έχει φέρει στην επιφάνεια την ανάγκη συλλογικής οργάνωσης και διεκδίκησης εδώ και αρκετά χρόνια.

Η αντεργατική πολιτική έχει επιφέρει σοβαρά χτυπήματα, τόσο στους όρους δουλειάς όσο και στους όρους συγκρότησης. Με τους μισθούς στα τάρταρα, οι ηλεκτρονικές πλατφόρμες βρήκαν εύφορο έδαφος και, μέσα σε λίγα χρόνια, κυριάρχησαν στον κλάδο. Κι αν σε πρώτη φάση προχώρησαν σε

παρουσιάστηκαν απ' την κυβέρνηση σαν «προστασία» των εργαζομένων σε πλατφόρμες, αξιοποιήθηκαν μόλις δυο μήνες μετά την ψήφιση του νόμου απ' την e-food, τον μεγαλύτερο εργοδότη του κλάδου, προκειμένου να πιέσουν τους μισθωτούς να μεταπηδήσουν στο καθεστώς του «συνεργάτη». Η αντίσταση των εργαζομένων και μέσω συγκρότησης επιχειρησιακού σωματείου τότε, καθυστέρησε, αλλά δεν κατάφερε ν' αντιστρέψει την κατεύθυνση που ήθελε να επιβάλει η εργοδοσία, καθώς οι μισθωτοί εργαζόμενοι μπήκαν στο στόχαστρο, τόσο στην e-food όσο και γενικά.

Η πολυδιάσπαση που επέφερε αυτή η διαδικασία είχε σαφή επίδραση και στη συγκρότηση της πάλης των εργαζομένων του κλάδου. Με το καθεστώς του «συνεργάτη» να έχει κυριαρχήσει, οι απεργιακές κινητοποιήσεις με ηλογική «εθιμοτυπία» δεν μπορούν να δώσουν απαντήσεις, γεγονός που εκφράστηκε και στην πρόσφατη απεργία. Ειδικά όταν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες του κλάδου,

απ' τη μια αναζητούν «θετικές πλευρές» σε νόμους όπως αυτός του Χατζηδάκη αρνούμενες να θέσουν την κατεύθυνση συνολικής αντιπαράθεσης με την αντεργατική πολιτική και ανατροπής των αντεργατικών νόμων και, απ' την άλλη υπονομεύουν την ενότητα των εργαζομένων, με το σωματείο της e-food στην Αθήνα να «διευκρινίζει» ότι δεν προκήρυξε απεργία στις 8 Μάρ αλλά «εκφράζει τη στήριξή του [...] σε όσους συναδέλφους διανομείς συμμετάσχουν [...]».

Αυτή η κατεύθυνση γίνεται ακόμα πιο αναγκαία καθώς η επίθεση της εργοδοσίας εντείνεται. Η απεργιακή κινητοποίηση στην Αθήνα ολοκληρώθηκε στα κεντρικά της Speedex, όπου οι εργαζόμενοι βρίσκονταν ήδη σε πολυήμερη απεργία για να παρθούν πίσω οι απολήψεις 3 συναδέλφων με πάνω από 20 χρόνια στη δουλειά, με πρόσχημα ότι «δεν είναι ευέλικτοι» και «δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους». Στην πραγματικότητα, πρόκειται για κίνηση στην κατεύθυνση της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων.

Και η εργοδοσία χρησιμοποίησε άμεσα όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο: προσέφυγε στα δικαστήρια για να βγει η απεργία «παράνομη», υπέγραψε συμβάσεις «δανεισμού» διάρκειας μερικών ημερών για να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό, έστειλε μηνύσεις σε συνδικαλιστές, έφερε την αστυνομία στους απεργούς και τους αλληλέγγυους που είχαν συγκεντρωθεί και απείλησε με μαζικές συλλήψεις. Ο αγώνας των εργαζομένων στη Speedex όμως είναι δικαίος και πρέπει να βρει στήριξη. Γιατί μόνο με τους μαζικούς τους αγώνες μπορούν οι εργαζόμενοι να κερδίσουν ζωή και δουλειά με δικαιώματα.

Λίγες μέρες πριν τις φοιτητικές εκλογές... Ποιο είναι το κλίμα στις σχολές; Ποια ζητήματα τίθενται;

Η προεκλογική περίοδος φτάνει στο τέλος της και πλέον μπορούν να βγουν πιο εύκολα κάποια πρώτα συμπεράσματα σε σχέση με τη συνθήκη στην οποία θα διεξαχθούν οι φετινές φοιτητικές εκλογές, αλλά και για τα ζητήματα που απασχολούν τον φοιτητόκοσμο, με βάση τις παρεμβάσεις που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι τα τώρα.

Οι φετινές εκλογές θα διεξαχθούν σε αυτό το κλίμα τρομοκρατίας που προσπαθεί ακόμα πιο έντονα να επιβάλει η κυβέρνηση το τελευταίο διάστημα. Αστυνομία, κάμερες, διαγραφές και πειθαρχικά έχουν μπει για τα καλά στη συζήτηση για τα πανεπιστήμια, με αφορμή τα τελευταία περιστατικά στη Νομική Αθήνας και στο ΕΜΠ. Η συντεταγμένη σύνδεση από τη μεριά της κυβέρνησης και του Υπουργείου, των φοιτητικών συλλόγων με τη «βία και την ανομία» εντάσσεται στη συνολική προσπάθεια απονομιμοποίησής τους. Σε αυτό το πλαίσιο ήδη κάποιες σχολές σε διάφορες πόλεις έχουν αρχίσει να δημιουργούν ζητήματα,

κάνοντας ξεκάθαρο ότι δεν είναι διατεθειμένες να δώσουν τους καταλόγους ώστε να διεξαχθούν οι φοιτητικές εκλογές.

Οι φετινές εκλογές θα διεξαχθούν, επίσης, υπό το φόντο των πρώτων διαγραφών, όπως τις έχει ανακοινώσει και δρομολογήσει το Υπουργείο, οι οποίες δεν θα αφορούν μόνο αυτούς που υπερβαίνουν τα $v+n/2$ έτη σπουδών, αλλά συνολικά αυτούς που προσπαθούν να οικοδομήσουν αντιστάσεις στους συλλόγους τους. Ο φόβος των διαγραφών, αλλά και η επερχόμενη εξεταστική συμβάλλουν στη δημιουργία ενός κλίματος αυξημένης εντατικοποίησης, που αποτρέπει τους φοιτητές από το να συζητάνε με άνεση ζητήματα και προβληματισμούς τους. Που τους ωθεί ακόμα περισσότερες ώρες στα αναγνωστήρια και τις βιβλιοθήκες, για να προλάβουν τα όρια σπουδών.

Ξεκάθαρη είναι, όμως, και η οργή της φοιτητικής νεολαίας από την πολιτική που γκρεμίζει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις της. Οι λόγοι που οδήγησαν τη νεολαία στις ιστορικές διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις του προηγούμενου διαστήματος συνεχίζουν να υπάρχουν και να αποτυπώνονται και μέσα στα πανεπιστήμια. Ο φοιτητόκοσμος είναι οργισμένος, ασφυκτιά από την πολιτική που τον πετάει εκτός πανεπιστημίων, που του τσακίζει τα δικαιώματά του και κάνει ξεκάθαρο ότι δεν θα μείνει με τα χέρια σταυρωμένα μπροστά στο γκρέμισμα της προοπτικής του.

Η οργή της νεολαίας πρέπει να γίνει

οργάνωση, αντίσταση και αγώνας. Μέσα από τις διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος, μπορεί να βρει τις απαντήσεις στα ζητήματα που την απασχολούν, να απαντήσει στην επίθεση με συλλογικό τρόπο. Παίρνοντας την υπόθεση της πάλης στα δικά της χέρια, στηριζόμενη στις δικές της δυνάμεις, χωρίς να περιμένει τους «εκλεγμένους αγωνιστές» που θα την εκπροσωπούν.

Στις 14 Μάη στηρίζουμε-ψηφίζουμε Αγωνιστικές Κινήσεις!

Οι δολοφόνοι του Ισραήλ δεν χωρούν στα σχολεία

Η διμερίδα που οργάνωσε η ΔΙΔΕ Πειραιά με θέμα «... Αλληλεπίδραση Ελληνικών και Ισραηλινών παραδόσεων και πολιτισμών» κατέληξε σε φιάσκο. Σκόνηταψε πάνω στις φιλοπαλαιστινιακές διαθέσεις του λαού και της νεολαίας. Ελάχιστοι μαθητές και καθηγητές πήγαν. Αλλά και αυτοί που πήγαν δήλωσαν πως δεν είχαν ενημερωθεί για το θέμα και για την παρουσία στα σχολεία αξιωματούχων του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ. Υπήρξαν καταγγελίες πως οι μαθητές υπόγραψαν τις δηλώσεις συμμετοχής! Αυτή η ΔΙΔΕ μεθόδευσε την απόλυση τη Χρύσας Χοτζόγλου με την κατηγορία της αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς!

Το απόγευμα της Τρίτης 6 Μάη, που ήταν η πρώτη μέρα της διμερίδας, μετά από κάλεσμα του ΚΚΕ(μ-λ) πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στην Πλατεία Κοραή στον Πειραιά και πορεία στη γύρω περιοχή για να καταγγείλει την διμερίδα. Ένα είναι σίγουρο. Πως οι μαθητές θα κρατούν την Παλαιστινιακή σημαία και στα σχολεία θα κρεμαστούν πανό που θα γράφουν «Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

Με εξετάσεις στα Ωνάσεια, με δυσμενή μετακίνηση στα Τεχνικά Γυμνάσια

Τα Ωνάσεια είναι το καμάρι της κυβέρνησης! Τα παρουσιάζει σαν τον πιο υψηλό στόχο ενός μαθητή. Μόνο λίγοι μπορούν να μπουν σε αυτά. Πρέπει να δώσουν δύσκολες γραπτές εξετάσεις. Για να παραμείνουν εντός, δεν πρέπει να χαλαρώνουν. Πρέπει κάθε στιγμή να αποδεικνύουν πως είναι άξιοι να φοιτούν σε αυτά! Από την άλλη, με υποχρεωτική μετακίνηση μαθητών θα γεμίσουν τα Τεχνικά Γυμνάσια για τους «παραβατικούς και απροσάρμοστους». Η υπουργός προσπαθεί να πείσει για την αναγκαιότητά τους. Εκεί δεν χρειάζονται σπουδαίες υποδομές, παρά μόνο ψηλά κάγκελα! Πώς αλλιώς θα κρατήσουν σε περιορισμό τόσους εφήβους; Το σχολείο παλάτι και το σχολείο φυλακή σε εργατικές λαϊκές γειτονιές!

Οι εξετάσεις για τα πολυδιαφημισμένα Ωνάσεια σχολεία έγιναν την Κυριακή 4 Μάη. Κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα (Θεσσαλονίκη, Ξάνθη, Αθήνα) πραγματοποιήθηκαν σε κεντρικά σημεία των περιοχών που θα γίνουν Ωνάσεια και έξω από τα σχολεία την παραμονή και την ημέρα των εξετάσεων. Η αντίθεση μαθητών, εκπαιδευτικών και γονιών ενάντια στα Ωνάσεια αποτυπώθηκε για άλλη μια φορά. Η υπόθεση δεν έχει κλείσει. Η αντιπαράθεση σε κάθε μέτρο που χτυπάει τη δωρεάν δημόσια εκπαίδευση για όλους χωρίς αποκλεισμούς, δεν τελειώνει αν δεν ανατραπεί.

Όπου υπάρχει καπνός, υπάρχει και φωτιά... Η «ανησυχία» για τη «βία» στα πανεπιστήμια ως σάλπισμα για ένταση της επίθεσης!

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών στη Νομική της Αθήνας, το ΕΜΠ και το ΑΠΘ αποτέλεσαν «μάννα εξ ουρανού» για το σύστημα και την κυβέρνηση. Σαν καλοδουλεμένη ορχήστρα, ξεκίνησε ο γύρος προπαγάνδας, από τα ΜΜΕ, την «ακαδημαϊκή κοινότητα», «έγκριτους» δημοσιογράφους μέχρι βουλευτές, Υπουργούς, ακόμα και τον Πρωθυπουργό. Ο «ντόρος» που έχει προκληθεί έχει τουλάχιστον δύο φανερές πλευρές.

Από τη μία, υπάρχει η κριτική από μερίδες του συστήματος, που αναγνωρίζουν ότι παρόλη την κατάργηση του Ασύλου, τα πανεπιστήμια εξακολουθούν σήμερα να αποτελούν χώρους μέσα στους οποίους λειτουργούν οι Φοιτητικοί Σύλλογοι (τσανό παράδειγμα το περσινό Φοιτητικό Κίνημα), αλλά και όπου δυνάμεις του κινήματος έχουν παρουσία και παρέμβαση. Το εγχείρημα της πανεπιστημιακής αστυνομίας χαρακτηρίζεται ως «φιάσκο», ενώ τα λεγόμενα «σχέδια ασφαλείας» που υποχρεούνται να καταθέσουν τα ιδρύματα στο υπ. Παιδείας με βάση τον νόμο 4777/2021 φαίνεται να μην έχουν προχωρήσει σε ικανοποιητικό βαθμό.

Η δεύτερη πλευρά έχει να κάνει με τα σχέδια της κυβέρνησης για την ένταση της επίθεσης στην εκπαίδευση. Η κυβέρνηση έχει ανακοινώσει ότι από τον Σεπτέμβριο του 2025 θα διαγραφούν 333.000 φοιτητές. Η εφαρμογή των διαγραφών θα αποτελέσει τον μεγαλύτερο και πιο σκληρό ταξικό κόφτη στην τριτοβάθμια. Αποτελεί χρόνια επιδίωξη του συστήματος, με όλους τους παράγοντες του συστήματος να επιβεβαιώνουν καθημερινά την ανάγκη για πλήρη εφαρμογή του νόμου. Οι διαγραφές, όμως, πέρα από την ένταση των ταξικών φραγμών, εμπεριέχουν και τον παράγοντα της πειθάρχησης και της τρομοκρατίας.

Οι συντεταγμένες τοποθετήσεις Μητσοτάκη/Ζαχαράκη για «αυτοματοποιημένες» διαγραφές φοιτητών που αποτελούν «ταραχοποιά» στοιχεία, δείχνει την προσπάθεια να προετοιμάσουν το έδαφος για τη χρήση του μέτρου των διαγραφών ως κατασταλτικό μέσο!

Άλλωστε, ήδη το Άρθρο 198 του νόμου 4957/2022 προβλέπει μέχρι και «οριστική διαγραφή» για πειθαρχικά παραπτώματα. Έτσι, όταν μιλούν για «Διαγραφές και πρόστιμα για τους βανδάλους των ΑΕΙ» επί της ουσίας θέλουν να στοχεύσουν τους Φοιτητικούς Συλλόγους και τις δυνάμεις με αναφορά στο κίνημα.

Γιατί τώρα; Η συγκυρία για την κυβέρνηση είναι εξαιρετική. Η Σύνοδος των Πρυτάνεων που θα ολοκληρωθεί την Παρασκευή 9 Μαΐου αναμένεται να βγάλει το πλάνο εφαρμογής των διαγραφών σε συνεργασία με το Υπουργείο. Ήδη έχει διαρρεύσει ότι οι διαγραφές δεν θα χρειάζονται διαπιστωτική πράξη από τα ΑΕΙ, αλλά θα γίνονται αυτοδίκαια από το Υπουργείο. Είναι μία κίνηση που δείχνει ότι υπάρχει αποφασιστικότητα και δεν χωρούν «ανορθογραφίες» στην εφαρμογή του μέτρου. Η όλη συζήτηση γύρω από τη «βία και ανομία» στα πανεπιστήμια προσπαθεί ταυτόχρονα να δημιουργήσει κλίμα υπονόμευσης των Φοιτητικών Συλλόγων και των επικείμενων εκλογών στις 14 Μαΐου. Το σύστημα γνωρίζει πολύ καλά την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η νεολαία συνολικά. Το Φοιτητικό Κίνημα του 2024, αλλά και η μαζική έκφραση της οργής στις συγκεντρώσεις για τα Τέμπη αποτελούν για το σύστημα έναν μεγάλο πονοκέφαλο. Προσπαθούν με κάθε τρόπο να υπονομεύσουν τις μορφές οργάνωσης των φοιτητών, στρώνοντας το έδαφος ιδεολογικά για την «αναγκαιότητα» των διαγραφών. Ταυτόχρονα, στο πλαίσιο της φασιστικοποίησης ετοιμάζουν ένταση της επίθεσης με κάμερες, face control, τουρνικέ αλλά και καθημερινές «βόλτες» της αστυνομίας μέσα στο Άσυλο. Ο συγχρονισμός των τοποθετήσεων αλλά και η έκτακτη σύνοδος στο Μαξίμου φανερώνει ότι βρισκόμαστε μπροστά σε έναν νέο, ακόμα πιο σκληρό, γύρο επίθεσης στα πανεπιστήμια. Η απάντηση σε αυτή δεν μπορεί να είναι άλλη από την ανασυγκρότηση των Φοιτητικών Συλλόγων, σε μια γραμμή ΠΑΛΗΣ και ΑΓΩΝΑ κόντρα στους συμβιβασμούς και τις αυταπάτες.

Ποιοι ζητάνε (και γιατί θέλουν) ψήφο στις φοιτητικές εκλογές;

Λίγες ημέρες έχουν μείνει για τις φοιτητικές εκλογές και η ψήφος του κάθε φοιτητή αποτελεί το βασικό μέλημα για μια σειρά δυνάμεις. Είτε για τους υποστηρικτές και εκφραστές της συστημικής πολιτικής στα πανεπιστήμια (ΔΑΠ, ΠΑΣΠ, Bloco κοκ), είτε και για τις δυνάμεις με αναφορά στο φοιτητικό κίνημα (ΠΚΣ, ΕΑΑΚ, Attack, Ρεβάνς), που επίσης βρίσκονται σε ψηφοθηρικό οίστρο. Οι εναλλακτικές προς τον φοιτητή όσο πάνε λιγοστεύουν, αφού συγχωνεύονται υπό το κοινό πρίσμα της εκπροώπησης, της εκλογικής ενίσχυσης ως αυτοσκοπού και όχι ως μέσου συγκρότησης των φοιτητικών συλλόγων, των αυταπατών για την από κοινού «διαχείριση» του πανεπιστημίου με τις διοικήσεις. Το μόνο σίγουρο είναι πως η μαζικοποίηση των φοιτητικών εκλογών είναι ένα ουσιαστικό βήμα συγκρότησης των φοιτητικών συλλόγων. Δεν πιστεύουμε πως οι αναγνώστες προβληματίζονται για την ψήφο στις συστημικές δυνάμεις. Ας δούμε, όμως, πιο συγκεκριμένα ποιοι

διεκδικούν την «αριστερή» ψήφο...

ΠΚΣ: Σύμφωνα με την ίδια, αυτά τα τρία χρόνια πρωτιάς «κάτι άλλαξε» στα πανεπιστήμια. «Έγιναν οι μεγαλύτερες φοιτητικές κινητοποιήσεις των τελευταίων δεκαετιών» και «αφήσαμε νόμους στα χαρτιά». Πόσο εύκολα καπηλεύεται μία δύναμη τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του λαού και της νεολαίας σαν δική της επιτυχία και πόσο βολικό είναι να πλάθει νίκες και να τις ιδιοποιείται; Σύμφωνα με την ΠΚΣ, η ΟΠΠΙ, τα πειθαρχικά, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, οι διαγραφές δεν θα εφαρμοστούν, την ίδια στιγμή που η αστυνομία μπουκάρει στις σχολές, συγκαλείται έκτακτη σύσκεψη στο Μαξίμου για την «ασφάλεια» των πανεπιστημίων, ετοιμάζονται να διαγράψουν 333.000 φοιτητές. Μπροστά σε όλα αυτά, αφού έκανε συναυλίες και συλλογές υπογραφών, ζητάει να... πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας και να αναδείξουμε αγωνιστές εκπροσώπους στα ΔΣ, για να συνεχίσουμε να έχουμε νίκες. Ποιος ξέρει, με 4η

πρωτιά ΠΚΣ μπορεί να... αναθεωρηθεί και το άρθρο 16!

ΕΑΑΚ: Τόσο αντί-ΝΔ και αντί-ΔΑΠ λόγος που βαφτίζεται νίκη η ψήφιση του νόμου Πιερρακάκη, επειδή τάχα η κυβέρνηση το έκανε «απομονωμένη». Πνιγμένοι στις αυταπάτες για το μεγαλοκαθηγητικό κατεστημένο, ανακαλύπτουν κι άλλες νίκες στις δηλώσεις των πρυτάνεων περί αντίθεσης στην οριζόντια εφαρμογή του μέτρου των διαγραφών. Οι έτεροι... «σφετεριστές» του φοιτητικού κινήματος, που από ότι φαίνεται τους χρωστάει πολλά, κι ας το κατασκευαστούν με τις οργανωτικές αντιπαραθέσεις και τους ακτιβισμούς τους.

Attack: Παραβλέποντας τον ταξικό χαρακτήρα του πανεπιστημίου, ανακαλύπτουν το εξής για τις διαγραφές: γίνονται για να στείλουν πελάτες στα ιδιωτικά πανεπιστήμια! Τι και αν βλέπουν θετικά τις διατάξεις του Υπουργείου για τους «ταξικά πληττόμενους φοιτητές»; Δια μαγείας τα ίδια ταξικά στοιχεία θα μπορούν να χώσουν βαθιά το χέ-

ρι στην τσέπη για να φοιτήσουν στα ιδιωτικά, σύμφωνα με τον... «καρπό των πιο λαμπρών στιγμών του φοιτητικού κινήματος», όπως αυτοπροσδιορίζονται.

Ρεβάνς: Τόση ενότητα που στην Πάντειο διασπώνται για να κατέβουν... ενωτικά! Ένα σχήμα-δύο εκλογικά κατεβάσματα, με το ένα να παλινδρομεί στα πάλοι ποτέ «ενωτικά» σχήματα ΕΑΑΚ.

Η υπεροψία της κάθε δύναμης για τη «συνεισφορά» της δεν μπορούσε να μην ενισχυθεί προεκλογικά. Όλοι παρουσιάζονται ως σωτήρες του κινήματος σε μία περίοδο αποσυγκρότησης των φοιτητικών συλλόγων που κανείς δεν θέλει να κοιτάξει στα μάτια. Γιατί τότε θα αναδειχθούν τα πραγματικά καθήκοντα που πρέπει να αναλάβουν. Η μαζικοποίηση των φοιτητικών εκλογών είναι μείζονος σημασίας. Πρέπει να συνοδεύεται, όμως, από την κριτική στις δυνάμεις του ρεφορμισμού που τις εκφυλίζουν και τις αποδυναμώνουν.

Αγωνιστικές Κινήσεις Δύναμη αντίστασης, διεκδίκησης και αγώνα

Η φετινή συγκυρία των φοιτητικών εκλογών χρωματίζεται από τη μεγαλειώδη οργή του λαού και της νεολαίας, όπως εκφράστηκε στις διαδηλώσεις καταγγελίας του εγκλήματος στα Τέμπη. Χαρακτηρίζεται, επίσης, από την όλο και βαθύτερη αγανάκτηση που παράγει η πολιτική του αστικού πολιτικού συστήματος και του κεφαλαίου, με το τσάκισμα κάθε εναπομείναντος λαϊκού κεκτημένου. Στα πανεπιστήμια, τα παραπάνω εκφράζονται με τη στρατευμένη επίθεση της κυβέρνησης στο καθολικό δικαίωμα της νεολαίας να μπορεί να σπουδάξει, να παίρνει πτυχίο, να μπορεί να ζει με ανθρώπινους όρους μέσα και έξω από τις σχολές της. Οι διαγραφές, οι εντατικοί ρυθμοί και το κόστος σπουδών, η φασιστικοποίηση, όπως εκφράζεται με την καταστρατήγηση κάθε πολιτικοσυνδικαλιστικής δράσης εντός των συλλόγων, δημιουργούν το έδαφος οικοδόμησης νέων κύκλων αγώνων για κατάκτηση καλύτερων όρων σπουδών, δουλειάς, ζωής.

Ως οι «τελευταίες» φοιτητικές εκλογές πριν το προχώρημα 330.000 διαγραφών τον Σεπτέμβρη του '25, οι φετινές εκλογές εξ αντικειμένου απαιτούν από τις δυνάμεις της Αριστεράς να αποδείξουν στον φοιτητόκοσμο αν πραγματικά θέλουν να συμβάλουν στην οργάνωση των συλλόγων σε κατεύθυνση αντίστασης και αγώνα ή αν συνειδητά αντιμετωπίζουν τις φοιτητικές εκλογές ως μία ακόμα επετειακή μάχη για την ανανέωση της οργανωτικής και πολιτικής ύπαρξής τους εντός των σχολών. Δυστυχώς, μπροστά στην κλιμάκωση της επίθεσης της κυβέρνησης στην εκπαίδευση, έχει πατηθεί το κουμπί «Στοπ» στη διεξαγωγή γενικών συνελεύσεων, πολιτικών συζητήσεων, συλλογικών διαδικασιών για την πάλη ενάντια στις διαγραφές και τα πειθαρχικά του νόμου Κεραμέως. Έτσι, όταν το σύνολο της Αριστεράς βρίσκεται στους διαδρόμους, ο εκλογικός πυρετός αποπροσανατολίζει από την ουσία των

φοιτητικών εκλογών, που δεν μπορούν και δεν πρέπει να αποτελούν μία ξεχωριστή φάση, αλλά μία ακόμα οργανική λειτουργία των συλλόγων.

Αυτό είναι και σημείο του πολιτικού κενού που τροφοδοτείται από τις δυνάμεις του συστήματος και του ρεφορμισμού. Ενώ ο μαζικός αγώνας ως δύναμη ανατροπής αποτυπώθηκε στις νεολαιστικές συνειδήσεις με τις ιστορικές κινητοποιήσεις γύρω από την 28η/2, την ίδια στιγμή η κινητοποίηση των συστημικών φωνών και η κυριαρχία του ρεφορμισμού στα αμφιθέατρα αποτέλεσαν παράγοντες που εμπόδισαν την οργάνωση της νεολαιστικής πάλης. Σε αυτή την περίοδο, που η οργή της νεολαίας βράζει και απειλεί να ξεσπάσει ξανά, το καθήκον που πέφτει στις δυνάμεις της Αριστεράς να πολιτικοποιήσουν την οργή και να συμβάλουν στην οικοδόμηση κινήματος, δεν μπορεί να αγνοείται. Όχι όταν αυτή είναι η μόνη κατεύθυνση μέσα από την οποία οι φοιτητικοί σύλλογοι μπορούν να ανασυγκροτηθούν σε ενεργά όργανα πάλης της σπουδάζουσας νεολαίας. Όχι όταν μόνο σε αυτό το πλαίσιο μπορούν να απαντηθούν οι αδυναμίες που έχουν διαμορφωθεί από την ήττα του κινήματος.

Τροφοδοτημένες από το περσινό φοιτητικό κίνημα και τα πρόσφατα λαϊκά ξεσπάσματα, οι Αγωνιστικές Κινήσεις αντιλαμβάνονται το καθήκον. Η προοπτική που έχτισαν ο λαός και η νεολαία στους δρόμους κάθε πόλης της χώρας για τα παιδιά στα Τέμπη και κάθε άλλα Τέμπη, η αποφασιστικότητα των φοιτητών σε κατάμεστα αμφιθέατρα για να μην περάσει ο νόμος για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, η δύναμη του αγώνα όταν πετά από πάνω του τα βάρη των αυταπατών και του συμβιβασμού, αυτά είναι όλα εκείνα που έχουν διαμορφώσει τις Αγωνιστικές Κινήσεις ως μία από τις ελάχιστες δυνάμεις στους συλλόγους που έχουν εμπιστοσύνη στη νεολαία ότι μπορεί με αγώνες να κερδίσει.

Σχολές που κατεβαίνουν οι Αγωνιστικές Κινήσεις

ΑΘΗΝΑ

- Ιατρική
- Φιλοσοφική
- ΟΠΑ (ΑΣΟΕΕ)
- Αρχιτεκτονική
- ΠΑΝΤΕΙΟ
- ΠΑΠΕΙ
- Νομική
- Χημικοί Μηχανικοί

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- Κτηνιατρική
- Αρχιτεκτονική
- Φιλολογία
- ΠΑΜΑΚ
- Θεάτρου

ΞΑΝΘΗ

- ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΧΑΝΙΑ

- Ηλεκτρολόγοι
- Μηχανικοί Ορυκτών Πόρων

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- Ιατρική
- Παιδαγωγικό
- Επιστήμης Υλικών
- Μαθηματικό
- Ψυχολογία
- Πληροφορική
- Αρχιτεκτονική
- Φιλολογία
- Χημικό

ΠΑΤΡΑ

- Ηλεκτρολόγοι (ΗΜΤΥ)
- Φυσικό
- Βιολογικό
- Μηχανολόγοι
- Πολιτικοί Μηχανικοί

ΒΟΛΟΣ

- Αρχιτεκτονική
- ΗΜΜΥ
- Πολιτισμού

Πάτρα Πειθάρχηση και ταξικοί φραγμοί για μια τρύπα στις Εστίες

Διακαής πόθος για όλες τις αστικές κυβερνήσεις είναι να ξεμπερδεύουν μια και καλή με τα δικαιώματα όσων σπουδάζουν στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας, με την τελευταία περίοδο να επιταχύνονται τα μέτρα που καταργούν τις δωρεάν σπουδές. Στην Πάτρα η επιτάχυνση αυτή ξεκινά το 2022 και με τον πρύτανη Μπούρα να δηλώνει πως «Σπάσαμε ένα άβατο - Ανοίξαμε το θέμα των εστιών», αναφερόμενος στη συνεδρίαση της Συγκλήτου για το «άδειασμα» των εστιών από ανθρώπους που δεν δικαιούνται να μένουν σε αυτές. Αποτέλεσμα αυτής της κατεύθυνσης ήταν και ο τελευταίος αντιδραστικός Εσωτερικός Κανονισμός Εστιών του 2023 που με την εφαρμογή του έχει δημιουργήσει νέους φραγμούς για τη στέγαση στο πανεπιστήμιο: 200 ευρώ εγγύηση για κάθε νέο εστιακό, κόφτης «ενεργού φοιτητή» στα ν+2 χρόνια σπουδών, όριο μαθημάτων για ανανέωση διαμονής κτλ.

Η άθλια κατάσταση των υποδομών, η υποβάθμιση λειτουργιών (κινηματογράφος, πολιτιστικές και αθλητικές ομάδες, κυλικείο, στέκι, στούντιο...), δηλαδή το σύνολο των δραστηριοτήτων που βοηθούν την καθημερινότητα των οικοτόρων, συμπληρώνουν το κυβερνητικό σχέδιο εγκατάλειψης των εστιών και μετατροπής τους σε αφιλόξενους χώρους για τους φοιτητές.

Τα πρόσφατα γεγονότα με την έξωση εστιακού εργαζόμενου φοιτητή, που αυτομάτως θεωρήθηκε ως «ανεργός» γιατί δεν κατάφερε να περάσει τα μαθήματα του εξαμήνου του, δείχνουν πως ο αντιδραστικός Εσωτερικός Κανονισμός δεν πέρασε για να αποτελέσει διακοσμητικό στοιχείο στα αρχεία του πανεπιστημίου, αλλά για να εφαρμοστεί ολοκληρωτικά κάθε πτυχή και μέτρο του. Εάν λάβουμε υπόψη και αντίστοιχες ενέργειες έξωσης σε φοιτητές που αρνήθηκαν να καταβάλουν το ποσό της εγγύησης, με την παραίνεση της πλειοψηφίας (ΠΚΣ) του ΔΣ των οικοτόρων, τότε μιλάμε για μια επίθεση που δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με όρους συνδιαλλαγής ή άλλες συνδιοικητικές μανούβρες.

Στην ίδια ρότα και τα τοπικά ΜΜΕ, που στρώνουν το έδαφος για να δικαιολογηθεί η επίθεση στα φοιτητικά δικαιώματα. Τα δημοσιεύματα εναλλάσσονται: από τις συνθήκες διαβίωσης στις φοιτητικές εστίες (ποιοι φταίνε άραγε γι' αυτές;) και την παραβατικότητα στους χώρους του πανεπιστημίου μέχρι διαφημίσεις ιδιωτικών φοιτητικών εστιών, είναι με τη σειρά τους μέρος μιας συντονισμένης επιχείρησης που σκοπό έχει να διαγράψει από τις συνειδήσεις του φοιτητόκοσμου το δικαίωμα στις δωρεάν σπουδές.

Από κοντά και η «πρώτη δύναμη» στους Συλλόγους ΠΚΣ, που υποτάσσεται στις κυβερνητικές επιλογές αλλά και στα κυρίαρχα αφηγήματα, την ώρα μάλιστα που το συστημικό σκυλολόι έχει ξεκινήσει νέο κύκλο παραπληροφόρησης για την «ανομία» στα πανεπιστήμια. Η πρόσφατη απόφαση του Συλλόγου Οικότορων του Πα.Πα. για περιορισμό λειτουργίας του στεκιού, με σκοπό τη σταδιακή αποχώρησή του από τη διαχείρισή του, ανοίγει την πίσω πόρτα στη Διοίκηση του πανεπιστημίου, τις ΣΔΙΤ και τις Εισαγγελικές Αρχές.

Στον αντίποδα όλων αυτών, οι Αγωνιστικές Κινήσεις που συμμετέχουν στον Σύλλογο Οικότορων έβαλαν σαν στόχο πάλης την κατάργηση του αντιδραστικού Εσωτερικού Κανονισμού και υπεράσπιση του δικαιώματος για Δωρεάν Σίτιση-Στέγαση-Μεταφορές.

ΑΠΘ Επαναφορά των ΜΑΤ μέσα στην πανεπιστημιούπολη Η κυβέρνηση σε ετοιμότητα

Παραμονή Πρωτομαγιάς με εντολή της κυβέρνησης το ΑΠΘ γέμισε διμοιρίες των ΜΑΤ οι οποίες είχαν από το πρωί περικυκλώσει τη Σχολή Θετικών Επιστημών. Με αφορμή την επανακατάληψη του Στεκιού του Φυσικού του ΑΠΘ, το οποίο είχε εκκενωθεί από την κυβέρνηση μέσα στις γιορτές του Πάσχα, επιτέθηκαν σε φοιτητές με δακρυγόνα και κρότου λάμψης. Το στέκι αυτό, στο ισόγειο της ΣΘΕ, αποτελούσε διαχρονικά χώρο του φοιτητικού συλλόγου προτού περιέλθει στο αυτόνομο σχήμα της σχολής. Η διοίκηση της σχολής απαιτούσε εδώ και καιρό την εκκένωση με το πρόσχημα ότι θα γίνει χώρος για ΑμεΑ (όσο έγινε και το στέκι του Βιολογικού... Βιβλιοθήκη). Έτσι, με την απουσία των φοιτητών, η κυβέρνηση βρήκε την ευκαιρία να εκκενώσει ακόμα έναν πολιτικό χώρο.

Η επαναφορά των ΜΑΤ στο campus του ΑΠΘ δεν έγινε σε τυχαίο χρόνο. Είναι «ο χρόνος ανάμεσα». Ανάμεσα στον περσινό ξεσηκωμό του φοιτητικού κινήματος, τις φετινές μεγαλειώδεις διαδηλώσεις για τα Τέμπη και μπροστά στο φόβο ενός ξεσηκωμού της νεολαίας ενόψει των διαγραφών εκατοντάδων χιλιάδων. Είναι ο χρόνος στον οποίο το σύστημα οχυρώνεται και εντείνει την κατάσταση ετοιμότητας. Το μήνυμα διά στόματος Κ. Μη-

τσοτάκη είναι ξεκάθαρο προς κάθε φοιτητή: οι «ταραξίες» δεν έχουν θέση στο πανεπιστήμιο και θα διαγράφονται, κατ' αντιστοιχία με τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς που δεν έχουν θέση στο δημόσιο σχολείο και θα απολύονται. Στόχος, η «εκκαθάριση» κάθε φωνής αντίστασης μέσα στους χώρους σπουδών.

Μεταξύ άλλων, η σταθερή παρουσία των ΜΑΤ στο ΑΠΘ τα τελευταία χρόνια προσέφερε στην κυβέρνηση το συμπέρασμα ότι το «μεταβατικό» μέτρο της πανεπιστημιακής αστυνομίας (ΟΠΠΙ) δεν κρίνεται πλέον σκόπιμο, αφού η «κανονική» αστυνομία είναι για τα καλά μέσα στις σχολές. Την ίδια ώρα, παντού ανεμίζουν τα κατάπτυστα προεκλογικά φυλλάδια της ΚΝΕ-ΠΚΣ με τίτλους «η Πανεπιστημιακή Αστυνομία αποτελεί παρελθόν με 1η δύναμη την Πανσπουδαστική».

Αμήχανη η υπόλοιπη αριστερά ψάχνει αποκούμπι σε καθηγητές και πρυτάνεις, ενώ αρνήθηκε την πρόταση των Αγωνιστικών Κινήσεων να οργανωθεί διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη ως απάντηση στην καταστολή, επικαλούμενη αδυναμία. Όσα όμως εμπόδια κι αν ορθώνονται μέσα κι έξω από το φοιτητικό κίνημα, η φοιτητική νεολαία μπορεί μέσα από τους συλλόγους -και θα βρει τους τρόπους- να αντιδράσει στην επίθεση που δέχεται.

Είναι η τζαζ βαβούρα, κύριε Χρυστόφ;

Λουμούμπα, τζαζ, Χρυστόφ, Γκιλέσπι και πυρηνικά, όλα μπορεί να τα βρει κανείς στο ντοκιμαντέρ του Γιόχαν Γκριμονπρέ, Σάουντρακ για ένα Πραξικόπημα. Το ντοκιμαντέρ εξετάζει την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου και συγκεκριμένα τη διαμάχη για το ουράνιο στο Κονγκό, με τζαζ επιστρωση.

Πώς ακριβώς θα αλώσουν οι Αμερικάνοι το Κονγκό; Πώς θα επηρεάσουν την πολιτική του, θα εκτοπίσουν τους ανεπιθύμητους και θα κερδίσουν τη μάχη εναντίον της ΕΣΣΔ; Μέσα στο ντοκιμαντέρ μπορεί κανείς, φυσικά, να δει τις αμιγώς πολιτικές πτυχές του θέματος. Οι παραδοχές των πρακτόρων της CIA, ο κυνισμός της διατεταγμένης υπηρεσίας τους, που αδιάστατα έφτασαν μέχρι και στη δολοφονία του Πατρίς Λουμούμπα, ελέγχοντας εν τέλει τα κοιτάσματα ουρανίου -και γενικά τον πλούτο του Κονγκό- για την τροφοδότηση της πυρηνικής βόμβας και όχι μόνο! Φυσικά, βασικό ρόλο είχαν και οι Βέλγοι. Χαρακτηριστικός ήταν ο τρόπος αντιμετώπισης των εκπροσώπων των Κονγκολέζων ως ανθρώπων τελευταίας κατηγορίας.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, τιμούσαν το εγχώριο προϊόν της τζαζ. Βέβαια όπως φαίνεται, μόνο για... εξαγωγές. Αυτό είναι και μέρος της πραγματείας του ντοκιμαντέρ. Για να προσεγγίσουν και με το καρότο τον λαό του Κονγκό, έστειλαν τον Λούις Άρμστρονγκ και την ορχήστρα του. Ο Δούρειος Ίππος της τζαζ, φυσικά, δεν έκρυβε καλά τις προθέσεις του, αλλά ούτε και τα επιθυμητά αποτελέσματα. Η δήλωση του Τράμι Γιάνγκ, τρομπονίστα του Άρμστρονγκ «Όταν είχαν τα προβλήματά τους στο Κονγκό με

τον Λουμούμπα, έστειλαν εμάς. [...] Κι εμείς ανησυχούσαμε, επειδή αισθανόμασταν όλοι πως ο Λουμούμπα είχε δίκιο», είναι ενδεικτική και της κατάστασης της τζαζ κοινότητας και του μαύρου κινήματος στις ΗΠΑ.

Μπορεί η περίοδος που μιλάμε να είναι αυτή πριν τα μεγάλα γεγονότα στα τέλη του '60, με τη δημιουργία του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων και τις δυναμικές (έως και ένοπλες) διεκδικήσεις των Μαύρων. Ωστόσο, η δεκαετία του '50 με το κίνημα των πολιτικών δικαιωμάτων, έβγαζε ουσιαστικά στο προσκήνιο τους αγώνες των Αφροαμερικανών. Πολλές ήταν οι απόψεις που κυκλοφορούσαν (και εν πολλοίς ακόμα κυκλοφορούν). Για παράδειγμα ο παναφρικανισμός, με μια κουβέντα η άποψη πως οι λαοί της Αφρικής έχουν κοινά συμφέροντα και πρέπει να ενωθούν υπό κοινή σημαία, απασχόλησε τους Αφροαμερικανούς ως μια ιδεολογία που γι' αυτούς σήμαινε κοινά συμφέροντα και κοινούς αγώνες (αν και σε άλλη ήπειρο), ενώ συχνά συνοδεύονταν από την άποψη για επιστροφή στη «μητέρα-πατρίδα». Άλλη επικρατούσα άποψη ήταν η αυτοδιάθεση σε χωριστό κράτος από τις ΗΠΑ των πολιτειών με μαύρη πλειοψηφία, ενώ ισχυρή ήταν και η θρησκευτική πλευρά, πως η φυσική θρησκεία των μαύρων είναι το Ισλάμ, εκφραζόμενη σε μεγάλο βαθμό και από τον Μάλκολμ Χ. Το μόνο σίγουρο ήταν πως ένα είδος μουσικής κυριαρχούμενο από μαύρους μουσικούς, δεν είχε ακριβώς τις απόψεις που θα ήθελαν οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές.

Ο Τράμι Γιάνγκ, φυσικά, μίλούσε και σκεφτόταν όπως πολλοί από τους μουσικούς μέσα

Ο Ποντίφικας πέθανε, ζήτω ο Ποντίφικας!

Λευκός καπνός βγήκε την Πέμπτη 8 Μάη το απόγευμα από την καμινάδα της Καπέλα Σιστίνα στο Βατικανό. Χρειάστηκαν μόνο τέσσερις ψηφοφορίες από τους 133 καρδινάλιους του κονγκλάβιου για να εκλεγεί ο πρώτος πάπας από τις ΗΠΑ, ο Λέων ΙΔ'. Με αγωνία περίμεναν οι 1,4 δισ. πιστοί Καθολικοί σε όλο τον κόσμο τον λευκό καπνό και το όνομα του νέου πάπα. Όποιος και να ήταν αυτός, για εκείνους θα είναι ο αδιαμφισβήτητος ποιμένας, ο άγιος Πατέρας, ο εκπρόσωπος του Θεού επί της Γης, ο διάδοχος του Απόστολου Πέτρου, ο αλάθητος! Η απόλυτη θρησκευτική εξουσία πάνω στους πιστούς και η ισχυρή κοσμική του εξουσία είναι το αποτέλεσμα του πρωτεύοντα ρόλου που του πρόσφεραν αυτοκράτορες, βασιλιάδες και ηγέτες κρατών μέσα στους αιώνες. Έφτασε ακόμα και να τους υπερκεράσει. Η εκλογή κάθε πάπα είναι ένα σημαντικό γεγονός.

Τι θα κάνει άραγε ο διάδοχός του πάπα Φραγκίσκου; Θα συνεχίσει το έργο του; Ο ίδιος φρόντισε κατά τη διάρκεια της θητείας του να διορίσει μεγάλο αριθμό καρδινάλιων για να ελέγξει τη διαδοχή του. Όμως, οι αποφάσεις του κονγκλάβιου είναι αποτέλεσμα μιας σύνθετης διαδικασίας. Στην τελική απόφαση αντανακλώνται κάθε φορά οι αντιθέσεις και τα συμφέροντα των ισχυρών του πλανήτη. Για τους πιστούς είναι το αποτέλεσμα θείας φώτισης και ως τέτοιο θα εμφανιστεί.

Ποιος ήταν όμως ο πάπας Φραγκίσκος και γιατί τόσος ντόρος για το αν θα συνεχιστεί το έργο του; Ως Jorge Mario Bergoglio ήταν ο ανώτατος ιερέας του Τάγματος του Ιησού, το οποίο ήταν συνδεδεμένο με τις ελίτ της Αργεντινής που ζούσαν μέσα στη χλιδή. Μετά έγινε αρχιεπίσκοπος του Μπουένος Άιρες και το 2001 ο Πάπας Ιωάννης Παύλος ο Β' τον ανέδειξε σε καρδινάλιο. Συνεργάστηκε με την αιματοβαμμένη στρατιωτική δικτατορία του στρατηγού Χόρχε Βιδέλα και φέρει την ευθύνη για συλλήψεις, φυλακίσεις, βασανιστήρια και εξαφανίσεις προοδευτικών ιερέων και λαϊκών. Δύο ιερείς που απήχθησαν και βασανίστηκαν από τα τάγματα θανάτου της δικτατορίας ήταν μέλη της Θεολογίας της Απελευθέρωσης, εναντίον της οποίας ο Bergoglio πολέμησε σθεναρά. Είχαν κατατεθεί μηνύσεις από θύματά του αλλά όλα σκεπάστηκαν. Ως πάπας συγκάλυψε το πολυπλόκαμο διεθνές δίκτυο παιδεραστίας ανώτατων ιερέων, του οποίου η αποκάλυψή στο τέλος της δεκαετίας του 1990 κλόνισε την εμπιστοσύνη των πιστών στην Καθολική Εκκλησία. Υπάρχουν γραπτές μαρτυρίες από εκείνους που αποκάλυψαν το σκάνδαλο πως γνώριζε από καιρό για την εγκληματική δράση κάποιων ιερέων, όμως όχι μόνο σιώπησε, αλλά κάποιοι έγιναν στενοί συνεργάτες του. Παρόλα αυτά, ο πάπας Φραγκίσκος έδωσε μια προοδευτική χροιά στον θεσμό που χαρακτηρίζεται από ακαμψία, μονολιθικό-

τητα, σκληρότητα, συντηρητισμό και σκοταδισμό.

«Όταν ο διάβολος γέρασε, έκανε πως καλογέρεψε», λέει μια παροιμία και στην περίπτωση του πάπα Φραγκίσκου ταιριάζει γάντι. Επέλεξε το όνομά του προς τιμήν του Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης, που συμβολίζει την ταπεινότητα και την προσήλωση στους φτωχούς. Έδωσε όρκο φτώχειας, μοίραζε τον μισθό του σε φιλανθρωπίες, μαγείρευε μόνος του όσο ήταν καρδινάλιος και ζούσε σε απλό κατάλυμα και όχι στα ακριβά παπικά διαμερίσματα. Άνοιξε τις πύλες του Βατικανού για τα τρανς άτομα και αναγνώρισε δικαιώματα στη γυναίκα. Με μια συμβολική κίνηση, τύλιξε το βρέφος Ιησού μέσα στη φάτνη με κεφίγια, το παραδοσιακό παλαιστινιακό μαντήλι, και ζήτησε ένα παπικό αυτοκίνητο να γίνει κινητό ιατρείο για τα παιδιά της Παλαιστίνης. Ζήτησε την κατάπαυση του πυρός στην Ουκρανία και τη Γάζα. Ο πασιφισμός του εξυπηρετούσε συγκεκριμένες πολιτικές. Η σεμνότητά του ήταν τότε που ούτε επιγραφή δεν ήθελε στον τάφο του. Ακόμα και άθεοι αναγνωρίζουν το προοδευτικό του αποτύπωμα στον κατά τ' άλλα αντιδραστικό παπικό θεσμό! Είναι όμως έτσι τα πράγματα;

Σίγουρα όποιος δεν αμφισβητεί το σύστημα και την ιδεολογία του δεν μπορεί να δει πως πίσω από όσα θεωρούνται πρόοδος κρύβεται η συντήρηση. Οι καλές πράξεις και η ελεημοσύνη είναι ο τρόπος για να υπομένουν οι

άνθρωποι όσα τους κάνουν δυστυχημένους. Η ταπεινότητα είναι εγκώμιο στην υποταγή, ο όρκος φτώχειας και η συμπόνια για τους κατατρεγμένους δικαιολογούν την αδικία και τη φτώχεια. Η καρτερικότητα και η υπομονή συνιστάται στους λαούς, οι ηγέτες μπορούν να πράττουν ό,τι θέλουν! Όλο αυτό το πλαίσιο της καλοσύνης θέλει να πείσει πως ο κόσμος αυτός μπορεί να γίνει απλά υποφερτός με την ευγενική χορηγία όσων τον κάνουν ανυπόφορο και πως δεν έχει νόημα η πάλη για την ανατροπή του. Το άνοιγμα του πάπα Φραγκίσκου στους τρανς και τη γυναίκα δίνουν ένα προοδευτικό στίγμα, αλλά δεν αλλάζουν το γεγονός ότι δεν μίλησε ποτέ για ισότητα και ίσα δικαιώματα. Κινήθηκε μέχρι ένα σημείο στα πλαίσια της Woke ατζέντας μερίδων του συστήματος. Η Καθολική Εκκλησία εξακολουθεί να απαγορεύει το διαζύγιο και την άμβλωση. Τόση πρόοδος!

Κανένας πάπας δεν ήταν και δεν θα είναι των φτωχών και των αδικημένων, γιατί ως θεσμός υπάρχει για να υπηρετεί εκείνους που σκορπούν τη φτώχεια και το άδικο. Βέβαια, κάθε πρόσωπο δίνει τον δικό του τόνο σε κάθε θεσμό. Ας αναμένουμε, λοιπόν, μετά τον λευκό καπνό που βγήκε από την καμινάδα της Καπέλα Σιστίνα, να αξιολογήσουμε διαγγέλματα, δηλώσεις και αντιδράσεις. Την ώρα που οι πιστοί θα ζητωκραυγάζουν υπέρ του νέου ποντίφικα, θα έχει αλλάξει θέση ένα πiónι στην παγκόσμια σκακιέρα.

Βραζιλία

«Έναν σκέτο με κόκκους δουλείας παρακαλώ»

στο ντοκιμαντέρ. Η Άμπι Λίνκολν, η Νίνα Σιμόν, ο Μάιλς Ντέιβις και τόσοι άλλοι θρύλοι της τζαζ είχαν από συμπαθητική έως ενεργά μαχητική στάση υπέρ του Κονγκό και του Λουμούνπα. Κι αν η τζαζ θα ήθελαν κάποιοι να παίξει ιμπεριαλιστικό ρόλο, οι μουσικοί της σίγουρα έπαιξαν συχνά τον ανάποδο ρόλο.

Στο ντοκιμαντέρ, πάντως, η τζαζ δεν παίζει μόνο τον ρόλο του σάουντρακ, εκπληρώνοντας προφητικά τον τίτλο του. Η τζαζ είναι δομή. Παρά την ιστορική συνοχή των γεγονότων, οι εικόνες, οι ήχοι, οι φιγούρες και οι διάλογοι συχνά πετάγονται απρόσμενα, αυτοσχεδιαστικά, χωρίς την τυπική ροή που θα περίμενε κανείς από ένα ντοκιμαντέρ που μιλάει για ιστορία και πολιτική. Και ταυτόχρονα βγάζει καθαρό νόημα, παρά, ή ακριβώς χάρη στα μπρος-πίσω και τα πάνω-κάτω του αυτοσχεδιασμού.

Ίσως κάπου μέσα του να υφάρχει μια συμπάθεια στους Αδέσμευτους και τον Χρυσοστόφ (για τον οποίο η τζαζ ήταν σαν αέριο στο στομάχι). Η πικρή πραγματικότητα, όμως, έδειξε πως κανείς τους δεν ήθελε στ' αλήθεια να σταθεί στο πλάι του λαού του Κονγκό, παρά μόνο αυτοί οι άθλιοι που βγάζαν θόρυβο σαν «παράσιτα τηλεόρασης», οι Μαύροι τζαζιστές, που σε πείσμα κάθε φαύλης αξιοποίησης, είχαν τη δική τους επαναστατική στάση.

Βραζιλία! Ο παράδεισος του καφέ. 40% της παγκόσμιας παραγωγής, 300.000 φάρμες, 8 εκατομμύρια εργαζόμενοι στον τομέα, 116 χώρες εξαγωγής, 12,5 δισεκατομμύρια έσοδα για το 2024. Πού είναι το πρόβλημα; Το κεφάλαιο παραμένει πιστό στην παράδοση... της δουλείας. Ήταν η τελευταία χώρα στην Αμερικανική ήπειρο όπου «καταργήθηκε» η δουλεία το 1888, καθώς αποτελούσε προορισμό για εκατομμύρια Αφρικανούς σκλάβους. Κι όμως η δουλεία δεν καταργήθηκε ποτέ.

Από το 1995 μέχρι σήμερα, πάνω από 65.000 άνθρωποι έχουν απελευθερωθεί από τη δουλεία σε συνθήκες δουλείας. Εκατομμύρια εξακολουθούν να ζουν και να εργάζονται ως δούλοι. Κυρίως μαύροι φτωχοί άντρες, μετανάστες και πρόσφυγες από τη Λατινική Αμερική. Τα θύματα συχνά δεν έχουν βιώσει καμία άλλη πραγματικότητα και δεν μπορούν καν να αντιληφθούν την έννοια της δουλείας. Αν και την πρωτοκαθεδρία έχουν ο αγροτικός και κτηνοτροφικός τομέας, το 2024 το ένα τρίτο των εργαζομένων που απελευθερώθηκαν εξαναγκάζονταν να δουλεύουν στα αστικά κέντρα, στους τομείς της κλωστοϋφαντουργικής και κατασκευαστικής βιομηχανίας.

Οι κολοσσοί του κεφαλαίου στον τομέα προφανώς στηρίζουν και αξιοποιούν τον εξαναγκασμό στη δουλεία και την πλήρη εκμετάλλευση των εργατών και των αγροτών του καφέ. Στη λίστα των 600 και πλέον εταιριών που κάνουν χρήση της «καταναγκαστικής εργασίας» (χρειάζονταν ένας ήπιος, politically correct ορισμός της δουλείας για να «μιαστε και ανθρωπιστές»), συμπεριλαμβάνονται και 7 κορυφαίες πολυεθνικές, όπως η Starbucks (γνωστή για τις εκδικητικές απολύσεις και διώξεις εργαζομένων για τη συνδικαλιστική τους δράση και για τη συμμετοχή τους σε κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό), και η Nestle (της οποίας ο CEO απαίτησε οι εργαζόμενοι να καταλάβουν επιτέλους ότι ο ρόλος

τους στην παραγωγή δεν είναι άλλος από αυτόν του αναλώσιμου εργαλείου). Καμία έκπληξη.

Το '23 η κυβέρνηση έθεσε ως προτεραιότητα την εξάλειψη της δουλείας και 3.000 δούλοι απελευθερώθηκαν ενώ το '24 προστέθηκαν στις λίστες άλλες 176 εταιρίες. Βήματα προς την ελευθερία; Όχι βέβαια, απλώς πασπάλισμα με ζάχαρη των αλυσίδων, μιας και το πρόσταγμα και τον βηματισμό στο σύστημα της εκμετάλλευσης το δίνουν οι Βραζιλιάνοι «τσιφλικάδες», που αντιστέκονται σθεναρά ως καθοριστικός παράγοντας της βραζιλιάνικης οικονομίας και ασκούν την πραγματική εξουσία. Από την άλλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε το '24 την απαγόρευση προϊόντων που προέρχονται από καταναγκαστική εργασία αλλά το μέτρο θα εφαρμοστεί το '27. Μην πάνε χαμένοι τόσοι τόνοι εκμετάλλευσης. Καμία έκπληξη.

Έκπληξη! Ο αγώνας ενάντια στη δουλεία δεν αποτελεί αιχμή του εργατικού κινήματος, των συνδικαλιστικών δυνάμεων και της αριστεράς αλλά αφήνεται στη δράση ΜΚΟ, όπως η Coffee Watch και η Adete-MG. Όμως, η δράση των ΜΚΟ περιορίζεται στην αυταπάτη του εξανθρωπισμού του τέρατος, πολλές φορές και ελεγχόμενα από το ίδιο, στο να βουλώνει «τρύπες αστικής δημοκρατίας», στη διεκδίκηση μιας «δικαιότερης εκμετάλλευσης», στη διαπραγμάτευση ευνοϊκότερων όρων καταπίεσης. Οι ΜΚΟ βρίσκονται έξω από τις κινηματικές διεργασίες, απέναντι στη συγκρότηση και την οργάνωση των εργαζομένων σε συλλογική και ταξική βάση, τους ταξικούς αγώνες για τη διεκδίκηση του δικαιώματος στη δουλειά και τη ζωή, την οριστική συντριβή της δουλείας και της εκμετάλλευσης. Κι είναι αυτά τα βήματα που χρειάζεται να βαδίσουν οι εργαζόμενοι για να απελευθερωθούν από τα δεσμά που πνίγουν τη ζωή τους.

Ουκρανία

Η σύγκρουση ΗΠΑ-ΝΑΤΟ με Ρωσία σε νέα φάση

Τα δύο αλληλοσυγκρουόμενα «ειρηνευτικά» σχέδια, ΗΠΑ και Ευρώπης-Κιέβου, με τη Μόσχα να βάζει σφήνες, χωρίς να δείχνει σημάδια υποχώρησης από τις κρίσιμες για την ίδια απαιτήσεις της. Η συνάντηση Τραμπ με Ζελένσκι στο Βατικανό και η υπογραφή της συμφωνίας ΗΠΑ-Ουκρανίας για τον ορुकτό πλούτο της τελευταίας. Η δήλωση της ηγεσίας των ΗΠΑ ότι αποχωρούν από τη διαδικασία διαμεσολάβησης, με τον αντιπρόεδρο να δηλώνει ότι «ο πόλεμος δεν πρόκειται να τελειώσει σύντομα», ενώ ο Τραμπ υπέγραφε την πρώτη απόφαση συνέχισης του εξοπλισμού (που ποτέ δεν σταμάτησε) του καθεστώτος Κιέβου. Οι τυχοδιωκτικές απειλές Ζελένσκι για χτύπημα στη Μόσχα ανήμερα της 9ης Μαΐου, της ημέρας που η σημερινή αντικομμουνιστική ηγεσία της ιμπεριαλιστικής Ρωσίας χρησιμοποιεί, ώστε να αντλήσει διπλωματική και γεωπολιτική υπεραξία από τη μαζική θυσία του σοβιετικού λαού και των κομμουνιστών για τη νίκη-συντριβή του ναζιφασισμού. Όλα αυτά, ενώ στο μέτωπο οι μάχες μαίνονται, με τον ρώσικο στρατό να προχωρά αργά μέσα στην ουκρανική επικράτεια. Προς τα πού κατευθύνεται η σύγκρουση;

Η υποβαθμισμένη συνάντηση του Λονδίνου

Οι ΗΠΑ, μέσω της υποβάθμισης της συνάντησης στο Λονδίνο, ήθελαν να περάσουν το μήνυμα για το ποιος είναι το αφεντικό και ποιος διαπραγματεύεται. Αν η μία πλευρά αφορούσε το γεγονός πως μόλις είχε δημοσιοποιηθεί το «ειρηνευτικό σχέδιο» των ΗΠΑ, η άλλη πλευρά ήταν η δυσαρέσκειά τους για το «ειρηνευτικό σχέδιο» Ευρωπαίων-Κιέβου, που ήρθε σε γνώση τους πριν τη συνάντηση και το οποίο ουσιαστικά «άδειαζε» αυτό των ΗΠΑ. Διότι το σχέδιο των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών και του Κιέβου δεν κρατούσε καν τα προσχήματα και ήταν τέτοιο που απέκλειε κάθε δυνατότητα συνομιλίας με την άλλη πλευρά.

Έτσι γίνεται καλύτερα κατανοητό γιατί η Ρωσία έβρισκε τη δυνατότητα να βάλει τις δικές της σφήνες στους Δυτικούς, αλλά και γιατί στη συνέχεια όχι μόνο δήλωσε ακλόνητη στις κόκκινες γραμμές της, αλλά επανέφερε όλη την τοποθέτησή της -που για κάποιες μέρες την είχε θολώσει- για τη διεκδίκηση όλων των περιφερειών που με βάση την τροποποίηση του συντάγματός της ανήκουν στη Ρωσική Ομοσπονδία. Όπως και η κατάληψη των ουκρανικών εδαφών, έτσι και αυτή η επαναφορά των μάξιμουμ των στόχων της στο εδαφικό (θα δούμε για πόσο), δεν γίνεται γιατί θέλει να προσθέσει μερικά τετραγωνικά χιλιόμετρα στην αχανή επικράτειά της. Το κύριο και καθοριστικό είναι πως -απέναντι στην περικύκλωση που υφίσταται από τον στρατηγικό της αντίπαλο- θέλει να υπογραμμίσει πως δεν θα δεχτεί σε καμιά περίπτωση να αμφισβητηθεί η ιμπεριαλιστική της υπόσταση, αλλά και γιατί θέλει να υπογραμμίσει πως έχει ξανά τη δυνατότητα να διεκδικεί αναβαθμισμένο ρόλο στις παγκόσμιες εξελίξεις. Οι πρόσφατες δηλώσεις Πούτιν αυτά επισημαίνουν, τόσο «μπροστά» όσο και «πίσω» από τις γραμμές.

Η συμφωνία για τα ορυκτά και η «επόμενη μέρα»

Αναμφισβήτητο η συμφωνία για τα ορυκτά και τα όσα ακολούθησαν ίσως εί-

ναι τα πιο χαρακτηριστικά στοιχεία για τη φάση στην οποία μπαίνουμε. Προηγήθηκε, φυσικά, το πολιτικό «μασάζ» του Τραμπ στον Ζελένσκι στο Βατικανό, απ' όπου ο Τραμπ έστειλε το πρώτο μήνυμα: «Ίσως (σ.δ. ο Πούτιν) δεν θέλει να σταματήσει τον πόλεμο, απλώς με καθυστερεί και πρέπει να αντιμετωπιστεί διαφορετικά, μέσω τραπεζικών ή δευτερευόντων κυρώσεων;» ενώ για τον Ζελένσκι έγραψε «Μου είπε ότι χρειάζεται περισσότερα όπλα. Κοιτάξτε, θέλει να κάνει κάτι καλό για τη χώρα του».

Στη συνέχεια, ήρθε, εν μέσω κλιμάκωσης των ρωσικών βομβαρδισμών, η συμφωνία ΗΠΑ-Ουκρανίας για τα ορυκτά. Τα βασικά της στοιχεία είναι: η δημιουργία κοινού (50-50) επενδυτικού ταμείου για την «ανοικοδόμηση της Ουκρανίας» και η προνομιακή μεν αλλά όχι αποκλειστική πρόσβαση των ΗΠΑ στα ορυκτά της Ουκρανίας. Όπως παρατηρούν πολλοί αναλυτές, στη συμφωνία αυτή από τη μια δεν υπάρχει καμιά αναφορά στην προηγούμενη απαίτηση των ΗΠΑ για αποπληρωμή της στρατιωτικής βοήθειας που παρέχον έως τώρα στο Κίεβο, αλλά και καμιά αναφορά στις εγγυήσεις ασφαλείας που ζητούσε το Κίεβο από τις ΗΠΑ. Φυσικά, αν η συμφωνία παραμένει λεόντεια -υπέρ των ΗΠΑ- στο οικονομικό πεδίο, παραμένει ερωτηματικό το πώς και πότε θα αξιοποιηθεί. Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι ένα σημαντικό τμήμα των σπάνιων γαιών βρίσκεται στις περιοχές που έχει κατακτήσει η Ρωσία. Οι ιμπεριαλιστές πολύ σπάνια και με μεγάλο ρίσκο επενδύουν σε περιοχές που όχι μόνο δεν έχει διασφαλιστεί η κυριαρχία τους, αλλά πολύ περισσότερο που μαίνεται ένας πόλεμος και μάλιστα τέτοιος κλίμακας. Όπως το είχαμε γράψει πρόσφατα στην εφημερίδα, οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές μέσω αυτής της συμφωνίας κυρίως κερδίζουν «την άμεση και «νόμιμη» παρουσία τους στο πεδίο του ανταγωνισμού, στα σύνορα του στρατηγικού αντιπάλου τους». Επιπλέον, θα προσθέταμε πως έτσι κατοχυρώνουν και ένα ισχυρό εργαλείο παρέμβασης στα ευρωπαϊκά πράγματα και τις ενδοευρωπαϊκές ισορροπίες.

Μία μέρα μετά τη συμφωνία για τα ορυκτά, οι ΗΠΑ ανακοινώνουν πως αποχωρούν από τη διαδικασία διαμεσολάβησης μεταξύ Ουκρανίας-Ρωσίας. Η Τάμι Μπρους, εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών, δήλωσε συγκεκριμένα ότι οι ΗΠΑ θα αλλάξουν «τον τρόπο με τον οποίο συμβάλλουν» στις συνομιλίες και δεν θα μεταβαίνουν από χώρα σε χώρα για διαβουλεύσεις. Η ίδια σημείωσε ότι το Κίεβο και η Μόσχα πρέπει να υποβάλουν «συγκεκριμένες» προτάσεις για τον τερματισμό της σύγκρουσης και να ξεκινήσουν συζητήσεις μεταξύ τους. Την επομένη ο Τραμπ φέρεται να υπογράφει την πρώ-

τη πώληση στρατιωτικού εξοπλισμού στην Ουκρανία, ενώ στο καθεστώς του Κιέβου δεν έχουν σταματήσει ούτε μια μέρα να πηγαίνουν όπλα, τόσο από τις συμφωνίες με την προηγούμενη διοίκηση των ΗΠΑ όσο και από τους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές. Μάλιστα, γράφεται πως αυτές τις μέρες έχουμε επιτάχυνση της αποστολής όπλων στο Κίεβο.

Σε ποια φάση μπαίνουμε;

Δεν θα θέλαμε καν να σκεφτούμε τι θα γίνει, εάν ο Ζελένσκι προχωρήσει σε έναν τυχοδιωκτισμό μεγάλης κλίμακας την ημέρα της 9ης Μαΐου. Γράφεται πως «τραβήχτηκαν αυτιά» από κάποιους Δυτικούς, ενώ και η κινέζικη ηγεσία έστειλε αυστηρό μήνυμα και έτσι το καθεστώς του Κιέβου θα «περιοριστεί» σε κάτι που αφορά την Κριμαία ή τις άλλες ουκρανικές περιοχές που κατέχει η Ρωσία. Βέβαια, ποτέ δεν μπορείς να είσαι σίγουρος, ειδικά όταν υπάρχουν ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως η Βρετανία, που έχει μετατραπεί σε προβοκάτορα διαρκείας.

Από τον -κατά Τραμπ- «καλό Πούτιν» περάσαμε στο ότι «ο Πούτιν τον εκνευρίζει», από εκεί στο ότι «δεν θέλει να σταματήσει τον πόλεμο και απλώς τον καθυστερεί» για να καταλήξει ότι «θα μου πάρει δύο τρεις εβδομάδες να δω τι θα κάνω με τη Ρωσία»! Ίσως όχι με τον πιο συνηθισμένο τρόπο, όμως αυτή η πορεία δηλώσεων αναδεικνύει αυτό που

είχαμε επισημάνει εδώ και πολύ καιρό, κόντρα στο «γενικό κλίμα» και τις αναλύσεις του συρμού που παρέβλεπαν ή αγνοούσαν τα χαρακτηριστικά αυτής της σύγκρουσης. Ότι δηλαδή ακόμη και αν δεν ίσχυε -που ισχύει στο ακέραιο- η εκτίμησή μας ότι η διοίκηση Τραμπ επιχειρούσε να τροποποιήσει τους όρους του πολέμου, σε καμιά περίπτωση ούτε ο Τραμπ, ούτε οποιοσδήποτε άλλος θα μπορούσε (...δεν θα τον άφηναν) ακόμα και να ήθελε να αγνοήσει την κρισιμότητα της σύγκρουσης αυτής και τα παγκόσμια διακυβεύματα με τα οποία συνδέεται. Πολύ περισσότερο που η διοίκηση Τραμπ, μέσω του «ειρηνευτικού» του σχεδίου, επιδίωκε -δίνοντας ορισμένα πράγματα στη Μόσχα- να εκμαιεύσει (μάταια!) κάποιες υποχωρήσεις της Μόσχας για τις εγγυήσεις ασφαλείας στο Κίεβο, τέτοιες που θα άλλαζαν την πορεία του πολέμου.

Μάλλον όλες οι τελευταίες εξελίξεις καταδεικνύουν ότι μπαίνουμε -αν δεν έχουμε ήδη μπει- σε μια φάση που τα ιμπεριαλιστικά επιτελεία και κυρίως αυτό των ΗΠΑ αξιολογούν τα αποτελέσματα των μέχρι τώρα κινήσεών τους. Βαραίνει ειδικά το γεγονός ότι η διαπραγματευτική διαδικασία οδηγείται σε αδιέξοδο και έτσι τόσο οι ΗΠΑ όσο και η Ρωσία, αλλά και οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές, πρέπει να προετοιμάσουν τα επόμενα βήματά τους στην ουκρανική σύγκρουση.

Ινδία και Πακιστάν

Απειλή για έναν νέο άδικο και αντιδραστικό πόλεμο!

Ο νέος κύκλος έντασης ανάμεσα στην Ινδία και το Πακιστάν, ο οποίος ξεκίνησε με τη δολοφονική τρομοκρατική επίθεση στο Παχαλγκάμ, στο Τζαμού-Κασμίρ στις 22 Απριλίου και εξελίχθηκε σε εκατέρωθεν πυραυλικές επιθέσεις και βομβαρδισμούς σε πόλεις του Πακιστάν στη βόρεια ινδο-πακιστανική μεθόριο και πολεμικές απειλές, υπενθύμισαν τους κινδύνους για τους λαούς των δύο κρατών από την πολύχρονη αντιπαράθεση των δύο αντιδραστικών αστικών-φεουδαρχικών τάξεων. Μια αντιπαράθεση που καλλιεργείται από τις αντιδραστικές φιλοδοξίες των δύο πλευρών, τόσο για τον ρόλο που επιφυλάσσει η κάθε μία για τον εαυτό της στις περιφερειακές εξελίξεις στη νότια Ασία, όσο και από τις προθέσεις τους να συμμετάσχουν σε διεθνείς συμμαχίες αναβαθμίζοντας την επιρροή τους. Ταυτόχρονα, και οι δύο αντιδραστικές κλίκες αξιοποιούν τον εθνικισμό και τον θρησκευτικό φανατισμό για να κερδίσουν την εσωτερική υποστήριξη και να αντιμετωπίσουν έτσι τα ποικίλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα εκατομμύρια των φτωχών και εξαθλιωμένων Ιν-

δών και Πακιστανών. Ήδη, τόσο στην Ινδία όσο και στο Πακιστάν τα αστικά κόμματα και οι διάφορες αστικές μερίδες που συγκρούονται αδιάκοπα για τη νομή της εξουσίας έχουν συσπειρωθεί και συγχρονιστεί με τις πολεμικές ιαχές των δύο αντιδραστικών και πολεμοκάπηλων κυβερνήσεων.

Ο πληθυσμός στο Κασμίρ και στο Τζαμού, ο οποίος για χρόνια ζει διαιρεμένος, χωρίς εθνικά δικαιώματα και κάτω από σκληρή καταπίεση την οποία έχει ενισχύσει τον τελευταίο καιρό το ινδικό κράτος, θα είναι ο μεγάλος χαμένος από την τυφλή τρομοκρατική επίθεση και τις αντιδράσεις που προκάλεσε. Το ίδιο χαμένοι θα είναι και οι λαοί του Πακιστάν και της Ινδίας, που θα πληρώσουν με αίμα και νέες αντικοινωνικές στρατιωτικές δαπάνες μια κλιμάκωση της σύγκρουσης. Σε μια περίοδο στην οποία πολλαπλασιάζονται οι αντιθέσεις και οι συγκρούσεις ανάμεσα στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, τέτοιες αντιπαράθεσεις μπορεί να υποδαυλιστούν και να αξιοποιηθούν για ευρύτερα πολεμικά παιχνίδια σε βάρος των λαών όλης της περιοχής και πέρα από αυτήν.

γράφει ο Δημήτρης Παυλίδης

Λόφοι της Καρεγκούτα, Τελανγκάνα

Μια ...Γάζα στην κεντρική Ινδία !

Στα σύνορα της Τσατίσγκαρ με την Τελανγκάνα, των δύο ινδικών πολιτειών στην κεντρική Ινδία, οι Μαύροι Λόφοι της Καρεγκούτα, με ύψος περίπου 1.500 μέτρα, θεωρούνται από δεκαετίες απόρρητο φρούριο του ναζαλιτικού ένοπλου κινήματος. Πρόκειται για μια συστάδα περισσότερων από δεκαπέντε αφιλόξενων ορεινών όγκων με απόκρημνες πλαγιές, κατάσπαρτων από βράχους και σπηλιές που εκτείνονται διαδοχικά σε μήκος εξήντα χιλιομέτρων. Σύμφωνα με τα καθεστωτικά ινδικά ΜΜΕ, τις τελευταίες εβδομάδες όλη η περιοχή έχει περικυκλωθεί από χιλιάδες στρατιώτες, αστυνομικούς και παραστρατιωτικούς στα πλαίσια μιας εξελισσόμενης μεγάλης επιχείρησης κατάληψής τους. Οι αρχές ασφαλείας του ινδικού κράτους ισχυρίζονται πως εκεί κρύβονται ορισμένα από τα σημαντικότερα ηγετικά στελέχη του παράνομου ινδικού μαοϊκού Κ.Κ. και επίλεκτες δυνάμεις του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού, μεταξύ αυτών το διαβόητο για τις ικανότητες του στον ανταρτοπόλεμο, Πρώτο Τάγμα.

«Kagaar» στα χίντι σημαίνει τελικός/τελική. Έτσι ονόμασαν οι ινδικές ομοσπονδιακές κυβερνητικές δυνάμεις τη στρατιωτική επιχείρηση που ξεκίνησαν στην κεντρική Ινδία τον Ιανουάριο του 2024, με φιλόδοξο στόχο την οριστική συντριβή του ένοπλου μαοϊκού κινήματος. Η επιχείρηση Kagaar είναι τμήμα της ευρύτερης εκστρατείας ενάντια στην εσωτερική κοινωνική εξέγερση, η οποία εγκαινιάστηκε το 2017 με την ονομασία SAMADHAN-Prahar και αποτελεί συνέχεια της επιχείρησης Πράσινο Κυνήγι. Η τελευταία εγκαινιάστηκε το 2009 από την κυβέρνηση του Κογκρέσου και οι υπολοιπες από τις κυβερνήσεις Μόντι με επικεφαλής το ινδοιστικό ακροδεξιό κόμμα Μπαρράτγια Τζανάτα. Και στις δύο φάσεις, οι στρατιωτικές επιχειρήσεις είχαν τους ίδιους σκοπούς και χρησιμοποίησαν τα ίδια βάρβαρα και αιματηρά μέσα. Επιδίωξη η καθυπόταξη της αντίστασης των αυτοχθόνων φυλών (Αντιβάσι) στα δάση της κεντρικής και ανατολικής Ινδίας, για την αρπαγή της γης τους από τις μεγάλες εταιρίες, αλλά και η αντιμετώπιση της κοινωνικής επαναστατικής πάλης των φτωχών Ινδών για δικαιώματα και επιβίωση. Σε αυτούς τους μεγάλους κοινωνικούς αγώνες στην ινδική ενδοχώρα έχουν πρωταγωνιστήσει οι μαοϊκοί, προβάλλοντας για δεκαετίες το όραμα για μια Ινδία της κοινωνικής δικαιοσύνης και του σοσιαλισμού. Πέτυχαν να κινητοποιούν εκατομμύρια ανθρώπους και να οργανώσουν ένα μαζικό ένοπλο κίνημα με αντοχή, οι ρίζες του οποίου βρίσκονται στην αγροτική εξέγερση του Ναζαλμπάρι στη Δυτική Βεγγάλη το 1967.

Naxal Mukh Bharat Abhiyan! Εκστρατεία για Ινδία καθαρή από Ναζαλίτες! Αυτό υποσχέθηκε το πρωτοπαλίκαρο του Ινδού πρωθυπουργού, ο υπουργός Εσωτερικών Αμίτ Σαχ, ινδοιστής πολιτικός με καταγωγή, όπως και ο Μόντι, από την Γκουτζαράτ, κηρύσσοντας την κλιμάκωση του πολέμου σε βάρος των φυλών και των μαοϊκών στον λεγόμενο Κόκκινο Διάδρομο στην κεντρική/ανατολική Ινδία. Για να κάμψει κάθε πολιτικό δισταγμό, συγκέντρωσε τον προηγούμενο Οκτώβριο τους επικεφαλής των κυβερνήσεων των πολιτειών Άντρα Πραντές, Μπιχάρ, Τσατίσγκαρ, Τζαρκάντ, Τελαγκάνα, Οντίσα, Μαχαράστρα και Μάντια Πραντές και άλλους κρατικούς και στρατιωτικούς παράγοντες, με σκοπό τον συντονισμό των στρατιωτικών επιχειρήσεων με την συμμετοχή ομοσπονδιακών και τοπικών δυνάμεων κάτω από ενιαίο κέντρο. Εκεί διακήρυξε πως ο στόχος της ινδικής κυβέρνησης είναι η συντριβή του μαοϊκού αντάρτικου μέχρι τα τέλη Μαρτίου του 2026 και ζήτησε την κλιμάκωση των επιθέσεων.

Αμπούτζ στη γλώσσα Κόντι είναι συνώνυμο του ακατανόητου, του άγνωστου ή και του τρελού. Αμπουτζμάντ είναι οι άγνωστοι, ανεξερεύνητοι λόφοι. Οι λόφοι μπορεί να είναι άγνωστοι για το ινδικό κράτος, αλλά όχι για τους ανθρώπους που ζουν εκεί. Η περιοχή έχει έκταση περίπου όσο η Γκόα και βρίσκεται μέσα στην ευρύτερη περιοχή της Μπαστάρ, με μέγεθος σχεδόν 39 χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα, όσο και η πολιτεία της Κεράλα. Σε αυτή την πυκνά δασωμένη περιοχή, στον πληθυσμό της οποίας επικρατούν οι αυτόχθονες φυλές, επικεντρώθηκαν οι επιθέσεις. Ύστερα από χρόνια αποτυχιών, το ινδικό κράτος επιστράτευσε πόρους για να ανοίξει δρόμους, να εξαγοράσει ντόπι-

Πηγές και προτάσεις

ΔΙΑΒΑΣΤΕ μια έκθεση της Λαϊκής Ένωσης για τα Δημοκρατικά Δικαιώματα στις 10/2/2025 για την επιχείρηση Καγκάαρ, www.pudr.org/press-statements/thirteen-months-of-kagaar-securitization-and-human-rights-in-chhattisgarh/

Στο atheatoskosmosps.blogspot.com τα κείμενα συνήθως είναι εκτενέστερα εκείνων της έντυπης έκδοσης

ους και να εγκαταστήσει στρατόπεδα. Παράλληλα, αξιοποίησε την υπεροχή από τον αέρα και χρησιμοποίησε προηγμένο τεχνολογικά και βαρύ εξοπλισμό (εναέρια μέσα, ελικόπτερα, drones, τεθωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού για την προστασία από τις νάρκες κ.λπ.) για να διεισδύσει σε δύσβατες περιοχές. Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του ινδικού φασιστικού καθεστώτος, οι επιχειρήσεις έχουν τα κλασσικά χαρακτηριστικά ενός ολοκληρωτικού βρώμικου πολέμου. Για να απομονωθούν οι αντάρτες μπαίνει στον στόχο ο ντόπιος πληθυσμός, εξαναγκάζεται να μετακινηθεί από τα χωριά και αντιμετωπίζει συνεχή δολοφονική βία και τρομοκρατία. Πολλοί από τους νεκρούς που παρουσιάζουν ως αντάρτες οι κυβερνητικές δυνάμεις είναι άμαχοι κάτοικοι της περιοχής, που δολοφονούνται και μόνο με την υποψία πως παρέχουν κάλυψη και βοήθεια στους αντάρτες. Για όσους από τους αντάρτες δεχθούν να παραδοθούν προβλέπεται μια επιταγή 50 χιλιάδων ρουπιών για κίνητρο, δηλαδή γύρω στα 500 ευρώ. Στην αρχική φάση της η επιχείρηση εξόντωσης Καγκάαρ, που έχει σε ορισμένες περιπτώσεις χαρακτηρίσει γενοκτονίας, κινητοποίησε 10 χιλιάδες στρατιωτικούς που εγκαταστάθηκαν σε 6 στρατόπεδα, ξεπερνώντας αριθμητικά τους κατοίκους της περιοχής σε αναλογία τρία προς επτά. Τελευταία έφτασαν ενισχύσεις από 6 χιλιάδες στρατιώτες, πλησιάζοντας σε συνολικό αριθμό τις 24 χιλιάδες, ως απάντηση στις εκκλήσεις για κατάπαυση του πυρός και διαπραγματεύσεις που απηύθυνε ακόμη και η ηγεσία του ΚΚ Ινδίας (Μαοϊκού). «Δεν είναι ώρα για διάλογο», δήλωσε κυνικά ο υπουργός Εσωτερικών της πολιτείας Τσατίσγκαρ, Βιτζάι Σάρμα. Σύμφωνα με εκθέσεις οργανώσεων για τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα από την αρχή του 2024, μόνο στο Μπαστάρ περισσότεροι από 400 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί, συμπεριλαμβανομένων αμάχων και παιδιών, γυναίκες έχουν βιαστεί και κακοποιηθεί και χωριά έχουν εκκενωθεί. Μόνο στις 8 Μαΐου, σύμφωνα με πληροφορίες που έδωσαν αξιωματικοί σε ινδικά ΜΜΕ, 22 αντάρτες σκοτώθηκαν στη Μπιτζαπούρ. Το ινδικό αστικό κράτος αντιμετωπίζει την αντίσταση στην ευρύτερη περιοχή του αριστερού εξτρεμισμού, όπως

την ονομάζει, ως κανονικό πόλεμο. Ενδεικτικό γι' αυτό είναι ένα πρόσφατο άρθρο στο καθεστωτικό India Today, στο οποίο γίνεται παραλληλισμός με την «τρομοκρατία» στο Τζαμού-Κασμίρ: «Είναι ένας πόλεμος που έχει προκαλέσει έναν βαρύ απολογισμό. Τα τελευταία 20 χρόνια, 2.344 μέλη των δυνάμεων ασφαλείας έχουν χάσει τη ζωή τους πολεμώντας τους Ναζαλίτες, αριθμός τετραπλάσιος από τον αριθμό των απωλειών του ινδικού στρατού που σκοτώθηκαν στον πόλεμο του Καργίλ το 1999. Στην πραγματικότητα, περισσότεροι έχουν σκοτωθεί πολεμώντας τους Ναζαλίτες παρά πολεμώντας τους τρομοκράτες στο Τζαμού και Κασμίρ»! Ενώ ένας ακροδεξιός ινδοιστικός λογαριασμός στο Instagram, που υπερασπίζεται τη σιωνιστική θηριωδία στη Γάζα, έγραψε προχθές με αφορμή τους σκοτωμένους Ναζαλίτες: «Από το Παχαλγκάμ ως το Μπιτζαπούρ, οι εχθροί της Ινδίας κυνηγιούνται και θάβονται»! συνδέοντας όσα συμβαίνουν στο Κασμίρ με αυτά που γίνονται στην κεντρική Ινδία.

Η ινδική άρχουσα τάξη δεν έχει κρύψει τις φιλοδοξίες της να αναβαθμίσει τον διεθνή ρόλο και να πρωταγωνιστήσει στη διαμόρφωση των διεθνών συμμαχιών. Γνωρίζει καλά πως μια από τις προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση αυτών των φιλοδοξιών είναι η αντιμετώπιση των εσωτερικών κοινωνικών και πολιτικών προκλήσεων και η διαμόρφωση ενός ισχυρού εθνοκεντρικού μετώπου. Με βαθιές οικονομικές και κοινωνικές αντιθέσεις, εθνικό-θρησκευτικές διαιρέσεις και απίστευτες ανισότητες, γνωρίζει καλά πως αυτό δεν μπορεί να γίνει με πολιτικά μέσα και την πειθώ, αλλά κυρίως με την υποδούλιση του ινδοιστικού εθνικισμού και φανατισμού και την άσκηση μαζικής βίας και καταπίεσης. Ακριβώς αυτό που κάνει εδώ και χρόνια στην Κεντρική Ινδία και κλιμακώνει επικίνδυνα σε βάρος των πληθυσμών της υπαίθρου και όσων βρίσκονται στο πλευρό τους ενάντια στην γενοκτονική πολιτική του κράτους και των εταιριών. Η άμεση διεθνής κινητοποίηση για να σταματήσει η ανθρωποσφαγή που επίκειται στους λόφους της Καρεγκούτα και σε όλη τη γύρω περιοχή αποτελεί επείγουσα ανάγκη!

Καναδάς

Πρόωρες εκλογές στη σκιά του Τραμπ

Τα όσα διαδραματίστηκαν τους τελευταίους 3-4 μήνες στην πολιτική σκηνή του Καναδά δεν έχουν προηγούμενο. Όλα έδειχναν ότι οι Συντηρητικοί, υπό την ηγεσία του Πουαλιέβρ, θα έπαιρναν ξανά τη διακυβέρνηση της χώρας, έπειτα από τα δέκα χρόνια του Τριντό στην εξουσία.

Από τον Ιανουάριο, τα γεγονότα κύλησαν με πρωτοφανή ταχύτητα. Όταν ο Τριντό ανακοίνωσε την παραίτησή του στις 6 Ιανουαρίου, το κόμμα του, οι «Φιλελεύθεροι», είχε φτάσει σε δημοσκοπικό ναδίρ. Ο ηγέτης των Συντηρητικών, Πουαλιέβρ, προηγούνταν με 25 μονάδες διαφορά! Τον Τριντό τον διαδέχεται ο τεχνοκράτης Κάρνεϊ, που ορκίστηκε πρωθυπουργός στις 14 Μαρτίου και εννέα ημέρες αργότερα, έπειτα από ένα ταξίδι στην Ευρώπη και σειρά από πολιτικές επαφές, προκήρυξε εκλογές.

Όπως είναι γνωστό, η επιστροφή του Τραμπ στον Λ. Οίκο συνοδεύεται με πρωτοφανείς επιθέσεις εναντίον του Καναδά. Οι ομοβροντίες τελωνειακών δασμών και οι απειλές περί προσάρτησής του ή απορρόφησής του από τις ΗΠΑ, ώστε να γίνει η «51η πολιτεία», άλλαξαν δραματικά τα δεδομένα, πυροδοτώντας απρόσμενες πολιτικές εξελίξεις και αστάθμητες προοπτικές. Οι παρεμβάσεις του Τραμπ κορυφώθηκαν την ημέρα των εκλογών, χαρακτηρίζοντας «τεχνητά» τα σύνορα των δύο χωρών και προσθέτοντας πως η χώρα θα ήταν καλύτερα αν ήταν μια «πολύτιμη» αμερικανική πολιτεία, για αυτό πρέπει οι Καναδοί να ψηφίσουν αυτόν που θα τους οδηγήσει σε αυτό! Το πώς θα γίνει πολιτεία μια χώρα με μεγαλύτερη έκταση από τις ΗΠΑ, το αφήνει να αιωρείται, μη αποκλείοντας και δυναμικότερες επεμβάσεις! Κατά συνέπεια, το κεντρικό σύνθημα των εκλογών, που επηρέασε καθοριστικά το αποτέλεσμα, επικεντρώθηκε στην απειλή: «έρχονται οι Αμερικανοί»!

Ο Κάρνεϊ (κεντρικός τραπέζιτης σε Βρετανία και Καναδά), με μια εντυπωσιακή ανατροπή κέρδισε τις ομοσπονδιακές εκλογές στις 28/4 και είναι ο νέος πρωθυπουργός του Καναδά με 169 έδρες. (Για απόλυτη πλειοψηφία, απαιτούνται 172 έδρες). Εκείνο που παραμένει ασαφές αφορά το αντίκρισμα των προθέσεών του. Ο αντίπαλός του Συντηρητικός, Πουαλιέβρ (143 έδρες) πλήρωσε ακριβό τίμημα για τη συνάφεια των προτάσεών του, της ιδεολογίας του, ακόμα και του ύφους του με τον Τραμπ. Αρχικά, η ιδεολογική ευθυγράμμιση του Πουαλιέβρ με τον Τραμπ, τον βοήθησε να «εκτοξευτεί» δημοσκοπικά. Σήμερα, πάντως, κατηγορεί τους Φιλελεύθερους ότι κατέστησαν τον Καναδά υπερβολικά εξαρτημένο από τις ΗΠΑ! Οι Φιλελεύθεροι του Τριντό βασίζονταν στους Νέους Δημοκράτες για να παραμείνουν στην εξουσία. Σήμερα δεν είναι προφανές αν μπορεί να σχηματιστεί κυβέρνηση συμμαχίας και οι κυβερνήσεις μειοψηφίας στον Καναδά σπανίως διαρκούν πάνω από δύο-δυόμισι χρόνια.

Ο Κάρνεϊ υπερτόνισε στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας τις αμερικανικές απειλές, χαρακτηρίζοντάς τες απόλυτα αληθινές: «Στις ζωές μας μπήκε στο χάος. Είναι τραγωδία, αλλά είναι επίσης πραγματικότητα». Και επέμενε ότι «το ζήτημα-κλειδί αυτών των εκλογών» ήταν ποιος θα μπορέσει «να εναντιωθεί στον πρόεδρο Τραμπ με τον πιο επαρκή τρόπο» με δεδομένο ότι: «Η παλαιά σχέση που είχαμε με τις Ηνωμένες Πολιτείες, η οποία βασιζόταν στην εμβάθυνση της ολοκλήρωσης των οικονομιών μας και στη στενή συνεργασία στον τομέα της

ασφάλειας και του στρατού, έχει τελειώσει». Η αντιπαράθεση με τον Τραμπ που επωμίστηκε ο Κάρνεϊ, προεκλογικά είχε αποτέλεσμα. Αλλά τα ζητήματα που τέθηκαν δεν είναι σίγουρο ότι θα απαντηθούν μετεκλογικά.

Επίσης, υποσχέθηκε, όπως και οι Ευρωπαίοι, να «θωρακίσει» τον Καναδά με αύξηση αμυντικών δαπανών, την εμβάθυνση της δέσμευσης στο ΝΑΤΟ, την προσήλωση στην πολυμέρεια και την ενδυνάμωση των εμπορικών σχέσεων με την Ευρώπη και άλλους εταίρους στον ινδο-ειρηνικό.

Ωστόσο, όλα αυτά έχουν, με έναν τρόπο, πίσω τους τις ΗΠΑ. Ο Καναδάς θεωρείται η πιο ευθυγραμμισμένη με τις ΗΠΑ χώρα του κόσμου και εκεί κατευθύνεται το 75% των εξαγωγών του. Πάντως ο Κάρνεϊ, σε μετεκλογική συνέντευξή του, δεσμεύτηκε να αρχίσει σύντομα νέες εμπορικές διαπραγματεύσεις με τον Τραμπ και να επαναδιαπραγματευθεί νέα

εμπορική συμφωνία με τις ΗΠΑ. Με τη συνέντευξη αυτή ετοίμασε το έδαφος για συνάντηση με τον Τραμπ, η οποία και πραγματοποιήθηκε στις 6/5, στην Ουάσιγκτον. Λίγο πριν από την άφιξη του Κάρνεϊ πάντως, ο Τραμπ έδειξε τις προθέσεις του με μια ανάρτησή του στον ιστότοπό του: «Δεν χρειαζόμαστε τίποτα από αυτούς, αυτοί, από την άλλη, χρειάζονται τα πάντα από εμάς»!

Πρόσφατα ο Τραμπ, μιλώντας στο κανάλι NBC, διαχώρισε Καναδά και Γροιλανδία. Ενώ άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο βίαιης προσάρτησης της Γροιλανδίας, αναγνώρισε παράλληλα ότι μια στρατιωτική επιχείρηση στον Καναδά είναι εξαιρετικά απίθανη. Ταυτόχρονα, ωστόσο, αναφέρθηκε στις στρατηγικές καλύψεις που παρέχουν οι ΗΠΑ στον Καναδά, επισημαίνοντας ότι ο Καναδάς ξοδεύει λιγότερα για την άμυνα από οποιαδήποτε άλλη χώρα του ΝΑΤΟ.

Όλα δείχνουν ότι η πίεση των ΗΠΑ

στον Καναδά θα συνεχίσει αυξανόμενη. Όσο για τα στηρίγματα που ψάχνει ο Καναδάς (Ευρώπη, Ινδο-ειρηνικός) και για την αναζήτηση νέων εξαγωγικών προορισμών, δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Άλλωστε, οι σχέσεις του Καναδά με την Κίνα και την Ινδία έχουν γίνει όλο και πιο τεταμένες τα τελευταία χρόνια, λόγω της πλήρους στοίχισής του με τις ΗΠΑ.

Αυτές οι εκλογές είναι οι πρώτες καναδικές εκλογές που έγιναν με τη σκιά ενός Αμερικανού προέδρου να δεσπόζει τόσο πολύ πάνω από την κάλπη. Αυτή η κάλπη στήθηκε για να καθορίσει, υποτίθεται, το πώς θα σταθεί και θα κινηθεί η χώρα: σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον έντονων γεωπολιτικών και οικονομικών αντιπαραθέσεων, μπροστά σε ποικίλες προκλήσεις, αλλά και σε ασφυκτική πίεση από τις ΗΠΑ.

XB

Ιβηρική χερσόνησος «Ανανεώσιμο» μπλακάουτ;

Στις 28 Απριλίου 2025, μία διακοπή ρεύματος στην Ισπανία οδήγησε σε ολικό 24ωρο μπλακάουτ τόσο την Ισπανία όσο και την Πορτογαλία καθώς και τμήμα της Γαλλίας. Η επίσημη αναφορά μιλούσε για ένα ιδιαίτερα σπάνιο κλιματικό φαινόμενο, αυτό της «προκλητής ατμοσφαιρικής δόνησης». Ο εν λόγω ισχυρισμός δεν είναι αβάσιμος αφού κάτι τέτοιο έχει καταγραφεί και είναι επιστημονικά τεκμηριωμένο. Εν συντομία, εάν ιονιστούν τα μόρια του αέρα στην ατμόσφαιρα, δημιουργούνται φορτία τα οποία μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά τα ηλεκτρικά δίκτυα υψηλής τάσης και να προκληθεί διακοπή ηλεκτροδότησης.

Πιο αναλυτικά, ο ιονισμός αυτός μπορεί να προκληθεί από ισχυρές ηλιακές εκλάμψεις οι οποίες με τη σειρά τους προκαλούν τεράστιες γεωμαγνητικές διαταραχές. Αυτό με τη σειρά του προκαλεί ηλεκτρικά ρεύματα εδάφους χαμηλής συχνότητας, τα

οποία διαταράσσουν τη λειτουργία της γείωσης στα ηλεκτρικά δίκτυα και τους μετασχηματιστές ρεύματος. Όταν δεν λειτουργεί η γείωση, αυτό έχει ως αποτέλεσμα να βγαίνουν εκτός λειτουργίας οι μετασχηματιστές τάσης, τα μηχανήματα τα οποία μετατρέπουν το ρεύμα υψηλής τάσης σε μέση και χαμηλή ώστε να είναι διαθέσιμο για κατανάλωση.

Βέβαια, υπάρχουν αρκετά συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης για να υπάρξει προστασία από ένα τέτοιο φαινόμενο. Τόσο δορυφόροι όσο και παρατηρητήρια σε διάφορα σημεία του πλανήτη παρακολουθούν 24 ώρες την ημέρα 7 μέρες την εβδομάδα τη δραστηριότητα του ήλιου και μπορούν να δώσουν μία σχετικά έγκαιρη προειδοποίηση όταν συμβεί κάτι τέτοιο. Βέβαια ο χρόνος είναι πολύ μικρός, μόλις 15 με 60 λεπτά πριν χτυπήσει μία ηλιακή καταιγίδα, όπως ονομάζεται.

Το γεγονός πάντως είναι ότι μάλ-

λον δεν υπήρξε τέτοιο φαινόμενο το οποίο να ήταν ικανό να προκαλέσει τέτοιου μεγέθους μπλακάουτ. Αντιθέτως, πολλά δεδομένα συνηγορούν στο ότι αυτή η διακοπή προκλήθηκε από μεγάλη αστάθεια που παρουσιάστηκε στο διασυνδεδεμένο ηλεκτρικό δίκτυο από τον μεγάλο αριθμό ανεμογεννητριών και ΦΒ πάνελ που ήταν συνδεδεμένα επάνω στο δίκτυο. Και παρ' όλη την αλματώδη τεχνολογική ανάπτυξη των ΑΠΕ, υπάρχουν ακόμη άλυτα ζητήματα όσον αφορά τη σταθερότητα στο δίκτυο διανομής ηλεκτρικής ενέργειας.

Ο λόγος για αυτή τη διακύμανση είναι ότι το ηλεκτρικό ρεύμα θα πρέπει να έχει σταθερή συχνότητα στα 50Hz. Αυτό μπορεί να ρυθμιστεί όταν μιλάμε για κινητήρες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, για το λόγο ότι, σταθεροποιώντας τον αριθμό των στροφών των κινητήρων, είναι δυνατός ο επιτυχής συγχρονισμός της συχνότητας. Με την εισαγωγή στο σύ-

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονόκοσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Οι αναλύσεις που μονομερώς -και για λόγους «αντιπολίτευσης» στον Τραμπ- εστιάζουν στην οικονομική και γενικότερη ανασυγκρότηση που θα προκαλέσουν στην Κίνα οι αμερικάνικοι δασμοί, σε σύγκριση με τις ζημιές που θα υποστούν οι ΗΠΑ, προσπερνούν το γεγονός ότι η τεράστια οικονομική μηχανή της Κίνας ήδη επηρεάζεται αρνητικά.

Η αποχώρηση της Apple από την Κίνα, όπου χρησιμοποιούσε τα κινέζικα παραγωγικά και εφοδιαστικά δίκτυα, είναι βέβαια μια εμβληματική ενέργεια, ωστόσο δεν είναι η μοναδική εξέλιξη σε αυτόν τον τομέα.

Δεν αφορά μόνο τις μη κινέζικες αλλά και τις κινέζικες επιχειρήσεις επίσης!

Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Goldman Sachs, περίπου 10 έως 20 εκατομμύρια εργαζόμενοι στην Κίνα σχετίζονται με εξαγωγές προς τις ΗΠΑ, ενώ ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων στις κινεζικές πόλεις φτάνει τα 473 εκατομμύρια. Οι νέοι δασμοί, που αγγίζουν συνολικά πάνω από το 100% της αξίας πολλών προϊόντων, επιτείνουν την κρίση.

Πολλά εργοστάσια στους βασικούς εξαγωγικούς κόμβους Yiwu και Dongguan αναγκάστηκαν να διακόψουν τη λειτουργία τους, στέλνοντας το μισό προσωπικό σε άτυπες άδειες, ενώ η παραγωγή ειδών χαμηλού κόστους, όπως παιχνίδια και αθλητικά είδη, έχει περιοριστεί δραματικά.

Η Nomura, μια άλλη τράπεζα, προβλέπει πιθανές απώλειες 5,7 εκατ. θέσεων εργασίας βραχυπρόθεσμα και 15,8 εκατ. μακροπρόθεσμα, καθώς το σοκ διαπερνά την οικονομία.

Τα κινέζικα κεντρικά κρατικά επιτελεία, αλλά και επιτελεία των μεγαλύτερων ή μικρότερων εξαγωγικών επιχειρήσεων ήδη προωθούν τις αναγκαίες προσαρμογές:

Η στροφή στην εσωτερική αγορά εί-

ναι μία τέτοια προοπτική, αλλά δεν πρόκειται να απορροφήσει την «αργούσα δυναμικότητα» των «άλλοτε» εξαγωγικών επιχειρήσεων.

Μία άλλη προοπτική είναι η ανακατεύθυνση των εξαγωγικών στόχων, δηλαδή η σύναψη πιο έντονων εμπορικών σχέσεων με ΕΕ, Ρωσία, Νοτιοανατολική Ασία, οι αγορές των οποίων θα απορροφήσουν τα «φτηνά» κινέζικα εμπορεύματα. Όμως ειδικά οι Ευρωπαίοι δεν θα ήθελαν να επαναλάβουν το σενάριο της ηλεκτροκίνησης στα αυτοκίνητα, όπου οι κινέζικες «χαμηλές» τιμές νίκησαν κατά κράτος τις Ευρωπαϊκές.

Πιο δυστοπικό φαίνεται το σενάριο μεταφοράς των κινέζικων επιχειρήσεων στο... εγγύς ασιατικό περιβάλλον, καθώς μετά τα χρονικά περιθώρια που δόθηκαν οι δασμοί του Τραμπ θα «ζητήσουν λογαριασμό» από τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας για κάτι τέτοιο. Ήδη είναι «κοινό μυστικό» ότι πολλές επιχειρήσεις σε Λάος, Καμπότζη, Βιετνάμ και Ταϊλάνδη είναι επί της ουσίας κινέζικων συμφερόντων.

Το σενάριο της μερικής «έστω» υποκατάστασης των εξαγωγών από την εσωτερική κινέζικη αγορά, αν και ανεπαρκές, εκ των πραγμάτων θα επιδιωχθεί να εξαντληθεί λοιπόν...

Το μυστικό όπλο σε αυτόν τον πόλεμο δασμών φέρει τον κινέζικο «συνθηματικό» νεολογισμό «guodo». Αλλά τι είναι το «guodo»;

Διαβάζουμε από το άρθρο «Gig economy: Το μυστικό όπλο της Κίνας στον εμπορικό πόλεμο κινείται σε μια “γκρίζα ζώνη”» στο in.gr:

«Η Κίνα στρέφεται προς την gig economy επειδή είναι τεράστια: η κρατικά ελεγχόμενη συνδικαλιστική ομοσπονδία εκτιμά ότι υπάρχουν 84 εκατομμύρια άνθρωποι που βασίζονται σε “νέες μορφές απασχόλησης”, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών διανομής και της μετακί-

νησης. Η κυβέρνηση επικαλείται μια ευρύτερη κατηγορία 200 εκατομμυρίων “ευέλικτων εργαζομένων”, συμπεριλαμβανομένων των αυτοαπασχολούμενων και των εργαζομένων μερικής απασχόλησης.

Και οι δύο αριθμοί ξεπερνούν κατά πολύ τις 54 εκατ. θέσεις εργασίας σε κρατικές επιχειρήσεις στις πόλεις και αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι του εργατικού δυναμικού των 734 εκατ. ατόμων. Μια εταιρεία διανομής, η Meituan, χρησιμοποιεί 7,5 εκατ. κούριερ που αμείβονται με 11 δισ. δολάρια ετησίως. Οι οδηγοί συχνά περιγράφουν την επίπονη εργασία τους ως guodu. Ο κ. Wan είναι χαρακτηριστικός. Ο 36χρονος έφαξε για την πιο καλοπληρωμένη και προσιτή δουλειά και είδε ότι οι οδηγοί παράδοσης φαγητού μπορούν να βγάλουν 10.000 γουάν τον μήνα. Διασχίζει το Πεκίνο με το σκούτερ του από τις 6 το πρωί έως τις 9 το βράδυ κάθε μέρα. “Κάθε δεκάρα μετράει αυτή τη στιγμή”, λέει. Οι κούριερς έχουν μεγάλη θέση στο μυαλό του κοινού. Το “Upstream”, μια πρόσφατη ταινία για έναν μεσήλικα προγραμματιστή που έγινε οδηγός-μεταφορέας, έβαλε τις τάξεις τους στη μεγάλη οθόνη».

Και συνεχίζει... «Αυτή η τεράστια οικονομία αναπτύσσεται, παρά τις εμπορικές συγκρούσεις και την πολυετή υποτονική καταναλωτική εμπιστοσύνη. Το εργατικό δυναμικό μέσω τρίτων εργολαβικών εταιρειών, είναι 41% μεγαλύτερο από ό,τι το 2021. Τον Μάρτιο οι επικεφαλής της δήλωσαν ότι αναμένουν υγιή ανάπτυξη τόσο της παράδοσης τροφίμων όσο και της παράδοσης αγορών. Η εταιρεία προβλέπεται να αυξάνει τις πωλήσεις της κατά περίπου 15% ετησίως μέχρι το 2027. Παρομοίως, ο αριθμός των αδειών μεταφοράς με αυτοκίνητο εκτοξεύτηκε από 2,9 εκατ. το 2020 σε 7,5 εκατ. το 2024.

Την ίδια ώρα η μάχη για μερίδιο αγοράς μεταξύ των ανταγωνιστικών εταιρειών σημαίνει ότι ένας πόλεμος προσλήψεων εξαπολύεται εν μέσω του εμπορικού πολέμου. Στις 21 Απριλίου η JD.com, μια εταιρεία ηλεκτρονικού εμπορίου που εισέρχεται στον τομέα των παραδόσεων, δήλωσε ότι θα προσλάβει 100.000 νέους αναβάτες μέχρι το τέλος Ιουλίου. Ο συνδυασμός των μειώσεων τιμών για τους καταναλωτές και του μεγαλύτερου εργατικού κόστους έχει τρομάξει τους επενδυτές, οι οποίοι έχουν στείλει τις τιμές των μετοχών σε πτώση. Αλλά περισσότερες θέσεις εργασίας, χαμηλές τιμές και χαμηλά περιθώρια κέρδους είναι ακριβώς αυτό που θέλει η κυβέρνηση της Κίνας, λέει ο Economist».

Αυτή η πλευρά της οικονομίας αναπτύσσονταν χωρίς την επίσημη έγκριση του σοσιαλφασιστικού ΚΚΚ σε έναν σκιώδη χώρο της οικονομίας, που επιπλέον δεν ήταν και ασφαλιστικά και προνοιακά καλυμμένος.

Ωστόσο, οι νέες επιχειρήσεις που αναδύθηκαν ή μεγάλωσαν μέσα σε αυτή την γκρίζα ζώνη υπόσχονται τώρα ότι θα επιδιώξουν, σε συνεργασία με το κράτος, να καλύψουν ασφαλιστικά τους εργαζομένους «τους».

Εδώ τίθενται δύο αναιρέσεις: Η πρώτη έχει να κάνει με την πικρή αλήθεια ότι χωρίς αντίστοιχα διευρυμένη μεταποίηση -δηλαδή «κανονική» παραγωγή- το μοντέλο αυτό δεν θα πάει μακριά.

Η δεύτερη έχει να κάνει με την εξάντληση των ορίων της μεσαίας τάξης που έχει αναπτυχθεί δίπλα στην τερατώδη πρωταρχική συσσώρευση, πάνω στις στρατιές του φτηνού εργατικού δυναμικού όλα αυτά τα χρόνια της άγριας καπιταλιστικής επέκτασης.

Το οποίο καλείται τώρα να... αυξήσει τα εισοδήματά του μέσα σε γκρίζες οικονομικές περιοχές.

Συνεχίζει το άρθρο: «Τον Φεβρουάριο η JD.com προσέφερε παροχές κοινωνικής ασφάλισης στους οδηγούς της. Η Meituan λέει ότι θα παρέχει “σταδιακά” κοινωνική ασφάλιση για τους κούριερ της, ξεκινώντας με ένα πιλοτικό πρόγραμμα το δεύτερο τρίμηνο του 2025. Απεγνωσμένες να εντυπωσιάσουν, οι επιχειρήσεις επενδύουν σε σταθμούς ανάπαυσης, γεύματα και επιδοτήσεις για τους οδηγούς, “για να το δει η κυβέρνηση”, λέει ένας οικονομολόγος.

Ένα τεράστιο ερώτημα είναι ποιος τελικά πληρώνει. Οι συντάξεις και η ιατροφαρμακευτική ασφάλιση ακούγονται υπέροχα στους εργαζόμενους, αλλά δεν είναι, αν προέρχονται άμεσα ή έμμεσα από τον μισθό τους. Η JD.com επιμένει ότι θα καταβάλλει τα ασφάλιστρα τόσο του εργοδότη όσο και του εργαζομένου σε ένα κρατικό σύστημα. Ο σκεπτικισμός περισεύει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αρκετοί οδηγοί, όταν ερωτώνται σχετικά με το σύστημα, χρησιμοποιούν τη φράση “το μαλλί εξακολουθεί να βγαίνει από την πλάτη του προβάτου” - τίποτα δεν έρχεται δωρεάν».

Δεν υπάρχουν όμως πολλές επιλογές. Όπως λέει ένα ακόμη άρθρο για την Κίνα «Η Κίνα αρχίζει να φαντάζεται έναν κόσμο χωρίς τους αμερικάνους καταναλωτές». Και σε αυτό θα επανέλθουμε

Απ’ ό,τι φαίνεται, έτσι ή αλλιώς ο εμπορικός πόλεμος ΗΠΑ-Κίνας θα απασχολήσει και θα «καταναλώσει» ακόμα πολλές οικονομικές στήλες...

στημα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας των ΑΠΕ φάνηκε από την αρχή η ανάγκη για την ανάπτυξη διατάξεων οι οποίες θα σταθεροποιούν την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας. Το πρόβλημα αυτό οφείλεται στην ίδια τη φύση των ΑΠΕ. Η παραγωγή ακολουθεί την ταχύτητα του ανέμου και την ένταση της ηλιοφάνειας. Οποιαδήποτε μικρή μεταβολή σε αυτούς τους καιρικούς παράγοντες επηρεάζει άμεσα τόσο το πόσο ρεύμα παίρνουμε όσο και τη συχνότητα του ρεύματος.

Και ενώ έχουν αναπτυχθεί διάφορες τεχνολογίες για να μπορέσουν να κάνουν την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανεμογεννήτριες και αιολικά όσο πιο σταθερή γίνεται, κάτι τέτοιο δεν είναι ακόμη εφικτό ώστε να εξαλειφθεί ο κίνδυνος από ένα μπλακάουτ σε ολόκληρες χώρες, όπως και εν τέλει φαίνεται ότι έγινε στην περίπτωση της Ισπανίας. Ο μόνος τρόπος να ξεπεραστούν αυτά τα σοβαρά τεχνικά προβλήματα τα οποία συγχρόνως έχουν σημαντικές κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές επιπτώσεις είναι να μπορέσει η ενέργεια που παράγεται από τις ΑΠΕ να αποθηκευτεί. Αυτό όμως με τη σειρά του αντιμετωπίζει ακόμη σοβαρότερα τεχνικά προβλήματα. Η αποθήκευση τε-

ράστιων ποσών ενέργειας που θα μπορούσε να κρατήσει σταθερή τη δυνατότητα ηλεκτροδότησης για ένα εύλογο χρονικό διάστημα για ολόκληρες χώρες στο σήμερα απλά... δεν υπάρχει!

Η διείσδυση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) στα ηλεκτρικά δίκτυα σε παγκόσμιο επίπεδο έγινε με τρομακτικά γρήγορο ρυθμό, ακολουθώντας τους ρυθμούς της τεράστιας κερδοφορίας που προσέφεραν οι επιχειρηρήσεις σε αυτές τις τεχνολογίες.

Όλο αυτό το κρεσέντο επενδύσεων έβαλε στην άκρη την ανάπτυξη δικλίδων ασφαλείας για την αποφυγή των μπλακάουτ. Και φυσικά να μην ξεχνάμε ότι αγνοήθηκαν οι τεράστιες επιπτώσεις που είχαν οι επενδύσεις πράσινης ενέργειας στο φυσικό περιβάλλον και στην αγροτική παραγωγή, με τεράστιες καλλιεργήσιμες εκτάσεις να αντικαθίστανται από φωτοβολταϊκά πάρκα και κορυφές βουνών να γεμίζουν ανεμογεννήτριες.

80 χρόνια μετά την αντιφασιστική νίκη Το τέρας δεν θα είχε ηττηθεί χωρίς τη συμβολή των κομμουνιστών

Η 80η επέτειος της συνθηκολόγησης της Γερμανίας και της λήξης του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου στην Ευρώπη δεν πρέπει να μείνει χωρίς να ανασυρθούν μνήμες από τον τιτάνιο εκείνον αγώνα. Επίσης, είναι μια αφορμή για την εξαγωγή συμπερασμάτων για τη φύση του πολέμου αυτού και τη στάση της ΕΣΣΔ και των κομμουνιστών σε αυτόν.

Πολλοί αναφέρονται, και σωστά ως έναν βαθμό, στα νούμερα για να αποδείξουν τις θυσίες στις οποίες υποβλήθηκε η Σοβιετική Ένωση. Πάνω από είκοσι εκατομμύρια νεκροί είναι ένα τεράστιο νούμερο που γέρνει τη ζυγαριά ως απόδειξη των αγώνων που έδωσαν οι Σοβιετικοί, όπως και της αγριότητας του πολέμου. Τα νούμερα όμως δεν αρκούν για να ειπωθεί η αλήθεια. Πολλοί, π.χ., χρησιμοποιούν αυτό το νούμερο ως απόδειξη της ανικανότητας του Στάλιν και του Κόκκινου Στρατού στην αρχή της γερμανικής εισβολής.

Αξίζει να γίνει μια μικρή αναφορά στα πριν του πολέμου, στον ίδιο τον πόλεμο και στη μεταπολεμική κατάσταση όπως αυτή διαμορφώθηκε, για να κατανοηθεί, όσο το επιτρέπει ένα μικρό άρθρο, ο αγώνας των κομμουνιστών ενάντια στο φασισμό και το ναζισμό.

Αρχικά, πρέπει να σημειωθεί ότι οι ναζί και οι φασίστες αναδύθηκαν κυρίως ως πολιτικό αντίβαρο στους κομμουνιστές και το παράδειγμα που έδινε η νεαρή τότε ΕΣΣΔ. Μια προλεταριακή επανάσταση δεν φαινόταν καθόλου μακρινή σε ολόκληρη σχεδόν την Ευρώπη και αυτό έπρεπε να ανακοπεί. Η ρητορική τους, η απλόχερη υποστήριξη των Χίτλερ και Μουσολίνι από το μεγάλο κεφάλαιο αλλά και όλους σχεδόν τους συντηρητικούς κύκλους το αποδεικνύει. Κομμουνιστές ήταν και οι πρώτοι έγκλειστοι του Νταχάου, ενώ φυλακίστηκε ή εκτελέστηκε και το σύνολο σχεδόν των στελεχών των κομμουνιστικών κομμάτων όπου πήραν την εξουσία φασιστικά ή φιλοφασιστικά κόμματα.

Η 3η Διεθνής είχε ήδη από νωρίς προτείνει στα κομμουνιστικά κόμματα τη σύμπληξη Λαϊκών Μετώπων, μια κίνηση που κυρίως αρνήθηκαν οι σοσιαλιστές και οι κεντρώοι διαφόρων χωρών. Ήταν

όμως φανερό ότι ο προσανατολισμός των κομμουνιστών ήταν ενάντια στο φασισμό και το ναζισμό.

Από αρκετούς δεν έχει συνδεθεί ο ισπανικός εμφύλιος πόλεμος με την αντιπαράθεση αυτή. Μόνο η Σοβιετική Ένωση και οι Διεθνείς Ταξιαρχίες στήριξαν τους Δημοκρατικούς, ενώ ο Άξονας βοήθησε τον Φράνκο με κάθε είδους μέσο. Ο βομβαρδισμός της Γκερνίκα είναι το πιο γνωστό, αλλά όχι το μοναδικό παράδειγμα.

Πολλοί στέκονται στην περίφημη συμφωνία Μολότοφ-Ρίμπεντροφ και τα παρελκόμενά της, όμως ελλείψει χώρου δεν θα γίνει αναφορά σε αυτήν. Αξίζει πάντως να διαβαστεί το βιβλίο του Βασίλη Σαμαρά «Γιάλτα ή Πότσταμ;» για τη συμφωνία αυτή όσο και για άλλα κρίσιμα ζητήματα της περιόδου.

Από την έναρξη του πολέμου στην Ευρώπη και μέχρι την εισβολή των Γερμανών στην ΕΣΣΔ, οι ναζί είχαν κατακτήσει σχεδόν όλες τις χώρες της Ευρώπης. Σε όλες οι πρώτοι που συλλαμβάνονταν ή θεωρούνταν επικίνδυνοι ήταν οι κομμουνιστές. Και από την άλλη όμως οι κομμουνιστές πρωτοστάτησαν στην αντίσταση εναντίον των κατακτητών, σε διαφορετικό επίπεδο σε κάθε χώρα φυσικά. Ως το τέλος του 1941 υπήρχαν αντιστασιακές οργανώσεις στις οποίες πρωτοστατούσαν κομμουνιστές σε ολόκληρη την ήπειρο.

Η επιχείρηση «Μπαρμπαρόσα» τον Ιούνιο του 1941 ανέβασε το βαθμό της θηριωδίας. Οι ναζί δεν εισέβαλλαν απλώς, σκότωναν, έκαιγαν, ερήμωναν ολόκληρες περιοχές. Ιδιαίτερη τύχη περίμενε τους απλούς κομμουνιστές ή πολιτικούς κομισάριους, που εκτελούνταν με συνοπτικές διαδικασίες μετά τη σύλληψή τους. Ο Χίτλερ πίστευε ότι οι λαοί της Σοβιετικής Ένωσης θα υποδέχονταν τους Γερμανούς ως ελευθερωτές και ότι η ΕΣΣΔ θα κατέρρεε σαν τραπουλόχαρτο. Έπεσε εντελώς έξω στις προβλέψεις του.

Παρά τις αρχικές ήττες, παρά τις απώλειες, παρά τις θηριωδίες του εκθροού, οι Σοβιετικοί πάλεψαν μέχρι τελευταίας ικμάδας της δύναμής τους. Ο χώρος είναι μικρός για να αναφερθούν όλα όσα έγιναν τότε. Η γιγαντομαχία του Στάλινγκραντ και η πολιορκία του Λέ-

βινγκραντ θα μπορούσαν να συμπυκνώσουν τις αντοχές, την πίστη, τον αγώνα και το θάρρος τόσο του Κόκκινου Στρατού όσο και του άμαχου πληθυσμού.

Η αντίσταση αυτή αποτέλεσε σημείο αναφοράς και ελπίδας για εκατομμύρια ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο. Ακόμη και ο Τσόρτσιλ, προαιώνιος εχθρός των μπολσεβίκων, αναγκάστηκε να τους θαυμάσει και να συνεργαστεί μαζί τους. Όταν μάλιστα οι Σοβιετικοί άρχισαν να σπρώχνουν τη Βέρμαχτ προς τη Γερμανία, το όνομά τους ήταν συνώνυμο των ελευθερωτών, αν εξαιρέσουμε ίσως μέρος της Πολωνίας και τα διπλωματικά παιχνίδια που παίχτηκαν εκεί. Είναι πολύ πιθανό να είχαν νικήσει τον Άξονα ακόμα και μόνοι τους.

Οι Δυτικοί πάτησαν το πόδι τους στη Δυτική Ευρώπη μόλις τον Ιούνιο του 1944, όταν ήδη η Σοβιετική Ένωση είχε

απελευθερωθεί και εξορμούσε στην Ευρώπη. Μερικοί μάλιστα υποστηρίζουν ότι η απόβαση στη Νορμανδία έγινε τόσο αργά κυρίως γι' αυτό, να μην πάρει δηλαδή μόνο η ΕΣΣΔ τη νίκη και ίσως τον έλεγχο της Ευρώπης.

Όπως και να έχει, οι ναζί έσπευσαν να ονομάσουν καθαρά τους κομμουνιστές ως εχθρό τους και να καλέσουν τόσο τις αστικές τάξεις της Ευρώπης όσο και έμμεσα τους Δυτικούς σε σταυροφορία εναντίον τους. Αυτή η προσπάθεια ήταν και το τελευταίο τους χαρτί, η διάρρηξη δηλαδή της Συμμαχίας και κοινός αγώνας εναντίον της ΕΣΣΔ. Αυτό δεν πέρασε απαραίτητο από την ηγεσία της ΕΣΣΔ, η οποία προέβη σε μια σειρά από υποχωρήσεις για τη διατήρηση της συμμαχίας.

Ήταν όμως ζήτημα τιμής να καταλάβουν το Βερολίνο, δηλώνοντας έτσι εκδίκηση για τα δεινά που προξένησε ο ναζισμός. Η κόκκινη σημαία στο Ράιχσταγκ και η συνθηκολόγηση της Γερμανίας είναι αιώνια παράσημα στη Σοβιετική Ένωση, αλλά και στους κομμουνιστές όλων των χωρών που έδωσαν το αίμα τους στον αγώνα.

Αυτή η αίγλη παρέμεινε για πολλά χρόνια και όχι μόνο στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, όπως πολλοί διατείνονται. Τα ρωμαλέα κομμουνιστικά κόμματα σε Γαλλία, Ιταλία και Ισπανία το επιβεβαιώνουν. Έπρεπε να περάσουν πολλά χρόνια για να αρχίσει η αναθεώρηση της Ιστορίας, συνοδευόμενη πάντα με την υποχώρηση του κομμουνιστικού κινήματος.

Κλείνοντας, παρόλο που η Ιστορία δεν επιτρέπει τα «αν», θα μπορούσαμε να κάνουμε έναν απλό συνειρμό. Η ΕΣΣΔ, έστω και πιο αργά, έστω και με μεγαλύτερες θυσίες, θα κατάφερνε με τη βοήθεια και των αντιστασιακών κινημάτων να νικήσει τον Άξονα. Το αντίθετο, όμως, να ηττηθεί ο φασισμός χωρίς τη συμβολή των κομμουνιστών, δεν θα μπορούσε να έχει συμβεί.

Κ. Μ.

Γεντί Κουλέ

Εκδήλωση για τους εκτελεσμένους κομμουνιστές και αγωνιστές

Μέσα σε κλίμα συγκίνησης πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 27 Απριλίου, στο πλαίσιο της επερχόμενης Πρωτομαγιάς, τιμητική εκδήλωση της ΚΟ Θεσσαλονίκης του ΚΚΕ(μ-λ) στο Γεντί Κουλέ, στο χώρο όπου ανακαλύφθηκαν ομαδικοί τάφοι εκτελεσμένων ηρώων κομμουνιστών και αγωνιστών της περιόδου του Εμφυλίου.

Μέχρι τώρα έχουν ανακαλυφθεί 33 σκελετοί σε ομαδικούς τάφους, μεταξύ τους και μιας γυναίκας, κατά τις εργασίες ανάπλασης του πάρκου Εθνικής Αντίστασης, στις Συκιές, κοντά στο Γεντί Κουλέ (Επαπύργιο). Φυσικά, δεν ήταν μυστικό ότι ο γύρω χώρος ήταν ο συνήθης τόπος εκτελέσεων κι ο ασυνήθης τόπος ταφής των εκτελεσμένων,

που στοιβάζονταν σωρηδόν, απογυμνωμένοι ακόμα κι από τα ρούχα τους.

Στο χώρο είχε στηθεί από συγγενείς των εκτελεσμένων ένα υποτυπώδες νεκροταφείο, που οι στρατιωτικές αρχές το ισοπέδωσαν, σπέρνοντας μάλιστα κριθάρι, για να μη γίνει σημείο προσκύνηματος. Και νεκροί ακόμη οι αγωνιστές φόβιζαν τους θύτες τους. Σύμφωνα με διηγήσεις των κατοίκων, για χρόνια μαυροντυμένες γυναίκες έρχονταν στο χώρο, άναβαν κάνα καντήλι ή έκαναν τρισάγιο.

Στο χώρο (πλατεία Εθνικής Αντίστασης), οι ανασκαφές συνεχίζονται αν και η περιοχή είναι πυκνοκατοικημένη. Κατά την ανέγερση των γύρω κτισμάτων, βρέθηκαν πολλοί σκελετοί εκτελεσμένων, που παραχώθηκαν πάραυ-

Αντιφασιστική Νίκη

Η ιστορική αλήθεια και οι επιθέσεις αστών και ιμπεριαλιστών για την παραχάραξή της

Η 9η Μάη είναι χαραγμένη στη μνήμη των λαών της Ευρώπης αλλά και όλου του κόσμου ως η ημέρα της συντριβής τους ναζισμού, η ημέρα που η κόκκινη σημαία καρφώθηκε με τον πιο εμβληματικό τρόπο στο Ράιχσταγκ. Είναι η μέρα που εκφράζει την τεράστια συμβολή της Σοβιετικής Ένωσης (ΣΕ) και του Κόκκινου Στρατού αλλά και των παρτιζάνων στη νίκη απέναντι στον φασιστικό Άξονα.

Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους, οι δυτικοί ιμπεριαλιστές αυτή την ημέρα της Αντιφασιστικής Νίκης προσπαθούν με κάθε τρόπο να τη διαγράψουν από την ιστορία. Γι' αυτό και άλλαξαν το νόημά της, ονομάζοντάς την Ημέρα της Ευρώπης. Δεν έμειναν όμως εκεί. Στο πλαίσιο της παραχάραξης της ιστορίας και της αντικομμουνιστικής υστερίας τους, όρισαν την 23η Αυγούστου ως «Ευρωπαϊκή ημέρα μνήμης των θυμάτων του σταλινισμού και του ναζισμού», εξισώνοντας τον φασισμό με τον κομμουνισμό.

Έτσι, υποβαθμίζουν το ρόλο των Σοβιετικών στον πόλεμο και τους κατηγορούν για υποτιθέμενα εγκλήματα αυτοί που ευθύνονται για τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας με την αποικιοκρατική και ιμπεριαλιστική τους πολιτική.

Ονομάζουν «κατοχή» την απελευθέρωση μιας σειράς χωρών της ανατολικής και κεντρικής Ευρώπης από τον Κόκκινο Στρατό αυτοί που συμπεριφέρονταν πάντα ως κατακτητές, όπως οι Άγγλοι στην Ελλάδα τον Δεκέμβρη του '44.

Μιλάνε για εγκλήματα του Κόκκινου Στρατού αυτοί που ισοπέδωσαν τη Δρέσδη και δεκάδες άλλες πόλεις χωρίς να υπάρχει καμιά στρατιωτική ανάγκη. Αυτοί που είναι υπεύθυνοι για τον ανελέητο βομβαρδισμό του Τόκιο και τον πυρηνικό όλεθρο σε Χιροσίμα και Ναγκασάκι.

Σε ποιον οφείλουν τελικά οι λαοί την απελευθέρωση των ευρωπαϊκών χωρών στον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο; Στη Δύση που ενίσχυσε με όλα τα μέσα τον Χίτλερ στη διάρκεια του Μεσοπολέμου; Σ' αυτούς που προχώρησαν σε συμφωνία μαζί του στο Μόναχο, αφήνοντας να πέσει η Τσεχοσλοβακία στα χέρια του Άξονα; Σ' αυτούς που θεώρησαν φυσική εξέλιξη την προσάρτηση της Αυστρίας από τη Γερμανία; Σ' αυτούς που, ενώ είχαν συμφωνία με την Πολωνία για την υπεράσπισή της σε περίπτωση που δεχτεί επίθεση, δεν έκαναν τίποτα, στην πράξη, όταν η Βέρμαχτ πέρασε τα πολωνικά σύνορα;

Και όταν πια είχε ξεκινήσει ο πόλεμος, αυτοί ήταν που αρνούνταν πεισματικά να ανοίξουν το δεύτερο μέτωπο, αφήνοντας τη ΣΕ να δεχτεί σχεδόν όλο το βάρος της επίθεσης. Αυτοί ήταν που τελικά το άνοιξαν πολύ καθυστερημένα, το 1944, όταν ήδη ο Κόκκινος Στρατός προχωρούσε προς το Βερολίνο μετά τη νίκη στο Στάλινγκραντ. Αυτοί ήταν που μέχρι και την τελευταία στιγμή έκαναν μυστικές συμφωνίες με τους Γερμανούς για να καθυστερήσουν τη σοβιετική προέλαση.

Όλοι αυτοί, λοιπόν, τις τελευταίες δεκαετίες αλλά και σήμερα, με αφορμή τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, έχουν ξεκινήσει μια ενορκηστρωμένη επίθεση στην κατεύθυνση αντιστροφής της ιστορικής πραγματικότητας. Η Ρωσία είναι αποκλεισμένη από τις επίσημες τελετές που πραγματοποιούνται για την επέτειο της λήξης του πολέμου στο ευρωπαϊκό έδαφος. Τα εκατοντάδες μνημεία που είχαν ανεγερθεί για να τιμήσουν τους ήρωες του Κόκκινου Στρατού έχουν γίνει «κόκκινο πανί» για τους νεοναζί και τις επίσημες κυβερνήσεις, βανδαλίζονται, καταστρέφονται και κατεδαφίζονται.

Στη θέση τους ανεγείρονται μνημεία συνεργατών των ναζί, προδοτών, που τα χέρια τους ήταν βουτηγμένα στο αίμα των συμπατριωτών τους.

Νωπές είναι οι μνήμες από το βανδαλισμό μεγάλου μνημείου στο Βερολίνο από νεοναζί φιλοουκρανούς και στη Βουλγαρία, όπου οι ναζιστές οπαδοί της «Λέφσκι» βανδάλισαν μνημείο του Σοβιετικού Στρατού στη Σόφια. Αλλά και τα επίσημα κράτη έχουν πάρει εκατοντάδες αποφάσεις για ξήλωση των μνημείων αυτών σε Ουκρανία, Σλοβακία, Τσεχία, Λιθουανία, Βουλγαρία κ.ά. Στην Πολωνία με το νόμο της αποκομμουνιστικοποίησης του 2016 απαγορεύτηκε οποιοδήποτε αναφορά στον κομμουνισμό σε δημόσιους χώρους και αποφασίστηκε η απομάκρυνση τέτοιων μνημείων.

Η Εσθονία το 2007 συγκλονίστηκε από τις συγκρούσεις (με έναν νεκρό) που ξέσπασαν για την απομάκρυνση του «Μπρούντζινου Στρατιώτη» από το Ταλίν. Στη Ρίγα της Λετονίας το 2022 απαγορεύτηκε η κατάθεση λουλουδιών στο Μνημείο των Απελευθερωτών, αν και χιλιάδες ήταν αυτοί που απήφησαν την απαγόρευση.

Από την άλλη μεριά, η ιμπεριαλιστική Ρωσία βρήκε την ευκαιρία να κλέψει λίγη από τη δόξα του Κόκκινου Στρατού και του σοβιετικού καθεστώτος και να εμφανίζεται σήμερα, διά στόματος Πούτιν, ως ο τιμητής του αντιφασιστικού αγώνα και υπερασπιστής των ρωσόφωνων στην Ουκρανία. Κατηγορεί -ορθά- για ναζισμό το καθεστώς της Ουκρανίας και τους δυτικούς ιμπεριαλιστές που το στηρίζουν, αλλά ο εκπρόσωπος του μεγαλωρώσικου εθνικισμού ξεχνάει τις ρωσικές ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις σε Καύκασο, Συρία, Αφρική κ.ά.

Ξεχνάει ότι και μέσα στη Ρωσία, μετά την κατάρρευση του '90-'91 και τη διάλυση του ανατολικού μπλοκ, εκκολάφθηκαν νεοναζιστικές και αντικομμουνιστικές οργανώσεις με τη στήριξη ή την ανοχή του κράτους.

Ξεχνάει ότι εδώ και χρόνια τα σχολικά βιβλία είναι γεμάτα από αντικομμουνιστικούς λιβέλους που συκοφαντούν το

Μπολσεβίκικο Κόμμα και κατοχυρώνουν τη νίκη στον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο γενικώς στον ρωσικό λαό, αποσιωπώντας τον καθοριστικό ρόλο που είχαν οι κομμουνιστές σ' αυτήν.

Ξεχνάει ότι ακόμα και η σημαία της Ρωσίας παραπέμπει στη σημαία που χρησιμοποιούσε ο στρατός του φιλοναζιστή και συνεργάτη των Γερμανών, Βλάσοφ, που πολεμούσε ενάντια στον Κόκκινο Στρατό στη μάχη του Στάλινγκραντ.

Η σημερινή Ρωσία δεν έχει καμία σχέση με τη χώρα του Λένιν και του Στάλιν, της οποίας τα επιτεύγματα και οι κατακτήσεις ισοπεδώθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες. Και φυσικά δεν γίνεται ποτέ αναφορά σε αυτές τις κατακτήσεις που ήταν μια από τις βασικές αιτίες της καθολικής κινητοποίησης των λαών της ΣΕ απέναντι στην επίθεση της Γερμανίας στον πόλεμο.

Όπως και δεν γίνονται αναφορές στις άλλες εθνότητες της ΣΕ που στελέχωσαν τον Κόκκινο Στρατό και θυσιάστηκαν μαζί με τους ρώσους στρατιώτες. Γιατί η ΣΕ συγκροτήθηκε στη βάση της ισοτιμίας και της ελευθερίας των λαών, που καμιά σχέση δεν έχουν με τις διακηρύξεις του μεγαλωρώσικου σοβινισμού της εποχής μας. Η ΣΕ συγκροτήθηκε στη βάση της αλληλεγγύης μεταξύ των λαών, στην αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση από τις ιμπεριαλιστικές βλέψεις της σημερινής Ρωσίας.

Η παραχάραξη της ιστορίας, η λαοπλολογία και ο αντικομμουνισμός, από όποια πλευρά κι αν προέρχονται, είναι το όχημα πάνω στο οποίο είναι υποχρεωμένοι να κινηθούν οι ιμπεριαλιστές για να πείσουν τους λαούς τους ότι πρέπει να θυσιάσουν στα πολεμικά μέτωπα της Ουκρανίας και όπου αλλού ανοίξουν. Και από τη μεριά μας, ως κομμουνιστές, χρέος μας είναι να υπερασπιστούμε την ιστορική αλήθεια, γιατί είναι απαραίτητος όρος για την οικοδόμηση του αντιπολεμικού - αντιιμπεριαλιστικού μετώπου.

τα, για να μην υπάρξουν κωλύματα στην ανέγερση των κτισμάτων.

Μέλη και φίλοι του ΚΚΕ(μ-λ) παρευρέθηκαν στην εκδήλωση όπου πληροφορήθηκαν από τον σ. Γ. Χατζή, που έκανε την κεντρική ομιλία εκ μέρους της ΚΟΘ, τις συνθήκες κράτησης των αγωνιστών στο κολαστήριο του Γεντί Κουλέ και την πορεία των μελλοθανάτων προς το εκτελεστικό απόσπασμα, όπως και τον ηρωικό τρόπο που το αντιμετώπισαν. Υπήρξε και η προσωπική οικογενειακή μαρτυρία του σ. Στέλιου Αγκούτογλου, για τον εκτελεσμένο και θαμμένο στον ίδιο χώρο ξάδερφό του (Στέλιο Ηλιάδη, ετών 17), του οποίου τιμητικά φέρει και το όνομα. Τον λόγο πήρε επίσης ο σ. Ιάσων Γραβάνης εκ μέρους της Ταξικής Πορείας ο οποίος ενόψει της Εργατικής Πρωτομαγιάς αναφέρθηκε στα τελευταία αντεργατικά μέτρα και απηύθυνε κάλεσμα συμμετοχής στην πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση.

Στην αρχή της εκδήλωσης παραβρέθηκε ο Δήμαρχος Νεάπολης-Συκεών Σίμος Δανιηλίδης, ο οποίος ενημέρωσε αναλυτικά τους συγκεντρωμένους για την ανακάλυψη των ομαδικών τάφων,

το ιστορικό των εκτελέσεων, τις ενέργειες για την ταυτοποίηση των σκελετών και τα σχέδια του Δήμου για κατασκευή μνημείου στο χώρο. Εκ μέρους του ΚΚΕ(μ-λ) τονίστηκε η ανάγκη να συνεχιστεί η έρευνα στην περιοχή και να διασωθεί η ιστορική μνήμη και αλήθεια με την προστασία και την ανάδειξη του χώρου.

Με το τέλος των ομιλιών οι συγκεντρωμένοι κατευθύνθηκαν στο παλιό κοινοτικό νεκροταφείο του Αγίου Παύλου, στο μνήμα της Κούλας Ελευθεριάδου, καταθέτοντας λουλούδια. Το μνήμα της Ελευθεριάδου είναι το μοναδικό που διασώζεται από τη ζοφερή εκείνη εποχή. Βρίσκεται στο χώρο όπου η Κούλα Ελευθεριάδου εκτελέστηκε. Στο γράμμα που άφησε στους συγγενείς της γράφει ότι είναι υπερήφανη που έδωσε τη ζωή της για το κόμμα της, το ΚΚΕ.

Η όλη εκδήλωση του ΚΚΕ(μ-λ) δεν ήταν μόνο συγκινητική, ήταν και χρήσιμη, γιατί στις σημερινές συνθήκες και λαϊκές ανάγκες, η ιστορική μνήμη είναι το εφελτήριο των νέων αγώνων, των νέων αγωνιστών, των νέων νικών «που το μέλλον θα φέρει».

σχολία

Διοίκηση

Με απόλυτη βεβαιότητα ο Ντόναλντ Τραμπ δήλωσε πως «διοικεί τις ΗΠΑ και τον πλανήτη», στη συνέντευξη στο περιοδικό Atlantic. Θα εισηγηθεί να αλλάξει και το όνομα του πλανήτη.

Νησί

Ο Ντόναλντ Τραμπ έδωσε διαταγή στην κυβέρνησή του και τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες να ανοικοδομηθεί και να ανοίξει ξανά η διαβόητη φυλακή που βρίσκεται στον Κόλπο του Σαν Φρανσίσκο, «για να στεγάσει τους πιο αδίστακτους και βίαιους εγκληματίες της Αμερικής». Φοιτητές του Χάρβαρντ.

Εφαρμογή I

«Εάν βρίσκεστε εδώ παράνομα, η “αυτο-απέλαση” είναι ο καλύτερος, ασφαλέστερος και πιο οικονομικός τρόπος για να εγκαταλείψετε τις Ηνωμένες Πολιτείες και να αποφύγετε τη σύλληψη. Το υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας προσφέρει τώρα στους παράνομους αλλοδαπούς οικονομική βοήθεια για ταξίδια και ένα επίδομα για να επιστρέψουν στην πατρίδα τους μέσω της εφαρμογής CBP Home», δήλωσε η υπουργός Κρίστι Νόεμ. Θα ανοίξει και το νησάκι Έλις.

Ταινίες

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ είπε ότι θα ζητήσει από την κυβέρνηση του «να ξεκινήσει αμέσως» τη διαδικασία για να επιβληθούν δασμοί ύψους 100% σε όλες τις ταινίες που εισάγονται στη χώρα και παράγονται στο εξωτερικό. Απόδραση από την Ουκρανία.

Εφαρμογή II

Η υπουργός Παιδείας, Σοφία Ζαχαράκη, μέσω EPT ανακοίνωσε μεταξύ άλλων την «αυτοματοποίηση» των διαγραφών όσων φοιτητών αποδεικνύεται ότι συμμετείχαν σε επεισόδια. «Στόχος είναι να γίνει πιο αυτοματοποιημένο το σύστημα αντιμετώπισης τέτοιων φαινομένων, γιατί σήμερα η διαδικασία είναι μακρά. Θα λύσουμε τα χέρια των αρμοδίων με τις διαγραφές και βέβαια θα υπάρχει διαβάθμιση ανάλογα με την περίπτωση», είπε. Αυτοχαστούκωμα.

Ημέρες

«Έχει έρθει η ώρα οι ΗΠΑ να πάρουν τα εύσημα για τις επιτυχίες τους. Η νίκη επετεύχθη κυρίως χάρη σε εμάς, είτε αυτό αρέσει είτε όχι», δήλωσε ο Ντόναλντ Τραμπ καθορίζοντας την 8η Μαΐου ως «Ημέρα της Νίκης στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο», ενώ πρόσθεσε ότι θα καθιερώσει και μία ακόμη «Ημέρα της Νίκης»: την 11η Νοεμβρίου, αυτή τη φορά για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και μια τρίτη ημερομηνία για τον επόμενο παγκόσμιο.

Μπαστούνι

Πράσινο φως έδωσε το ΣτΕ για τη μεταφορά του καζίνο Πάρνηθος στο Μαρούσι απορρίπτοντας τις προσφυγές δήμων, σωματείων και πολιτών. Πιο εύκολα κερδίζει στο καζίνο από το ΣτΕ.

Κόλπος

Ο Αμερικανός Πρόεδρος, Ντόναλντ Τραμπ, σχεδιάζει να ανακοινώσει τη μετονομασία του Περσικού Κόλπου σε «Αραβικό Κόλπο» ή «Κόλπο της Αραβίας» για όλες τις επίσημες αναφορές των Ηνωμένων Πολιτειών. Έπειτα θα μεταφερθεί στο Σαν Φρανσίσκο.

Λωρίδα της Γάζας

Εγκληματικά σχέδια ΗΠΑ-σιωνιστών για μια νέα «Νάκμπα»

Στις 28 Απρίλη ξεκίνησαν στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης οι ακροάσεις εκπροσώπων χωρών που έχουν προσφύγει κατά του Ισραήλ. Τον περασμένο Δεκέμβριο ο ΟΗΕ κατέθεσε σχετικό αίτημα και, εκτός από την Παλαιστίνη, 38 χώρες θα καταθέσουν τα επιχειρήματά τους για το αν το Ισραήλ διαπράττει εγκλήματα πολέμου στην Παλαιστίνη. Το Ισραήλ δεν θα παραστεί. Τις θέσεις του θα αναπτύξουν οι ΗΠΑ. Κάθε επιχειρηματολογία για το ποιος στηρίζει το κράτος-δολοφόνο είναι περιττή.

Ο ισραηλινός υπουργός Εξωτερικών Γκίντεον Σάαρ σχολίασε πως η όλη διαδικασία εντάσσεται «στο πλαίσιο του συστημικού διωγμού και της απονομιμοποίησης του Ισραήλ» και πως «ο ΟΗΕ και η UNRWA θα έπρεπε να βρίσκονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου σήμερα και όχι το Ισραήλ». Δεν είναι η πρώτη φορά που το Ισραήλ αντιστρέφει την πραγματικότητα.

Μια πραγματικότητα ζοφερή. Απάνθρωπη. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ανακοίνωσε πως οι ιατρικές προμήθειες στη Λωρίδα της Γάζας εξαντλούνται. Αντίστοιχα το Παγκόσμιο Επιχειρηματικό Πρόγραμμα, πως εξαντλήθηκαν όλα τα αποθέματά του σε τρόφιμα στη Γάζα. Από τις 170 κοινοτικές κουζίνες, οι οποίες προμήθευαν το μοναδικό γεύμα της ημέρας σε κάποιες περιοχές, έχουν μείνει 70-80. Κι αυτές όμως θα κλείσουν σύντομα. «Ο αποκλεισμός της Γάζας σκοτώνει σιωπηλά», δηλώνει η Ζιλιέτ Τουμά, εκπρόσωπος του ΟΗΕ. Το Ισραήλ χρησιμοποιεί την πείνα και τη δίψα ως όπλα πολέμου εναντίον αμάχων και εμποδίζει πάνω από 3.000 φορτηγά με τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης. Ο ΟΗΕ καλείται να κηρύξει τη Λωρίδα της Γάζας περιοχή λιμού.

Αυτή η πραγματικότητα είναι γνωστή στους λαούς που κατά χιλιάδες διαδήλωσαν το προηγούμενο διάστημα κατά της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού. Γιατί γνωρίζουν ότι πίσω από την εικόνα του σκελετωμένου, νεκρού από την ασιτία παιδιού «κρύβονται» άλλα 50. Ανάμεσα στους 52.000 νεκρούς τα 18.000 είναι παιδιά και οι 12.400 γυναίκες. Τουλάχιστον 10.000 έχουν θαφτεί κάτω από τα ερείπια σπιτιών. Όλα τα μέλη 2.180 οικογενειών έχουν σκοτωθεί, ενώ από 5.000 οικογένειες έχει μείνει μόνο ένα μέλος. Η Παλαιστίνη αριθμεί τα περισσότερα ορφανά σε όλο τον κόσμο. Το σύνολο σχεδόν των Παλαιστινίων υποφέρουν από σοβαρό υποσιτισμό, εγκυμονούσες βιώνουν εγκυμοσύνες υψηλού κινδύνου. Δεν χρειάζονται «αποδείξεις» σε κανένα δικαστήριο για να κατονομαστεί ο ένοχος.

Το σιωνιστικό κράτος, από την πρώτη στιγμή που το φύτεψαν εκεί οι ιμπεριαλιστές για να εξυπηρετήσει τα δικά τους συμφέροντα, δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να δολοφονεί. Η «Ρι-βιέρα» δεν είναι όνειρο του Τραμπ αλλά σχέδιο που υλοποιεί ο κέρβερός τους. Συστηματικά, οργανωμένα. Και τώρα, αρχές Μάη, το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας του Ισραήλ ενέκρινε

ομόφωνα σχέδιο με την κωδική ονομασία «Άρματα του Γεδεών». Προβλέπεται επιστράτευση δεκάδων χιλιάδων εφέδρων ώστε να εντατικοποιηθούν οι στρατιωτικές επιχειρήσεις. Γίνεται ανοικτά λόγος για κατοχή και αναγκαστικό εκτοπισμό των Παλαιστινίων στο νότο. Σύμφωνα με το ραδιοτηλεοπτικό δίκτυο Kan, ο στρατός στήνει «ανθρωπιστική» (νεκρή) ζώνη εκεί όπου κάποτε βρισκόταν η 300.000 κατοίκων πόλη της Ράφα. Σ' αυτή τη ζώνη θα μεταφερθούν άμαχοι ύστερα από ελέγχους ασφαλείας. Πώς αλλιώς λέγεται αυτό, αν όχι «στρατόπεδο συγκέντρωσης»;

Οι στρατιωτικές δαπάνες του Ισραήλ συνεχώς αυξάνουν και σύμφωνα με το σουηδικό ίδρυμα SIPRI έφτασαν τα 46,5 δισ. δολάρια, ήτοι 8,8% του ΑΕΠ, ξεπερνώντας κατά πολύ τις δαπάνες κατά τον Πόλεμο των Έξι Ημερών του 1967. Παρά τις έμμεσες συνομιλίες για εκκενρία και επανένταξη αποστολής ανθρωπιστικής βοήθειας, άλλα είναι τα σχέδια του Νετανιάχου. Ο ιστότοπος Achios αναφέρει πως ΗΠΑ και Ισραήλ εξετάζουν τη δημιουργία «νέου θεσμού» για τη διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα, ο οποίος «δεν θα ελέγχεται από τη Χαμάς και με συμμετοχή αμερικανικής ιδιωτικής εταιρείας». Προβλέπεται να δημιουργηθούν μεγάλα κέντρα διανομής σε μια τεράστια ζώνη 5 χιλιομέτρων στα σύνορα με την Αίγυπτο, όπου θα μεταβαίνουν εκπρόσωποι κάθε παλαιστινιακής οικογένειας, ύστερα από έλεγχο, για να παραλαμβάνουν πακέτα τροφίμων από ισραηλινούς στρατιώτες.

Σ' αυτό το πλαίσιο, του πλήρους ελέγχου και απόλυτου αποκλεισμού του παλαιστινιακού λαού, εντάσσεται και η αδιανόητη επίθεση (στις 2/5) με drones στο πλοίο «Conscience», σε διεθνή ύδατα στα ανοικτά της Μάλτας. Ύστερα από διαπραγματεύσεις με τις αρχές της Μάλτα και τη διεθνή κατακραυγή επιτράπη τελικά ο ελλιμενισμός του πλοίου (δύο ημέρες αργότερα!) για τις απαραίτητες επισκευές και εκπρόσωπος της οργάνωσης «Συνασπισμός του Στόλου της Ελευθερίας» δήλωσε πως οι ακτιβιστές είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν το ταξίδι τους προς τη Γάζα. Αυτή η επίθεση ξύπνησε τις μνήμες από την επιδρομή ισραηλινών κομάντος στο τουρκικό πλοίο «Μαβί Μαρμαρά» το Μάιο του 2010, κατά την οποία σκοτώθηκαν εννέα τούρκοι ακτιβιστές.

ΗΠΑ και ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές προφανώς αδιαφορούν για την τύχη του παλαιστινιακού λαού. Μπορεί κανείς πράγματι να πιστέψει δηλώσεις κάποιων (όπως η Γαλλία ή η Αγγλία) περί αναγνώρισης ενός κράτους της Παλαιστίνης; Και τι κράτος θα είναι αυτό; Αν ο Μαχμούντ Αμπάς πράγματι το πιστεύει, μάλλον εθελουφυλεί. Έχει έρθει η «σειρά» της Δυτικής Όχθης. Η επείγουσα «Σιδηρούν Τείχος» εντείνεται. Μόνο στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν στρατός και έποικοι έχουν κατεδαφίσει πά-

νω από 600 σπίτια. Ολόκληρες οικογένειες εξαναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους που μετατρέπονται σε στρατιωτικά φυλάκια.

Όσο κι αν πιέζεται η Παλαιστινιακή Αρχή να «αναμορφωθεί» και να «ευθυγραμμιστεί» με τις απαιτήσεις των δυτικών ιμπεριαλιστών (αλλά και αραβικών καθεστώτων), είναι επικίνδυνη η επιλογή της να στραφεί ενάντια στη Χαμάς και κατ' επέκταση στον παλαιστινιακό λαό που αντιστέκεται με νύχια και με δόντια και να τη θεωρήσει συνυπεύθυνη για τη συνέχιση του πολέμου στη Γάζα. Στη συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου της PLO (23-24/4) ο Αμπάς ζήτησε σε έντονο ύφος από τη Χαμάς να παραδώσει τα όπλα και να απελευθερώσει τους ομήρους. Ανώτερο στέλεχος της Χαμάς χωρίς περιστροφές κατηγόρησε την ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής πως «ποινικοποιεί την αντίσταση, απαλλάσσει την κατοχή από τα συνεχιζόμενα εγκλήματα κατά του λαού μας εδώ και δεκαετίες, ειδικά τον γενοκτονικό πόλεμο στη Γάζα, την προσαρτήση και "ιουδαϊοποίηση" της Δυτικής Όχθης και της Ιερουσαλήμ και τα σοβαρά βάσανα που υφίστανται οι γενναίοι κρατούμενοί μας...».

Φέτος, στις 15 Μάη, συμπληρώνονται 77 χρόνια από τη Νάκμπα του 1948. Εκείνη η «καταστροφή» που έφερε την ίδρυση του σιωνιστικού κράτους με ταυτόχρονη απώλεια της πατρίδας: περίπου ένα εκατομμύριο Παλαιστίνιοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους. Η χρονική σύμπτωση ανάλογων σχεδίων τέτοιας έκτασης εκτοπισμού επιδιώκει να τρομοκρατήσει. Ένας λαός όμως που αντιστέκεται 77 χρόνια συνεχιζόμενων Νάκμπα δεν χρειάζεται να αποδείξει πόσο «μυόι» έχει.

